

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
EĞİTİM DAİRESİ BAŞKANLIĞI

YARGI MEVZUATI BÜLTENİ

Bültenin Kapsadığı Tarihler 27 Ekim - 18 Kasım 2009	Yayımlandığı Tarih 19 Kasım 2009	Sayı 428
--	-------------------------------------	-------------

İÇİNDEKİLER

- [22/10/2009 Tarih ve 5292 Sayılı Milletvekili Seçimi Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun](#)
(R.G. 30 Ekim 2009 – 27391)
- [Tehlikeli Malların Karayolu ile Uluslararası Taşımacılığına İlişkin Avrupa Anlaşması'na Katılmamız Hakkında 2009/15454 Sayılı Milletlerarası Andlaşma](#)
(R.G. 30 Ekim 2009 – 27391 - Mükerrer)
- [Model Cezaevi Uygulamalarının Yayılması ve Türkiye'de Cezaevi Reformunun Desteklenmesi'ne Dair Avrupa Topluluğu, Avrupa Konseyi ve Türkiye Cumhuriyeti Arasındaki Ortak Program Çerçevesinde Avrupa Konseyi Sekreteryası'nın Türkiye Cumhuriyeti'ndeki \(Ankara\) Program Destek Ofisine ilişkin olarak Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve Avrupa Konseyi Arasında Mutabakat Muhtırası'nın Onaylanmasına Dair 2009/15487 Sayılı Milletlerarası Andlaşma](#) (R.G. 3 Kasım 2009 – 27395)
- [Karayolu Yolcu Taşımacılığı Zorunlu Koltuk Ferdi Kaza Sigortası Hakkında Kararda Değişiklik Yapılmasına İlişkin 2009/15545 Sayılı Bakanlar Kurulu Kararı](#)
(R.G. 13 Kasım 2009 – 27405)
- [Cumhurbaşkanlığından Cezanın Kaldırılması Kararı](#)
(R.G. 7 Kasım 2009 – 27399)
- [Adalet Bakanlığından Atama Kararı](#)
(R.G. 11 Kasım 2009 – 27403)
- [Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 6 Kasım 2009 – 27398)
- [Orman Sayılan Alanlarda Verilecek İzinler Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 30 Ekim 2009 – 27391)
- [Bankaların Kredi İşlemlerine İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik](#)
(R.G. 12 Kasım 2009 – 27404)
- [Türk Vatandaşlarının Günlük Yaşamlarında Geleneksel Olarak Kullandıkları Farklı Dil ve Lehçelerde Yapılacak Radyo Ve Televizyon Yayınları Hakkında Yönetmelik](#)
(R.G. 12 Kasım 2009 – 27405)
- [Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan Birinci Dereceye Yükselmiş Olup 31/8/2009 Tarihi İtibariyle Birinci Sınıfa Ayrılma İncelemesine Tâbi Tutulacak Olan Adli Yargı Hâkim, Cumhuriyet Başsavcısı ve Savcıları ile İdari](#)

Yargı Hâkiminin Adlarını Belirtir Liste

(R.G. 3

Kasım 2009 – 27395)

- Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan İdarî ve Adlî Yargı Hâkim Adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca 27.10.2009 Tarihinde Yapılan Ad Çekme Sonucuna Göre, 2802 Sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 13. Maddesi Gereğince Atanmalarına İlişkin Kararname
(R.G.11 Kasım 2009 – 27403)
- Anayasa Mahkemesinin E: 2005/30, K: 2009/18 Sayılı Kararı
(R.G. 10 Kasım 2009 – 27402)
- Anayasa Mahkemesinin E: 2006/94, K: 2009/92 Sayılı Kararı
(R.G. 10 Kasım 2009 – 27402)
- Anayasa Mahkemesinin E: 2007/94, K: 2009/140 Sayılı Kararı
(R.G. 10 Kasım 2009 – 27402)
- Anayasa Mahkemesinin E: 2006/79, K: 2009/97 Sayılı Karar Özeti
(R.G. 13 Kasım 2009 – 27405)
- Yargıtay 15. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar
(R.G. 30 Ekim 2009 – 27391)
- Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar
(R.G. 12 Kasım 2009 – 27404)
- Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar
(R.G. 12 Kasım 2009 – 27404)
- Yargıtay 4. Hukuk Dairesinden 1 Adet Karar
(R.G. 17 Kasım 2009 – 27409)
- İnsan Hakları Mahkemesi Kararı (Değerli ve Diğerleri/Türkiye Davası)
- Maliye – Bayındırlık ve İskan Bakanlıklarından Emlak Vergisi Kanunu Genel Tebliği (Seri No: 55)
(R.G. 28 Ekim 2009 – 27390)
- Maliye Bakanlığında Tedavi Katılım Paylarının Tahsiline İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ (Sayı: 2009-2)
(R.G. 31 Ekim 2009 – 27392)
- Maliye Bakanlığında Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkilerde Bandrollü Ürün İzleme Sistemi Genel Tebliği Ürün İzleme Sistemi Genel Tebliği
(R.G. 7 Kasım 2009 – 27399)
- İçişleri Bakanlığında Kimlik Paylaşımı ve Adres Kayıt Sistemi Üzerinden Alınan Bilgiler Karşılığında Katılma Payı Ödenmesine İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Tebliğ (R.G. 7 Kasım 2009 – 27399)
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında İşkolu Tespit Kararı
(R.G. 8 Kasım 2009 – 27400)
- Maliye Bakanlığında Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 392)
(R.G. 14 Kasım 2009 – 27406)
- Kamu Görevlileri Etik Kurulundan Kamu Görevlileri Etik Kurulu Kararı
(R.G. 02 Kasım 2009 – 27394)
- Adalet Bakanlığında Münhal Noterlik İlanları
(R.G. 28 Ekim 2009 – 27390)
- Adalet Bakanlığında Münhal Noterlikler İlanı
(R.G. 13 Kasım 2009 – 27405)
- Adalet Bakanlığında İlan
(R.G. 30 Ekim 2009 – 27391)
- Adalet Bakanlığında İlan
(R.G. 6 Kasım 2009 – 27398)
- Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinde Değişiklik Yapılmasına Dair Tarife

(R.G. 28 Ekim 2009 – 27390)

- [Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından Duyuru](#)

(R.G. 06 Kasım 2009 – 27398)

- [Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünden “Maddi Yardım Toplanması” Konulu Duyuru](#)
- [Yayın İşleri Dairesi Başkanlığından “Adalet Dergisi” Konulu Duyuru](#)
- [2009 Eylül – Ekim Ayında İstifa Eden, İsteği Üzerin ve Yaş Haddinden Emekliye Ayrılan Hâkim ve Savcılara Ait Liste](#)

 [İçindekilere dön](#)

Kanun

MİLLETVEKİLİ SEÇİMİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5922

Kabul Tarihi: 22/10/2009

MADDE 1 – 10/6/1983 tarihli ve 2839 sayılı Milletvekili Seçimi Kanununun 4 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Şu kadar ki nüfusu iki milletvekili çıkarmaya yetmeyen iller, artık nüfus sıralamasında da milletvekili sayısını ikiye çıkaramazsa, önce iki milletvekili çıkaramayan illere ikinci milletvekili verilir.”

MADDE 2 – Milletvekili Seçimi Kanununun 6 ncı maddesinin birinci ve ikinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Türkiye Büyük Millet Meclisinin seçimleri dört yılda bir yapılır.

Bir önceki seçimin yapıldığı tarihten itibaren dört yılın dolmasından önceki son Pazar günü oy verilir. Oy verme gününden geriye doğru hesaplanacak doksan günlük sürenin ilk günü seçimin başlangıç tarihidir.”

MADDE 3 – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

29/10/2009

[R.G. 30 Ekim 2009 – 27391]

 [İçindekilere dön](#)

Milletlerarası Andlaşmalar

Karar Sayısı : 2009/15454

30/11/2005 tarihli ve 5434 sayılı Kanunla katılmamız uygun bulunan ekli “Tehlikeli Malların Karayolu ile Uluslararası Taşımacılığına İlişkin Avrupa Anlaşması”na katılmamız; Dışişleri Bakanlığının 22/5/2009 tarihli ve HUMŞ/1156 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulu’nca 8/9/2009 tarihinde kararlaştırılmıştır.

GÜL

Abdullah

CUMHURBAŞKANI

Not: Ekleri yer darlığı nedeniyle Bülten’e alınmamıştır.

[R.G. 30 Ekim 2009 – 27391 - Mükerrer]

 [İçindekilere dön](#)

Karar Sayısı : 2009/15487

17 Temmuz 2009 tarihinde Strazburg’da imzalanan ekli “Model Cezaevi Uygulamalarının Yayılması ve Türkiye’de Cezaevi Reformunun Desteklenmesi”ne Dair Avrupa Topluluğu, Avrupa Konseyi ve Türkiye Cumhuriyeti Arasındaki Ortak Program Çerçevesinde Avrupa Konseyi Sekreteryası’nın Türkiye Cumhuriyeti’ndeki (Ankara) Program Destek Ofisine ilişkin olarak Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve Avrupa Konseyi Arasında Mutabakat Muhtırası’nın onaylanması; Dışişleri Bakanlığının 8/9/2009 tarihli ve HUMŞ/1169 sayılı yazısı üzerine, 31/5/1963 tarihli ve 244 sayılı Kanunun 3 üncü ve 5 inci maddelerine göre, Bakanlar Kurulu’nca 18/9/2009 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN

Başbakan

C. ÇİÇEK

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

Devlet Bakanı

H. YAZICI

Devlet Bakanı

H. YAZICI

Devlet Bakanı V.

B. ARINÇ

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

R. AKDAĞ

Devlet Bakanı V.

S. A. KAVAF

Devlet Bakanı

A. BABACAN

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

N. ERGÜN

Devlet Bakanı V.

C. YILMAZ

Devlet Bakanı

M. AYDIN

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

B. ARINÇ

Devlet Bakanı V.

S. ERGİN

Adalet Bakanı

E. GÜNAY B. ATALAY A. DAVUTOĞLU M. ŞİMŞEK
Milli Savunma Bakanı V.İçişleri Bakanı Dışişleri Bakanı Maliye Bakanı
N. ÇUBUKÇU M. DEMİR R. AKDAĞ B. YILDIRIM
Milli Eğitim Bakanı Bayındırlık ve İskân Bakanı Sağlık Bakanı Ulaştırma Bakanı
M. M. EKER Ö. DİNÇER N. ERGÜN T. YILDIZ
Tarım ve Köyişleri Bakanı Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı Sanayi ve Ticaret Bakanı
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı
E. GÜNAY V. EROĞLU
Kültür ve Turizm Bakanı Çevre ve Orman Bakanı

**“MODEL CEZAEVİ UYGULAMALARININ YAYILMASI VE TÜRKİYE’DE
CEZAEVİ REFORMUNUN DESTEKLENMESİ”NE DAİR AVRUPA TOPLULUĞU,
AVRUPA KONSEYİ VE TÜRKİYE CUMHURİYETİ ARASINDAKİ ORTAK
PROGRAM ÇERÇEVESİNDE AVRUPA KONSEYİ SEKRETARYASI’NIN
TÜRKİYE CUMHURİYETİ’NDEKİ (ANKARA) PROGRAM
DESTEK OFİSİNE İLİŞKİN OLARAK**

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
VE
AVRUPA KONSEYİ ARASINDA**

MUTABAKAT MUHTIRASI

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve Avrupa Konseyi;

28 Şubat 2009 tarihinde imzalanmış olan, Avrupa Topluluğu, Avrupa Konseyi ve Türkiye Cumhuriyeti arasındaki “Model Cezaevi Uygulamalarının Yayılması ve Türkiye’de Cezaevi Reformunun Desteklenmesi” konulu Ortak Programa (bundan böyle “Program” olarak anılacaktır) atıfta bulunarak;

Programın amaçları kapsamında, Avrupa Birliği, Avrupa Konseyi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından yürütülen ve Avrupa Topluluğu tarafından finanse edilen “Model Cezaevi Uygulamalarının Yayılması ve Türkiye’de Cezaevi Reformunun Desteklenmesi” programının uygulanmasını teminen, Ankara’da Avrupa Konseyi Sekretaryası’nın bir Program Destek Ofisi’nin kurulacak olmasını dikkate alarak;

Türkiye’nin taraf olduğu ve Paris’te 2 Eylül 1949 tarihinde imzalanmış olan, Avrupa Konseyi’nin İmtiyaz ve Muafiyetlerine Müteallik Umumi Anlaşma’yı göz önünde bulundurarak;

Avrupa Konseyi Sekretaryası’nın Ankara’daki Program Destek Ofisi’nin kurulması ile ilgili belirli hususlara ilişkin olarak, Avrupa Konseyi ve Türkiye Cumhuriyeti arasındaki ortak anlayışın teyidini teminen bir Mutabakat Muhtırası imzalanmasının gerekli olduğunu dikkate alarak;

İzleyen hususlarda mutabık kalmışlardır:

1. Madde

Bu Mutabakat Muhtırası kapsamında, izleyen tanımlar kullanılacaktır:

a. “Ofis”, Program’ı yürütmek amacıyla Avrupa Konseyi Sekretaryası’nın Ankara’da kurulmuş olan Program Destek Ofisi;

b. “Hükümet”, Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti;

c. “Ofis Görevlileri”, Avrupa Konseyi Genel Sekreteri tarafından Ofis’te görevlendirilmiş olan, Avrupa Konseyi kural ve yönetmelikleri uyarınca istihdam edilmiş Avrupa Konseyi Sekretaryası’nın her türlü uyuğu mensup üyeleri;

d. “Program”, Avrupa Birliği, Avrupa Konseyi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından yürütülen ve Avrupa Topluluğu tarafından finanse edilen “Model Cezaevi Uygulamalarının

Yayımlanması ve Türkiye’de Cezaevi Reformunun Desteklenmesi” programı anlamına gelmektedir.

2. Madde

Ofis, Avrupa Konseyi’nin tüzel kişiliğini paylaşır. Avrupa Konseyi’nin, Program kapsamında ve Program süresi boyunca görevini yürütmesini temin etmek suretiyle bir destek ofisi olarak hizmet verir.

3. Madde

Ofis, 2 Eylül 1949 tarihli, Avrupa Konseyi’nin İmtiyaz ve Muafiyetlerine Mütteallik Umumi Anlaşma’nın 3. ve 8. maddelerinde yer alan ayrıcalık ve bağımsızlıklardan yararlanır. Bilhassa, mali düzenleme ve denetimle kısıtlanmaksızın, her türlü para birimini bulundurabilir ve her türlü para birimi ile hesap işletebilir.

4. Madde

Ofis Görevlileri, yerel mevzuata tabidir. Ancak, Ofis Görevlileri ve Ofis, izleyen ayrıcalık ve bağımsızlıklardan yararlanır:

a. 2 Eylül 1949 tarihli, Avrupa Konseyi’nin İmtiyaz ve Muafiyetlerine Mütteallik Umumi Anlaşma’nın 18. ve 19. maddelerinin hükümleri;

b. 14 Mayıs 2004 tarihinde, Türkiye Cumhuriyeti ile Avrupa Toplulukları Komisyonu arasında imzalanmış, 22 Şubat 2005 tarih ve 5303 sayılı Kanun’la Türkiye Cumhuriyeti tarafından onaylanmış ve Maliye Bakanlığı’nın 20 Mayıs 2005 tarihinde yayınlanmış Genel Tebliği’nde yer alan esas ve usuller kapsamında uygulanmakta olan Çerçeve Anlaşması’nda öngörülen vergi muafiyetleri ve kolaylıkları.

5. Madde

Avrupa Konseyi Genel Sekreteri, bu Mutabakat Muhtırası’nın hükümlerine tabi olan Ofis Görevlileri’nin isimleri ile görevlendirmenin tarihini Hükümet’e bildirir.

Görevlilere, Dışişleri Bakanlığı tarafından uygun kimlik kartları temin edilir.

6. Madde

Ayrıcalıklar ve bağımsızlıklar, Ofis Görevlileri’ne, kişisel menfaatleri bağlamında değil, Avrupa Konseyi’nin menfaati bağlamında bahşedilir.

7. Madde

Ofis’in ve Ofis Görevlileri’nin, Avrupa Konseyi’nin amblemini Ofis için kullanılan yerlerde teşhir etmelerine müsaade edilir.

8. Madde

İmzacı taraflar arasında bu Mutabakat Muhtırası’nın yorumlanması veya uygulanmasına ilişkin ihtilaflar diplomatik yollarla hallolunur.

9. Madde

Bu Mutabakat Muhtırası’nda, Tarafların müşterek rızasıyla değişiklik yapılabilir. Tarafların üzerinde anlaşığı değişiklikler, bu Mutabakat Muhtırası’nın ayrılmaz parçasını teşkil edecek bir Protokol şeklinde düzenlenir. Protokol, 10. Madde hükümleri uyarınca yürürlüğe girecektir.

10. Madde

Bu Mutabakat Muhtırası, Taraflarca, Mutabakat Muhtırası’nın yürürlüğe girmesi için gerekli olan ilgili iç usullerin tamamlandığının yazılı olarak ve diplomatik kanallar aracılığıyla son olarak bildirildiği tarihte yürürlüğe girer.

Mutabakat Muhtırası, orijinal anlaşmanın üç tarafınca Mutabakat Muhtırası’na ilaveten imzalanacak her türlü müteakip Ekler de dahil olmak üzere, Program’ın uygulandığı süre boyunca yürürlükte kalır.

**Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti adına
Avrupa Konseyi adına**

[R.G. 3 Kasım 2009 – 27395]

_____ . _____

Bakanlar Kurulu Kararı

Karar Sayısı : 2009/15545

Ekli “Karayolu Yolcu Taşımacılığı Zorunlu Koltuk Ferdi Kaza Sigortası Hakkında Kararda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Karar”ın yürürlüğe konulması; Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcılığının 23/10/2009 tarihli ve 45002 sayılı yazısı üzerine, 5684 sayılı Sigortacılık Kanununun 13 üncü maddesine göre, Bakanlar Kurulu’na 2/11/2009 tarihinde kararlaştırılmıştır.

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

C. ÇİÇEK B. ARINÇ A. BABACAN F. N. ÖZAK
Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bak. ve Başb. Yrd.Devlet Bakanı
V.

H. YAZICI F. N. ÖZAK B. YILDIRIM F. ÇELİK
Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı V. Devlet Bakanı

E. BAĞIŞ S. A. KAVAF C. YILMAZ S. ERGİN
Devlet Bakanı Devlet Bakanı Devlet Bakanı Adalet Bakanı

S. ERGİN B. ATALAY B. ATALAY M. ŞİMŞEK
Milli Savunma Bakanı V.İçişleri Bakanı Dışişleri Bakanı V. Maliye Bakanı

N. ÇUBUKÇU M. DEMİR R. AKDAĞ B. YILDIRIM
Milli Eğitim BakanıBayındırlık ve İskân Bakanı Sağlık Bakanı Ulaştırma Bakanı

M. M. EKER Ö. DİNÇER N. ERGÜN T. YILDIZ
Tarım ve Köyşleri BakanıÇalışma ve Sos. Güv. BakanıSanayi ve Ticaret BakanıEnerji ve
Tabii Kaynaklar Bakanı

E. GÜNAY
Kültür ve Turizm Bakanı

V. EROĞLU
Çevre ve Orman Bakanı

KARAYOLU YOLCU TAŞIMACILIĞI ZORUNLU KOLTUK FERDİ KAZA SİGORTASI HAKKINDA KARARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KARAR

MADDE 1 – 22/1/2004 tarihli ve 2004/6789 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Karayolu Yolcu Taşımacılığı Zorunlu Koltuk Ferdi Kaza Sigortası Hakkında Kararın 1 inci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Motorlu araç işletmek ve taşıma faaliyetinde bulunmak için ilgili mevzuatla zorunlu tutulan sigortaları bulunmayan motorlu kara taşıtlarıyla yolcu taşımacılığı yapılamaz. Herhangi bir nedenle sigorta sözleşmesinin feshedilmesi halinde sigortacı durumu, gerekçesi ile birlikte izin veya ruhsat veren kuruma ve 5684 sayılı Sigortacılık Kanununun 24 üncü

maddesi uyarınca kurulan Sigorta Bilgi Merkezine bildirir. Motorlu araç işletmek ve taşıma faaliyetinde bulunmak için ilgili mevzuatla zorunlu tutulan sigortaları yaptırmadığı veya yenilemediği tespit edilen gerçek ve tüzel kişilerin taşıma faaliyetleri geçerli sigorta teminatı alınana kadar durdurulur."

MADDE 2 – Aynı Kararın 2 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 2 - Karayolu yolcu taşımacılığı zorunlu koltuk ferdi kaza sigortası uygulamasında; yurt içi ve uluslararası yolcu taşımacılığının tarifi ve kapsamı, yurt içi ve uluslararası yolcu taşıma hatları Ulaştırma Bakanlığınca, karayolu yolcu taşımacılığı zorunlu koltuk ferdi kaza sigortası yaptırma mecburiyeti ile ilgili muafiyet ve istisnalar Ulaştırma Bakanlığının görüşü ile Hazine Müsteşarlığınca belirlenir."

MADDE 3 – Aynı Kararın 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 3 - Türkiye'de kara araçları sorumluluk branşında ruhsatı olan bütün sigorta şirketleri, Karayolu Yolcu Taşımacılığı Zorunlu Koltuk Ferdi Kaza Sigortası yapmakla yükümlüdür."

MADDE 4 – Aynı Kararın 4 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 4 - Karayolu yolcu taşımacılığı zorunlu koltuk ferdi kaza sigortası asgari teminatları ile bu Kararın uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Hazine Müsteşarlığının bağlı olduğu Bakan tarafından tespit edilir."

MADDE 5 – Bu Karar yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6 – Bu Karar hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

[R.G. 13 Kasım 2009 – 27405]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Cezanın Kaldırılması Kararı

Cumhurbaşkanlığından:

Karar Sayısı: 2009/19

Sivas 2 nci Ağır Ceza Mahkemesinin 23/06/2005 tarihli ve E:2004/127, K:2005/92 sayılı kararıyla kasten adam öldürmek suçundan 20 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verilen ve cezası kesinleşen, Sivas İli, Yıldızeli İlçesi, Güneykaya Köyü, Cilt No: 57, Aile Sıra No: 20, Birey Sıra No: 34'de nüfusa kayıtlı, Halil ve Fatma'dan olma 03/04/1961 doğumlu, 15998271608 T.C. Kimlik Numaralı Nurettin ATEŞ'in kalan cezası, Adalet Bakanlığının 24/06/2008 tarihli ve B.03.0.CİG.0.00.00.03-125-1038-2007/36330 sayılı yazısı ekinde gönderilen ve adı geçenin sürekli hastalık kapsamında bulunduğunu belirten Adli Tıp Kurumu 3 üncü Adli Tıp İhtisas Kurulunun 09/05/2008 tarihli ve B.03.1.ATK.0.06.00.08/27794/3498-3345 sayılı raporu sebebiyle, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasınının 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi hükmü uyarınca kaldırılmıştır.

6 Kasım 2009

GÜL

Abdullah

CUMHURBAŞKANI

— • —

Cumhurbaşkanlığından:

Karar Sayısı: 2009/20

Ereğli (Konya) Ağır Ceza Mahkemesinin 08/05/2003 tarihli ve E:1998/69, K:2003/44 sayılı ve aynı Mahkemenin 18/07/2005 tarihli ek kararıyla; Adana 2 nci Ağır Ceza Mahkemesinin 17/04/2007 tarihli ve E:2001/168, K:2007/139 sayılı kararıyla; Kahramanmaraş Ağır Ceza Mahkemesinin 18/10/2005 tarihli ve E:2005/468, K:2005/525 sayılı kararıyla ve Denizli 1 inci Ağır Ceza Mahkemesinin 30/12/2005 tarihli ve E:2003/284, K:2005/537 sayılı kararıyla resmî evrakta sahtecilik ve dolandırıcılık suçlarından cezalandırılmasına karar verilen ve cezaları kesinleşen, Ereğli (Konya) Ağır Ceza Mahkemesinin 03/11/2008 tarihli ve 2008/464 değişik iş sayılı kararıyla da 14 yıl, 77 ay, 25 gün hapis ve 600 YTL adlî para cezası olarak cezalarının içtimama hükmedilen Muş İli, Bulanık İlçesi, Kırkgöze Köyü, Cilt No: 39, Hane No: 28, Birey Sıra No: 43'de nüfusa kayıtlı, Akif ve Nafiye'den olma, 09/03/1966 doğumlu, 49018606712 T.C. kimlik numaralı Şirin AYDIN'ın kalan cezası, Adalet Bakanlığının 22/09/2008 tarihli ve B.03.0.CİG.0.00.00.03-1-91-138-2005/10543/49060 sayılı ve 02/01/2009 tarihli ve B.03.0.CİG.0.00.00.03-1-91-138-2005/2/9 sayılı yazıları ekinde gönderilen ve adı geçenin sürekli hastalık kapsamında bulunduğunu belirten Adlî Tıp Kurumu 3 üncü Adlî Tıp İhtisas Kurulunun 02/04/2008 tarihli ve B.03.1.ATK.0.06.00.08/19029-2361-2262 sayılı raporu sebebiyle, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi hükmü uyarınca kaldırılmıştır.

6 Kasım 2009

Abdullah

GÜL

CUMHURBAŞKANI

— • —

Cumhurbaşkanlığından:

Karar Sayısı: 2009/21

Kayseri 2 nci Ağır Ceza Mahkemesinin 22/06/2000 tarihli ve E: 1999/168, K:2000/225 sayılı kararıyla silahlı gasp suçundan 20 yıl ağır hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verilen ve aynı Mahkemenin 04/01/2001 tarihli ve 2001/8 müteferrik sayılı kararı ile önceki şartlı tahliye kararı geri alınıp bakiye cezasının aynen infazına hükmedilen, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun yürürlüğe girmesi nedeniyle yapılan uyarlama sonucunda Kayseri 2 nci Ağır Ceza Mahkemesince verilen 15/06/2005 tarihli ve E:1999/168, K:2000/225 sayılı ek kararla da cezası 8 yıl 4 ay hapis cezasına dönüştürülerek kesinleşen, Kayseri İli, Melikgazi İlçesi, Kayabağ Köyü, Cilt No: 70, Hane No: 104, Birey Sıra No: 64'de nüfusa kayıtlı, Ziya ve Avize'den olma 01/01/1962 doğumlu, 55156169996 T.C. Kimlik Numaralı Fehmi AKAR'ın kalan cezası, Adalet Bakanlığının 27/03/2009 tarihli ve B.03.0.CİG.0.00.00.03-1-91-99-2004/5171/19199 sayılı yazısı ekinde gönderilen ve adı geçenin sürekli hastalık kapsamında bulunduğunu belirten Adlî Tıp Kurumu 3 üncü Adlî Tıp İhtisas Kurulunun 23/01/2009 tarihli ve B.03.1.ATK.0.06.00.09/3969-563-586 sayılı raporu sebebiyle, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi hükmü uyarınca kaldırılmıştır.

6 Kasım 2009

Abdullah

GÜL

CUMHURBAŞKANI

— • —

Cumhurbaşkanlığından:

Karar Sayısı: 2009/22

Malatya 2 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesinin 15/08/1996 tarihli ve E:1995/330, K:1996/158 sayılı kararıyla DHKP/C terör örgütüne üye olmak, bu amaçla mevcut anayasal düzeni değiştirmek için silâhli eylemlerde bulunmak suçundan müebbet ağır hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verilen ve cezası kesinleşen, Elazığ İli, Merkez İlçesi, Körpe Köyü, Cilt No: 114, Hane No: 84, Birey Sıra No: 4'de nüfusa kayıtlı, Haydar ve Güllü'den olma 27/03/1972 doğumlu, 15778996226 T.C. Kimlik Numaralı Güler ZERE'nin kalan cezası, Adalet Bakanlığının 05/11/2009 tarihli ve B.03.0.CİG.0.00.00.03-102-4719-2009/15566/62229 sayılı yazısı ekinde gönderilen ve adı geçenin sürekli hastalık kapsamında bulunduğunu belirten Adlî Tıp Kurumu 3 üncü Adlî Tıp İhtisas Kurulunun 04/11/2009 tarihli ve B.03.1.ATK.0.06.00.09/ 61013/9908-9337 sayılı raporu sebebiyle, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasınının 104 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi hükmü uyarınca kaldırılmıştır.
6 Kasım 2009

Abdullah

GÜL

CUMHURBAŞKANI

[R.G. 7 Kasım 2009 – 27399]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Atama Kararı

Adalet Bakanlığından:

Karar Sayısı : 2009/11321

- 1- Adlî Tıp Kurumu Dördüncü Adlî Tıp İhtisas Kurulu Adlî Tıp Üyeliğine, Uzm.Dr. Fatma Süheyla ALİUSTAOĞLU'nun yeniden atanması, 2659 sayılı Adlî Tıp Kurumu Kanununun 26 ncı maddesi gereğince uygun görülmüştür.
- 2- Bu Kararı Adalet Bakanı yürütür.
10/11/2009

Abdullah GÜL
CUMHURBAŞKANI

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Sadullah ERGİN
Adalet Bakanı

[R.G. 11 Kasım 2009 – 27403]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yönetmelikler

Adalet Bakanlığından:

HÜKÜMLÜ VE TUTUKLULARIN ZİYARET EDİLMELERİ HAKKINDA

YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 17/6/2005 tarihli ve 25848 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkında Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hükümlü ve tutuklular, birinci fıkrada sayılanlar dışında kalan üç ziyaretçisinin adı ve soyadı ile bilmesi hâlinde adresini ceza infaz kurumuna kabulünden ve kendisine bu hususun tebliğ edildiği tarihten itibaren 60 gün içinde bildirir.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 26 ncı maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İnsan hakları il ve ilçe kurulları, Cumhuriyet başsavcılığından izin almak suretiyle ceza infaz kurumlarını ziyaret edebileceği gibi hükümlü ve tutuklularla da görüşebilir.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 28 inci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ziyaret edilmek istenen kişi, biri Türk vatandaşlığı olmak üzere birden fazla vatandaşlığa sahip ise, konsolosluk memurunun izin talebi karşılıklılık ilkesi de gözetilerek yerine getirilebilir.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 30 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Taraf olduğumuz sözleşmeler gereğince Ülkemize iade edilen Türk uyruklu hükümlü ve tutuklular, Bakanlığın izniyle iade eden ülkenin konsolosluk memurunca ziyaret edilebilir. Bu ziyaret izninde karşılıklılık aranabilir, tercüman yardımından faydalanılabilir.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 36 ncı maddesinin başlığı “Hastanede ziyaret ve refakat” olarak değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki üçüncü fıkra eklenmiştir.

“Kurum dışında yatarak tedavileri yapılan hükümlülerin yanında, tedaviyi yapan hekimin raporuyla zorunlu olduğunun bildirilmesi hâlinde, eşi, annesi, babası, kardeşi, çocuğu, bunların olmaması hâlinde Cumhuriyet başsavcılığının uygun gördüğü bir aile yakını refakatçi olarak bulundurulabilir.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 41 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ziyaret esnasında görüşmelerin Türkçe yapılması esastır. Ancak, hükümlü veya tutuklunun Türkçe bilmemesi veya görüşeceğini bildirdiği yakınının Türkçe bilmediğinin beyan edilmesi halinde, Türkçe’den başka bir dilde konuşmanın yapılmasına izin verilir ve konuşma kayda alınır.”

MADDE 7 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8 – Bu Yönetmelik hükümlerini Adalet Bakanı yürütür.

[R.G. 6 Kasım 2009 – 27398]

 İçindekilere dön

Çevre ve Orman Bakanlığından :

ORMAN SAYILAN ALANLARDA VERİLECEK İZİNLER HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 22/3/2007 tarihli ve 26470 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Orman Sayılan Alanlarda Verilecek İzinler Hakkında Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Altyapı tesisi: Kanalizasyon, sanat yapıları, köprü, yeraltı kablosu gibi tesisler ile madencilik ve petrol faaliyetleri için zorunlu, ruhsat süresi ile sınırlı olan yol, su, haberleşme,

enerji nakil hattı, pasa döküm alanı, patlayıcı madde deposu ve müştemilatı, stok alanı, trafo, teleferik, şantiye binası, yemekhane, atölye ve kantar tesislerini,”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 16 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Devlet idarelerinin hammadde üretim izin belgeleri ile yapacakları faaliyetlerden bedel alınmaz.”

MADDE 3 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çevre ve Orman Bakanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
22/3/2007	26470
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
25/6/2009	27269

[R.G. 30 Ekim 2009 – 27391]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumundan:

BANKALARIN KREDİ İŞLEMLERİNE İLİŞKİN YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK

MADDE 1 – 1/11/2006 tarihli ve 26333 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Bankaların Kredi İşlemlerine İlişkin Yönetmeliğin 8 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) İkiyüzelli bin Türk Lirasını geçmeyen işlemler,”

“(2) Tüketici kredileri hariç olmak üzere, kredi ilişkisinin devam ettiği süre boyunca her yıl hesap dönemini izleyen altı ay içinde hesap durumu belgesi alınır.”

MADDE 2 – Bu Yönetmelik yayımlandığı tarihte yürürlüğe girer.

MADDE 3 – Bu Yönetmelik hükümlerini Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu Başkanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
1/11/2006	26333
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
1- 2/2/2007	26422
2- 12/11/2008	27052

[R.G. 12 Kasım 2009 – 27404]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Radyo ve Televizyon Üst Kurulundan:

TÜRK VATANDAŞLARININ GÜNLÜK YAŞAMLARINDA GELENEKSEL

**OLARAK KULLANDIKLARI FARKLI DİL VE LEHÇELERDE
YAPILACAK RADYO VE TELEVİZYON YAYINLARI
HAKKINDA YÖNETMELİK**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumu dışındaki radyo ve televizyon kuruluşlarının, Türk vatandaşlarının günlük yaşamlarında geleneksel olarak kullandıkları farklı dil ve lehçelerde yayın yapabilmelerine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanunun 4 üncü maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Kanun: 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanunu,
- b) Üst Kurul: Radyo ve Televizyon Üst Kurulunu,
- c) Yayın Planı: Kanun ve bu Yönetmelik uyarınca, yayıncının, yayınların gün, saat ve sürelerini belirtmek üzere hazırlayacağı yayın düzenini, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

İzin ve Esaslar

İzin zorunluluğu

MADDE 4 – (1) Radyo ve televizyon kuruluşlarının, Türk vatandaşlarının günlük yaşamlarında geleneksel olarak kullandıkları farklı dil ve lehçelerde yayın yapabilmeleri, Üst Kurulun bu Yönetmelik hükümlerine göre vereceği izne tabidir. Üst Kurul izni olmadan bu dil ve lehçelerde yayın yapılamaz.

Başvuru

MADDE 5 – (1) Türk vatandaşlarının günlük yaşamlarında geleneksel olarak kullandıkları farklı dil ve lehçelerde yayın yapmak isteyen radyo ve televizyon kuruluşları; yayın yapmak istedikleri dil ve/veya lehçeleri, bu dil ve lehçelerde yayınlanacak program türlerini, bu programların, günlük yayın akışı içindeki yerleşimini ve aylık yayın planlarını belirleyen yönetim kurulu kararı ile birlikte Üst Kurula başvururlar.

Değerlendirme ve izin

MADDE 6 – (1) Türk vatandaşlarının günlük yaşamlarında geleneksel olarak kullandıkları farklı dil ve lehçelerde yayın yapmak isteyen yayın kuruluşlarının talepleri yayın alanı, teknik imkanlar ve talep edilen dil ve lehçede yayın yapan diğer kuruluşlar da göz önünde bulundurularak Üst Kurul tarafından değerlendirilir ve uygun görülmesi halinde bu dil ve lehçelerde yayın yapma izni verilir.

(2) Farklı dil ve lehçelerde yayın yapma izni olmayan yayın kuruluşlarının günlük, aylık ve yıllık yayın planları göz önüne alındığında süreklilik arz etmeyen münferit müzik eserlerinin yayınları ve sinema filmlerine yer verilmesi izne tabi değildir.

Yayın esasları

MADDE 7 – (1) Türk vatandaşlarının günlük yaşamlarında geleneksel olarak kullandıkları farklı dil ve lehçelerde Üst Kuruldan yayın yapma izni alan kuruluşlar yayınlarını, 3984 sayılı Kanun ve bu Kanuna dayanılarak çıkartılan yönetmeliklere, Üst Kurulun öngördüğü diğer yükümlülüklerle uygun olarak yapmakla yükümlüdürler.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Müeyyideler

MADDE 8 – (1) Kanundaki esaslara, yayın ilkelerine ve Üst Kurulca öngörülen yükümlülüklerle aykırı yayın yapan yayın kuruluşları 3984 sayılı Kanunun 33 üncü maddesi hükmü uyarınca cezalandırılır.

(2) Türk vatandaşlarının günlük yaşamlarında geleneksel olarak kullandıkları farklı dil ve lehçelerde, Üst Kurulun izni olmadan yayın yapan yayın kuruluşlarına 3984 sayılı Kanunun 34 üncü maddesi hükmü uyarınca izinsiz yayın müeyyidesi uygulanır.

Yönetmelikte hüküm bulunmayan haller

MADDE 9 – (1) Bu Yönetmelikte hüküm bulunmayan hallerde 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkındaki Kanun ve bu Kanuna dayanılarak çıkarılan yönetmeliklerin ilgili hükümleri uygulanır.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 10 – (1) 25/1/2004 tarihli ve 25357 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Türk Vatandaşlarının Günlük Yaşamlarında Geleneksel Olarak Kullandıkları Farklı Dil ve Lehçelerde Yapılacak Radyo ve Televizyon Yayınları Hakkında Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 11 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 12 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Radyo ve Televizyon Üst Kurulu yürütür.

[R.G. 13 Kasım 2009 – 27405]

 [İçindekilere dön](#)

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Kararları

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

Birinci dereceye yükselmiş olup 31/8/2009 tarihi itibarıyla birinci sınıfa ayrılma incelemesine tâbi tutulacak olan adli yargı hâkim, Cumhuriyet başsavcısı ve savcılarını ile idari yargı hâkiminin adlarını belirtir liste aşağıda gösterilmiştir.

2009 Ağustos döneminde birinci dereceye yükselme incelemesine girecek olanlar listeye dahil edilmemiştir.

Birinci dereceye yükseldikleri ve sürelerini bitirdikleri hâlde bu listede adlarını göremeyenler yayım tarihinden itibaren 1 ay içinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna yazılı başvurmak sureti ile durumlarının incelenmesini isteyebilirler.

HÂKİM SINIFI

Görev Yeri

Ünvanı

Sicil No	Adı ve Soyadı	Görev Yeri	Ünvanı
23858	Veli ÇETİN	Tokat	Hâkim
24417	Atilla ARTAR	Siverek	Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
25550	Zerrin AKTUĞ	Çubuk	Hâkim
29416	Abdurrahman SÖNMEZ	Bartın	Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
32140	Nurcan ATEŞ	Ceyhan	Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
32155	Eser CEYLAN	Tekkeköy	Hâkim
32503	İbrahim ÇELENK	Sinop	Hâkim
33913	Naciye Alev POLAT ÖZDER	Orhangazi	Hâkim
33939	Ayşe SÖNMEZLER	Alanya	Hâkim
34080	Tamer DEMİRSOY	Kazan	Hâkim
35168	Kıymet AKPINAR	Mardin	Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi

35337	Ercan DOĞAN	İnegöl	Hâkim
36850	Abdullah GÖK	Karabük	Hâkim
37093	Mine ELMASULU	Batman	Hâkim
38602	Ayda AFACAN	Ermenek	Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi
40292	Mehmet Necati ORAT	Kars	Hâkim
40966	Yunus ÖNAL	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
37240	Celal KOÇ	Şırnak	Hâkim
38144	Mahmut ANTEPLİ	Ordu	Hâkim
40295	Reyhan KILIÇDAĞI	Aksaray	Hâkim
40336	Yasemin BENLİ	Kırşehir	Hâkim
41394	Mehmet Fatih ATALAY	Sürmene	Hâkim
39463	İsmail ÖZTEMİZ	Kuşadası	Hâkim
39465	Murat YILDIZ	İskenderun	Hâkim
39489	Kasım ÇİÇEK	Adıyaman (Başbakanlıkta görevli)	Hâkim
39506	İlknur ÇOBAN	Trabzon	Hâkim
39518	Kerem KÜÇÜK	Çorlu	Hâkim
39539	Recai ŞAHİN	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39541	İsmail DÜZENLİ	Of	Hâkim
39547	Necati GÖRGÜLÜ	Bucak	Hâkim
39583	Şerafettin ÖZYÜRÜR	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39593	Hasan ÇALDIR	Ceyhan	Hâkim
39623	Yalçın KARACA	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39628	Ahmet ÇATAL	Milas	Hâkim
39632	Ahmet ATEŞ	Osmaniye	Hâkim
39638	Fatih KILINÇASLAN	Mardin	Hâkim
39644	Cafer AŞIK	Amasya	Hâkim
39658	Orhan YAVUZ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39665	Bayram KORKMAZ	Kars	Hâkim
39704	Melik KAHRAMAN	Burdur	Hâkim
39712	Adem ÖZDEMİR	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39714	Ahmet Selçuk VAROL	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39719	Cengiz ARDAK	Silivri	Hâkim
39728	Murat SARIYILDIZ	Diyarbakır	Hâkim
39742	Fahreddin HASDEMİR	İskenderun	Hâkim
39766	Serdar ERGÜL	Van	Hâkim
39790	Tayfun GÖNENÇ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
39795	Ercan AYDEMİR	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39797	Ömer ÜNAL	Kazan	Hâkim
39798	Metin ÖZDEMİR	Bozüyük	Hâkim
39816	Tekin KARACA	Seferihisar	Hâkim
39836	Sadettin KILIÇ	Yozgat	Hâkim
39842	İbrahim Halil ŞUA	Kadıköy	Hâkim
39846	Yakup MOĞUL	Bingöl	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
39855	Özgür ÖZGÜN	Milas	Hâkim
39858	Yasin ARSLAN	Merzifon	Hâkim
39871	Kadir ALPAR	Marmaris	Hâkim
39880	Birol BİLEN	Tokat	Hâkim
39949	Bilge OLCAR	Kahramanmaraş	Hâkim
39972	Sinan EKİCİ	Gebze	Hâkim
39983	Bekir SOYTÜRK	Ödemiş	Hâkim
39992	Mehmet ARI	Düzce	Hâkim
39995	Ercan FIRAT	Menemen	Hâkim

40001	Murat ÜRÜNDÜ	İstanbul	Hâkim
40008	Celalettin APA	Niğde	Hâkim
40013	Durmuş KARAÇALI	Giresun	Hâkim
40027	Abidin GÜRPINAR	Niğde	Hâkim
40030	Hakan ÖZDEN	Turgutlu	Hâkim
40041	Mustafa YILMAZ	Diyarbakır	Hâkim
40057	Ahmet KAYA	Şile	Hâkim
40059	Kemal Emre GÜRGÖR	Lüleburgaz	Hâkim
40072	Beytullah BEKTAŞ	Karabük	Hâkim
40076	Hasan AY	Kars	Hâkim
40092	Mustafa TOSUN	Aliğa	Hâkim
40105	Abdullah ÖZER	Geyve	Hâkim
40197	Bekir ALTUN	Salihli	Hâkim
40199	Baki TONBAK	Çorlu	Hâkim
40215	Hayrettin KISA	Malatya	Hâkim
40223	Metin TEPE	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
40236	Mithat AKGÜN	Sungurlu	Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı
40241	Murat BOYLU	Tokat	Hâkim
40767	Doğan AĞIRMAN	Silivri	Hâkim
40784	Ömer ÖKSÜZ	Marmaris	Hâkim
40799	Kerim KELEŞ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
40816	Mehmet UĞURLU	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
40824	İsmail AKSEL	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
40847	Gökhan AK	Bozüyük	Hâkim
40922	Servet SAĞLAM	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
40944	Mesut BİLEN	İskenderun	Hâkim
40964	Süleyman Yüksel YAVAŞ	Sandıklı	Hâkim
41052	Kubilay İNAN	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
41056	Ersagun Yavuz ERYILDIZ	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
41374	Müdaî KIRICI	Akçaabat	Hâkim
41378	Adem ARSLAN	Erzincan	Hâkim
41429	Mehmet AKBAL	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
41478	Mehmet Hanifi YALÇINKAYA	Aksaray	Hâkim
41484	İbrahim AY	Mustafakemalpaşa	Hâkim
41529	Şadan Erdem GÜZEL	Yargıtay	Tetkik Hâkimi
42638	Mehmet Alper BOSTANCI	Yargıtay	Tetkik Hâkimi

SAVCI SINIFI

Sicil No	Adı ve Soyadı	Görev Yeri	Ünvanı
23745	Mürteza Tufan TANRIKULU	İnebolu	Cumhuriyet Savcısı
25648	Mustafa CAN	Alaşehir	Cumhuriyet Savcısı
28173	Zekai Müfit RONA	Osmaniye	Cumhuriyet Savcısı
33366	Yılmaz KAYA	Kozan	Cumhuriyet Savcısı
34049	Dr. Uğur YİĞİT	Bakanlık	Tetkik Hâkimi
34277	Halil BEKTAŞ	Tarsus	Cumhuriyet Savcısı
36066	Ayhan DEMİR	Vakfıkebir	Cumhuriyet Savcısı
38608	Halim UĞURLU	Silifke	Cumhuriyet Savcısı
40254	Zafer YILDIZ	Dinar	Cumhuriyet Başsavcısı
41416	Nizamettin ÇALIŞKAN	Yozgat	Cumhuriyet Savcısı
38228	Erdoğan BAYRAKTAR	Kastamonu	Cumhuriyet Savcısı
38293	Mehmet ÇAKIR	Bingöl	Cumhuriyet Savcısı
39701	Suat ECİT	Burhaniye	Cumhuriyet Savcısı

41404	Uğur KOÇ	Kahramanmaraş	Cumhuriyet Savcısı
38515	Sedat TAŞ	Çorlu	Cumhuriyet Savcısı
39475	İlhan KÖSE	Nazilli	Cumhuriyet Savcısı
39485	Tarık FIRAT	Biga	Cumhuriyet Savcısı
39499	Fikret ARAS	Kuşadası	Cumhuriyet Savcısı
39525	Üzeyfe BALCILAR	Rize	Cumhuriyet Savcısı
39540	Namık AYAN	Soma	Cumhuriyet Savcısı
39549	Zafer DUR	Çubuk	Cumhuriyet Savcısı
39572	Ahmet ÇİÇEKLİ	Fatsa	Cumhuriyet Başsavcısı
39600	Celal ALBAY	Mersin	Cumhuriyet Savcısı
39601	Faruk BÜYÜKKARAMUKLU	Erzincan	Cumhuriyet Savcısı
39613	Mustafa SIRLI	Karaman	Cumhuriyet Savcısı
39617	Ersan ERDEM	Marmaris	Cumhuriyet Savcısı
39629	Metin DİKEÇ	Adana	Cumhuriyet Savcısı
39663	Serdar COŞKUN	Didim (Yenişehir)	Cumhuriyet Savcısı
39687	Zeki YALÇIN	Adana	Cumhuriyet Savcısı
39726	Yücel ERKMAN	Akhisar	Cumhuriyet Savcısı
39732	Abdullah Mirza COŞKUN	Körfez	Cumhuriyet Savcısı
39754	Bekir GENCER	Bartın	Cumhuriyet Savcısı
39755	İbrahim KÖSTEKÇİ	Sürmene	Cumhuriyet Savcısı
39760	Hasan YILMAZ	Sakarya	Cumhuriyet Savcısı
39767	Durali KARACA	Bulancak	Cumhuriyet Savcısı
39783	Mustafa KÜÇÜKOĞLU	Marmaris	Cumhuriyet Savcısı
39793	Önder Kemal SEKÜCÜ	Tokat	Cumhuriyet Savcısı
39828	Hüseyin AKÇAY	Erdeмли	Cumhuriyet Savcısı
39833	İstiklal AKKAYA	Kazan	Cumhuriyet Savcısı
39872	Kasım TÜTEN	Kadirli	Cumhuriyet Başsavcısı
39875	Kamil ALOĞLU	Karabük	Cumhuriyet Savcısı
39876	Sezai ÖZTÜRK	Rize	Cumhuriyet Savcısı
39919	Kurtuluş Tayanç ÇALIŞIR	Babaeski	Cumhuriyet Savcısı
39923	Bekir ŞAHİNER	Tavşanlı	Cumhuriyet Başsavcısı
39940	Murat KESKİN	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
39948	Ali Erdal GÜNERİ	Karahallı	Cumhuriyet Savcısı
39971	Bülent CANOĞLU	Salihli	Cumhuriyet Savcısı
39984	Mikail ÇELİK	Şanlıurfa	Cumhuriyet Savcısı
40034	Mehmet YAMAN	Gölcük	Cumhuriyet Başsavcısı
40061	Nihat KAYA	Kahramanmaraş	Cumhuriyet Savcısı
40065	Rıfat SARI	Terme	Cumhuriyet Başsavcısı
40094	Ahmet DÖNMEZ	Diyarbakır	Cumhuriyet Savcısı
40101	Bekir KÜÇÜK	Diyarbakır	Cumhuriyet Savcısı
40107	Ramazan OKUR	Düzce	Cumhuriyet Savcısı
40193	Hüseyin ÖNELGE	Marmaris	Cumhuriyet Savcısı
40201	Mahmut AYDOĞDU	Akşehir	Cumhuriyet Savcısı
40204	Kenan PEHLİVAN	Salihli	Cumhuriyet Savcısı
40217	İzzet ŞENSİZOĞLU	Bakanlık yetkili	Tetkik Hâkimi
40231	Mehmet Ali UYSAL	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
40870	Ahmet ALTUN	Kemer	Cumhuriyet Savcısı
40893	Recep BENLİ	Karapınar	Cumhuriyet Başsavcısı
40896	Mahmut GÜNGÖR	Malatya	Cumhuriyet Savcısı
40930	Osman COŞKUN	Turgutlu	Cumhuriyet Savcısı
40943	Seyit Gazi BALKAYA	Akşehir	Cumhuriyet Savcısı
41031	Mehmet KURT	Silivri	Cumhuriyet Savcısı

41077	Sadi DOĞAN	Ereğli (Konya)	Cumhuriyet Savcısı
41092	Ramazan ARTUN	Teftiş Kurulu Başkanlığı	Adalet Müfettişi
41124	Mehmet Bakır ÖZKAN	Kdz. Ereğli	Cumhuriyet Savcısı
41136	Abdullah NAZSIZ	Safranbolu	Cumhuriyet Savcısı
41479	İbrahim ŞAHİNCE	Rize	Cumhuriyet Savcısı
41893	Doğan KAYA	Gaziantep	Cumhuriyet Savcısı
42005	Dr. Barış DUMAN	Çivril	Cumhuriyet Başsavcısı
42056	Fahri TURAN	Burhaniye	Cumhuriyet Savcısı
42142	Abdulhalim SAĞLAM	Orhaneli	Cumhuriyet Savcısı
41387	Gökhan SERTÖZ	Bakanlık	Tetkik Hâkimi

İDARİ YARGI

Sicil No	Adı ve Soyadı	Görev Yeri	Ünvanı
37764	Ali Ekber CEVAHİR	Mersin	Vergi Mahkemesi Üyesi

[R.G. 3 Kasım 2009 – 27395]

 İçindekilere dön

Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanlığından:

İdarî ve adlî yargı hâkim adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca 27.10.2009 tarihinde yapılan ad çekme sonucuna göre, 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 13. maddesi gereğince atanmalarına ilişkin Kararname aşağıda gösterilmiştir.

K A R A R : 27.10.2009/518

İDARİ YARGI HÂKİM ADAYLARI

3. derecenin 1. kademesi (1020+3000) gösterge ile

1- Adana İdarî Yargı Hâkim Adayı 119817 Baki BOYBAŞI İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

4. derecenin 1. kademesi (915+2300) gösterge ile

2- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119522 Bayram Barış ÖZKANAY Hatay Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

3- Bursa İdarî Yargı Hâkim Adayı 119315 Murat DUYGUN Manisa İdare Mahkemesi Üyeliğine,

4. derecenin 2. kademesi (950+2300) gösterge ile

4- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119436 Serkan DEDETÜRK Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyeliğine,

5- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118558 Zafer TÜFEKÇİ Antalya Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

5. derecenin 1. kademesi (835+2200) gösterge ile

6- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 99682 Hüseyin Yavuz YILMAZER İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

7- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119314 Tamer TAŞPINAR İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

8- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119377 Ali YILDIZ İzmir Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

9- İzmir İdarî Yargı Hâkim Adayı 119434 Evrim KARAMANLIOĞLU Van Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

5. derecenin 2. kademesi (865+2200) gösterge ile

10- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118557 Burak GENÇOĞLU Erzurum İdare Mahkemesi Üyeliğine,

6. derecenin 1. kademesi (760+1600) gösterge ile

11- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118559 Mahmut AKSOY Elazığ İdare Mahkemesi Üyeliğine,

12- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118684 Alper ALTINIŞIK Mersin Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

13- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119316 Ali SIRIKLIGİL Zonguldak Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

14- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119360 Ramazan ASLAN Ordu Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

15- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119361 Zeynel Faruk EFE Erzurum İdare Mahkemesi Üyeliğine,

16- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119363 Suat ZARARSIZ Gaziantep İdare Mahkemesi Üyeliğine,

17- Bursa İdarî Yargı Hâkim Adayı 119365 Mehmet Fatih ALTINTAŞ İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

18- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119368 Ertuğrul TURAN Çanakkale İdare Mahkemesi Üyeliğine,

19- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119376 Bahadır KOÇ Şanlıurfa İdare Mahkemesi Üyeliğine,

20- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119433 Rıdvan GENÇ Antalya Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

6. derecenin 2. kademesi (785+1600) gösterge ile

21- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119364 Fuat KURU Gaziantep Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

7. derecenin 1. kademesi (705+1500) gösterge ile

22- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118560 Fatih BELGE Ordu İdare Mahkemesi Üyeliğine,

23- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119371 Tuğba İNAN Kocaeli İdare Mahkemesi Üyeliğine,

24- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119665 Mevlüt AKPINAR İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

25- Diyarbakır İdarî Yargı Hâkim Adayı 119822 Ali KADIOĞLU Antalya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

8. derecenin 1. kademesi (660+1300) gösterge ile

26- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118332 Fatih Sultan KESİCİ Kırıkkale Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

27- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118333 Cüneyt KARAMAN Kocaeli İdare Mahkemesi Üyeliğine,

28- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118380 Hakan YUMUŞAK İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,

29- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118391 Emrah ÖZCAN Mersin Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

30- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118393 Nuran ÇEKİÇ İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

31- İstanbul İdarî Yargı Hâkim Adayı 118394 Melih ŞAHİN Mersin İdare Mahkemesi Üyeliğine,

32- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118395 Yusuf ÖZÇELİK Rize İdare Mahkemesi Üyeliğine,

33- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118396 Fatime Betül KURTİPEK Sakarya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

- 34- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118397 Emre ERGÜL Trabzon Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 35- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118398 Özlem TÜRKSEVEN Elazığ İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 36- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118399 Duygu İĞDE Van İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 37- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118400 Bilal ÖZCAN Gaziantep Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 38- Konya İdarî Yargı Hâkim Adayı 118401 Neslihan SOLMAZ DALKIRAN Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 39- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118402 Ersin ERYILMAZ İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 40- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118403 Aziz AKGÜL Antalya İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 41- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118404 Uğur KOCAMAN Erzurum İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 42- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118405 Sultan AKSOY İzmir İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 43- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118406 Billur CANER Adana Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 44- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118407 Burçin ÖZDİL Adana Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 45- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118408 İsmail BİRSEN Adana Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 46- Kayseri İdarî Yargı Hâkim Adayı 118409 Sahra Betül EMRE Eskişehir Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 47- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118410 Emine Tuba ÇÜGEN Kayseri İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 48- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118411 Mesut YILDIRIM İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 49- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118412 Osman ALA Tekirdağ Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 50- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118413 Hayri BAHÇEKAPILI Kastamonu İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 51- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118414 Adem BAYRAKTUTAR Zonguldak İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 52- Antalya İdarî Yargı Hâkim Adayı 118415 Mehmet YAMAK Gaziantep İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 53- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118416 Özgür METİN Samsun İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 54- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118417 Hüseyin BABAOĞLU Van İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 55- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118418 Mehmet AKIN Edirne Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 56- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118419 Ayşegül BORA İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 57- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118420 Bahar HAMZAOĞLU Samsun İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 58- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118421 Mehmet Hanifi BAKİ Van İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 59- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118422 Bahar Doğa (İŞLER) YILDIZ Muğla İdare Mahkemesi Üyeliğine,

- 60- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118423 Temel KALELİ Trabzon İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 61- İstanbul İdarî Yargı Hâkim Adayı 118424 Mehmet Fatih DURMUŞ İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 62- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118425 Murat DUMAN İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 63- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118426 Hüseyin AYDIN Samsun Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 64- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118427 Halil AKKIZ Bursa İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 65- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118428 Emine Nur PEHLİVAN İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 66- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118429 Kamuran KUP BELGE Ordu Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 67- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118430 Gülsüm DAĞDEVİREN MANAV Adana İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 68- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118431 Ömer ŞAHİN Aydın Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 69- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118433 İlhan CULHA İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 70- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118434 Barış ÖNDER İzmir Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 71- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118435 Akif KİZİROĞLU Van İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 72- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118436 Selman ÖZDEMİR Şanlıurfa İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 73- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118437 İbrahim POLAT İstanbul İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 74- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118438 Fatma KORKMAZ AYHAN Sakarya Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 75- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118439 Seval KÖSA Aydın Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 76- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118440 Sertkan ERDURMAZ İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 77- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118441 Arif BAYBURTLU Edirne Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 78- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118455 Sabri Burçin ARSEVEN Kocaeli İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 79- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118681 Vahap ÇOBAN Gaziantep İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 80- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118682 Levent ÖZALP Erzurum İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 81- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118683 Muzaffer GÜNEL Samsun İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 82- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118685 Sait MİCANOĞLU Yozgat İdare Mahkemesi Üyeliğine,
- 83- İstanbul İdarî Yargı Hâkim Adayı 118691 Nesibe GIRCIN İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 84- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 118786 Muhammed YÖNDER Manisa Vergi Mahkemesi Üyeliğine,
- 85- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119317 Volkan AKYÜZ Samsun Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

86- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119349 Ayşegül ALTUNTAŞ Antalya İdare Mahkemesi Üyeliğine,

87- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119350 Ramazan TURŞAK Gaziantep Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

88- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119351 Onur GÖKSU İzmir İdare Mahkemesi Üyeliğine,

89- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119362 Abdullah ECER Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyeliğine,

90- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119366 Mustafa Ersin YUMUŞ Mersin İdare Mahkemesi Üyeliğine,

91- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119370 Ramazan SARIKAYA Kocaeli İdare Mahkemesi Üyeliğine,

92- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119435 Ebubekir ÖZGÜR Diyarbakır İdare Mahkemesi Üyeliğine,

8. derecenin 2. kademesi (675+1300) gösterge ile

93- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119352 Mustafa Yücel ÖLMEZ Samsun İdare Mahkemesi Üyeliğine,

94- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119367 Ömer GÖKKAYA Isparta İdare Mahkemesi Üyeliğine,

95- Ankara İdarî Yargı Hâkim Adayı 119397 Alper ERGÜDER Elazığ İdare Mahkemesi Üyeliğine,

96- Konya İdarî Yargı Hâkim Adayı 119733 Berna UÇAR İstanbul Vergi Mahkemesi Üyeliğine,

ADLİ YARGI HAKİM ADAYLARI

2. derecenin 1. kademesi (1155+3600) gösterge ile

1- Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 124673 Erdin BAYRAM Çat Hâkimliğine,

3. derecenin 1. kademesi (1020+3000) gösterge ile

2- Giresun Adlî Yargı Hâkim Adayı 124686 Bayram Ali KESİMAL Çukurca Hâkimliğine,

4. derecenin 1. kademesi (915+2300) gösterge ile

3- Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 124689 Tahir YİĞİTEL Solhan Hâkimliğine,

8. derecenin 1. kademesi (660+1300) gösterge ile

4- Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 124672 Soner ULU Hani Hâkimliğine,

5- Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 124674 Zerrin SAĞLIK BARAN Kozluk Hâkimliğine,

6- Kastamonu Adlî Yargı Hâkim Adayı 124676 İjlal Nursel DOĞULU İRK Hozat Hâkimliğine,

7- Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 124677 Murat KALKAN Tuzluca Hâkimliğine,

8- Malatya Adlî Yargı Hâkim Adayı 124678 Ömer UZUNÇAYIR Beytüşşebap Hâkimliğine,

9- Tekirdağ Adlî Yargı Hâkim Adayı 124679 Erbağ ERGÜN Eruh Hâkimliğine,

10- Kayseri Adlî Yargı Hâkim Adayı 124680 Mesut UYANIK Lice Hâkimliğine,

11- Gaziantep Adlî Yargı Hâkim Adayı 124681 Erdal ÖZPAMUK İdil Hâkimliğine,

12- İzmir Adlî Yargı Hâkim Adayı 124682 Dicle AKARÇAY Kulp Hâkimliğine,

13- Sivas Adlî Yargı Hâkim Adayı 124683 Fatma Tülin KOÇTEPE Şenkaya Hâkimliğine,

14- Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 124684 Ahmet ÜSTÜNBAŞ Tutak Hâkimliğine,

15- Akhisar Adlî Yargı Hâkim Adayı 124687 İsmail GÜLENÇ Eskil Hâkimliğine,

16- Ankara Adlî Yargı Hâkim Adayı 124688 Fatma KUŞCUOĞLU Mazgirt Hâkimliğine,

Ad çekme usulü ile naklen atanmışlardır.

Anayasa Mahkemesi Kararları

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2005/30

Karar Sayısı : 2009/18

Karar Günü : 5.2.2009

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN:Sinop Asliye Hukuk (İş) Mahkemesi

(E.2005/30, E.2005/31)

İTİRAZLARIN KONUSU: 2.9.1971 günlü, 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanunu'nun;

A) Geçici 12. maddesinin 31.5.2000 günlü, 4571 sayılı Yasa'nın 2. maddesiyle değiştirilen ikinci fıkrasının,

B) 20.3.2002 günlü, 4747 sayılı Yasa'nın 4. maddesiyle eklenen Geçici 17. maddesinin, Anayasa'nın 2., 5., 10., 40. ve 60. maddelerine aykırılığı savıyla iptalleri istenilmektedir.

I- OLAY

1479 sayılı Yasa'nın 2229 sayılı Yasa'yla değişik 36. maddesine göre hesaplanarak yaşlılık aylığı bağlanmasına ve eksik ödenen farkların emeklilik tarihinden itibaren yasal faiziyle birlikte tahsiline karar verilmesi istemiyle açılan davalarda, davacıların Anayasa'ya aykırılık savını ciddi bulan Mahkeme, itiraz konusu kuralların iptalleri için başvurmuştur.

II- İTİRAZLARIN GEREKÇELERİ

Başvuru kararlarının gerekçe bölümlerinde özetle;

1479 sayılı Yasa'ya tabi sigortalıların ödeyecekleri primler ve bağlanacak aylıklarının hesabında esas alınacak gelir basamaklarının düzenlenmesi ile ilgili hükümlerin anılan Yasa'nın 50. maddesinde yer aldığı, bu maddede, 24 basamaktan meydana gelen gelir basamaklarının her yıl Nisan ayında ilk olarak bir önceki yılın Aralık ayı ile ondan önceki yılın Aralık ayına göre DİE tarafından açıklanan en son temel yıllık kentsel yerler tüketici fiyatları indeksindeki değişim oranı kadar, ikinci olarak bir önceki yılın gayrisafi yurt içi hasıla sabit fiyatlarla gelişme hızları kadar artırılarak belirlenmesinin öngörüldüğü, Bağ-Kur yaşlılık aylığının hesaplanma yöntem ve esaslarının 1479 sayılı Yasa'nın 36. maddesinde düzenlendiği, anılan bu maddenin 4447 sayılı Yasa'nın 29. maddesi ile 1.1.2000 tarihinden geçerli olmak üzere değiştirildiği, 1479 sayılı Yasa'ya 4447 sayılı Yasa ile eklenen Geçici 12. maddenin birinci fıkrasında, bu Yasa'nın yürürlük tarihinden sonra primlerin ve aylıkların hesaplanmasına esas gelir tablosunun 50. maddeye göre belirlenmesine kadar Yasa'nın yayımı tarihinden önceki hükümlere göre belirlenecek olan 24 basamaklı gösterge tablosunun uygulanmasına devam edileceğinin belirtildiği, anılan Geçici 12. maddenin, 4571 sayılı Yasa'nın 2. maddesi ile değiştirilen 2. fıkrasında "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra 50 nci maddeye göre belirlenmesi gereken gelir basamaklarının hesaplanmasında yukarıdaki fıkra gereğince uygulanan gelir basamakları 1.4.2000 ile 31.03.2001 tarihleri arasında geçerli olmak üzere %25 artırılarak uygulanır. Ancak, Bakanlar Kurulu bu artışı 1.4.2001 ile 31.03.2002 dönemi için hedeflenen enflasyonu dikkate alarak yeniden belirlemeye yetkilidir" hükmünün getirildiği, 1479 sayılı Yasa'nın, 4747 sayılı Yasa'nın 4. maddesi ile eklenen Geçici 17. maddesinde de "Bu Kanunun 50 nci maddesine göre belirlenmesi gereken, 1.4.2002 ile 31.03.2003 tarihleri arasında sigortalıların ödeyecekleri primler ve bağlanacak aylıkların hesabına esas gelir basamaklarını ve buna ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir." kuralının getirildiği, Ülkemizde 20 yıldır enflasyonun yüksek olduğu, son 12 yıl içinde ekonomik krizlerin aralıklı olarak meydana

geldiği, özellikle son iki krizde de bir çok işyerinin kapandığı, ithalat ve ihracatın azaldığı, işverenlerin çoğunun bu krizde malvarlığını kaybettiği, bankalardan yüksek faizle alınan kredilerin ödenemediği, fabrikaların kapandığı, binlerce işçinin işten çıkarıldığı, tek gelir kaynağı emekli maaşı olan binlerce vatandaşın bu krizler nedeniyle mağdur duruma düştüğü, bu dönemlerde 4571 sayılı Yasa'nın 2. maddesi ve 4747 sayılı Yasa'nın 4. maddesi ile, sigortalılar için öngörülen hesap sistemi için kesin kriterler yerine yönetsel keyfi kriterlerin getirildiği, hedeflenen enflasyon deyiminin de subjektif kriter olduğu, enflasyonun faturasının emeklilere yüklenmesinin sosyal devlet kavramı ile bağdaşmadığı, amacı güçsüzleri korumak, eşitliği ve sosyal adaleti ve toplumsal dengeyi sağlamak olan Devletin, sosyal hukuk devleti ilkesine aykırı olarak hareket etmesinin, aynı hukuksal durumda bulunanlara eşitlik ilkesine aykırı yasal düzenlemeler yapmasının Anayasa'ya aykırı olduğu, aynı basamakta, aynı sürede ve aynı yaşta prim ödemekle beraber farklı tarihlerde aylık talebinde bulunanların aylıklarındaki farklılıkların, gelir tablosunun, temel yıllık kentsel yerler tüketici fiyatlarına göre tespit edilmesi gerekirken, 4571 ve 4747 sayılı Yasalara göre bunun çok altında belirlenmiş olmasından kaynaklandığı, bu düzenlemelerin Anayasa'nın eşitlik ilkesi ve sosyal hukuk devleti ilkesine aykırı olduğu, aylık bağlama konusunda yapılan bu değişikliğin sigortalı davacının aylığında düşüşe yol açtığı sabit olduğu, yasakoyucunun peşpeşe çıkardığı geçici maddelerle her dönem için yıllık belirlenen TÜFE ve TEFİ indekslerinden uzaklaşarak artış oranını kendisinin belirlediği, aynı sürede prim ödeyen sigortalılara bağlanan aylık tutarlarının farklı olmasına da sonradan çıkan ve iptali istenen bu Yasa maddelerinin neden olduğu, gelir basamaklarının 1479 sayılı Bağ-Kur Yasası'nın 50. maddesi gereğince enflasyon oranı kadar artırılması gerekirken, 2000 yılında bu oran çok yüksek bulunarak iptali istenen 4571 sayılı Yasa'nın 2. maddesi ile % 25'e indirildiği ve maddenin ikinci cümlesinde yer alan "hedeflenen enflasyon" tabiri ile aylık bağlama oran miktarını belirleme yetkisinin 2001 yılında Bakanlar Kurulunun insiyatine bırakılması ile çalışanların sosyal güvenlik haklarının yasa teminatından çıkartılarak idarenin alacağı keyfi kararlara terkedildiği, 4747 sayılı Yasa'nın 4. maddesiyle 1479 sayılı Yasa'ya eklenen Geçici 17. madde ile de bu yetkinin Bakanlar Kurulu'na bırakıldığı, bu nedenlerle anılan Yasa maddelerinin Anayasa'nın 2., 5., 10., 40. ve 60. maddelerine aykırı olduğu ve iptalleri gerektiği ileri sürülmüştür.

III- YASA METİNLERİ

A- İtiraz Konusu Yasa Kuralları

2.9.1971 günlü, 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanunu'nun; 4571 sayılı Yasa'yla değiştirilen ikinci fıkrasını da içeren Geçici 12. maddesi ve 4747 sayılı Yasa'yla eklenen Geçici 17. maddesi şöyledir:

" Geçici Madde 12- (Ek: 25/8/1999- 4447/39 md.)

Bu Kanunun yürürlük tarihinden sonra primlerin ve aylıkların hesaplanmasına esas gelir tablosunun 50 nci maddeye göre belirlenmesine kadar, Kanunun yayımı tarihinden önceki hükümlere göre belirlenecek olan yirmidört basamaklı gösterge tablosunun uygulanmasına devam edilir.

(Değişik : 31/5/2000 - 4571/2 md.) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra 50 nci maddeye göre belirlenmesi gereken gelir basamaklarının hesaplanmasında yukarıdaki fıkra gereğince uygulanan gelir basamakları 1/4/2000 ile 31/3/2001 tarihleri arasında geçerli olmak üzere %25 artırılarak uygulanır. Ancak, Bakanlar Kurulu bu artışı 1/4/2001 ile 31/3/2002 dönemi için hedeflenen enflasyonu dikkate alarak yeniden belirlemeye yetkilidir."

" Geçici Madde 17- (Ek:20/3/2002- 4747/4 md.)

Bu Kanunun 50 nci maddesine göre belirlenmesi gereken, 1.4.2002 ile 31.3.2003 tarihleri arasında sigortalıların ödeyecekleri primler ve bağlanacak aylıkların hesabına esas gelir basamaklarını ve buna ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir."

B- Dayanılan ve İlgili Görülen Anayasa Kuralları

Başvuru kararlarında, Anayasa'nın 2., 5., 10., 40. ve 60. maddelerine dayanılmış, Anayasa'nın 7. maddesi ise ilgili görülmüştür.

IV- İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi gereğince, Haşim KILIÇ, Sacit ADALI, Fulya KANTARCIOĞLU, Tülay TUĞCU, Ahmet AKYALÇIN, Mehmet ERTEN, Mustafa YILDIRIM, Cafer ŞAT, A. Necmi ÖZLER, Ali GÜZEL ve Serdar ÖZGÜLDÜR'ün katılımlarıyla 5.4.2005 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyalarda eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.

V- BİRLEŞTİRME KARARI

Sinop Asliye Hukuk (İş) Mahkemesi'nin başvurusuna ilişkin 2005/31 esas sayılı davanın, aralarındaki hukuki irtibat nedeniyle 2005/30 esas sayılı dava ile birleştirilmesine, birleştirilen davanın esasının kapatılmasına, esas incelemenin 2005/30 esas sayılı dosya üzerinden yürütülmesine, 5.4.2005 gününde oybirliğiyle karar verilmiştir.

VI- ESASIN İNCELENMESİ

Başvuru kararları ve ekleri, işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu Yasa kuralları, dayanan ve ilgili görülen Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A- 1479 Sayılı Yasa'nın Geçici 12. Maddesinin 4571 Sayılı Yasa'yla Değiştirilen İkinci Fıkrasının İncelenmesi

Başvuru kararlarında, Bağ-Kur sigortalılarının ödeyecekleri primlerin ve bağlanacak aylıklarının hesaplanmasında esas olan gelir basamaklarının her yıl Nisan ayında ilk olarak bir önceki yılın Aralık ayı ile ondan önceki yılın Aralık ayına göre Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından açıklanan en son temel yıllık kentsel yerler tüketici fiyatları indeksindeki değişim oranı kadar, ikinci olarak bir önceki yılın gayrisafi yurt içi hasıla sabit fiyatlarla gelişme hızları kadar artırılarak belirleneceğinin 1479 sayılı Yasa'nın 50. maddesinde öngörüldüğü, ancak Yasa'nın Geçici 12. maddesinin 4571 sayılı Yasa'yla değiştirilen ikinci fıkrası ile geçici dönemler için bu kurala istisna getirildiği, 1.4.2000 ile 31.3.2001 tarihleri arasında bu artışın %25 olarak uygulanmasının ve 1.4.2001 ile 31.3.2002 dönemi için Bakanlar Kurulu'nun bu artışı hedeflenen enflasyonu dikkate alarak yeniden belirlemeye yetkili olduğunun düzenlendiği, bu düzenleme nedeniyle aslında aynı basamakta, aynı sürede prim ödemiş olan ancak aylık bağlama tarihleri farklı olan sigortalıların aldıkları maaşlar arasında farklılık yaratıldığı, enflasyonun yüksek olmasından sigortalıların sorumlu tutulamayacağı, anılan kuralın eşitlik ve sosyal hukuk devleti ilkesini zedelediği, bu nedenlerle Anayasa'nın 2., 5., 10., 40. ve 60. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Anayasa'nın 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin sosyal bir hukuk Devleti olduğu belirtilmiş, 5. maddesinde, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddî ve manevî varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmak, Devletin temel amaç ve görevleri arasında sayılmış, 60. maddesinde de, sosyal devlet ilkesine paralel olarak herkesin sosyal güvenlik hakkına sahip olduğu, Devletin, bu güvenliği sağlayacak gerekli önlemleri alarak teşkilat kuracağı vurgulanmıştır.

Bağ-Kur sigortalılarının ödeyecekleri primlere ve bağlanacak aylıklarına esas alınan gelir basamaklarının belirlenmesi ile ilgili düzenleme, 1479 sayılı Yasa'nın 50. maddesinde yer almıştır. 4447 sayılı Yasa'yla değiştirilen 50. maddenin ilk tümcesinde, bu Kanuna göre sigortalıların ödeyecekleri primler ve bağlanacak aylıklarının hesabında, yirmidört basamaklı gelir tablosunun uygulanacağı belirtilmiş ve ikinci tümcesinde de, tabloda yer alan gelir basamaklarının, her yıl Nisan ayında ilk olarak bir önceki yılın Aralık ayı ile ondan önceki yılın Aralık ayına göre Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından açıklanan en son temel yıllık kentsel yerler tüketici fiyatları indeksindeki değişim oranı kadar, ikinci olarak bir önceki yılın gayrisafi yurt içi hasıla sabit fiyatlarla gelişme hızları kadar artırılarak belirlenmesi öngörülmüştür.

1479 sayılı Yasa'nın Geçici 12. maddesinin 31.5.2000 günlü, 4571 sayılı Yasa'yla değiştirilen itiraz konusu ikinci fıkrasının birinci tümcesinde ise, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra 50. maddeye göre belirlenmesi gereken gelir basamaklarının hesaplanmasında geçici 12. maddenin birinci fıkrası gereğince uygulanan gelir basamaklarının 1.4.2000 ile 31.3.2001 tarihleri arasında geçerli olmak üzere %25 artırılarak uygulanması öngörülmüş, ikinci tümcesinde de, Bakanlar Kurulu'nun bu artışı 1.4.2001 ile 31.3.2002 dönemi için hedeflenen enflasyonu dikkate alarak yeniden belirlemeye yetkili olduğu kurala bağlanmıştır.

4571 sayılı Yasa'nın genel gerekçesinde, DİE tarafından açıklanan 1999 yılı TÜFE değişim oranının %68.8, gayrisafi yurt içi hasıla gelişme hızının ise -%5 olarak gerçekleşmesi üzerine, 1479 sayılı Yasa'nın 50. maddesi uyarınca 1 Nisan 2000 tarihinden geçerli olmak üzere, Bağ-Kur'da uygulanan yeni gelir tablolarının belirlendiği ancak bu durumda ödenecek primlerdeki artışın yaklaşık %60 oranında olduğunun görüldüğü, oysa 2000 yılı için öngörülen enflasyon hedefinin %25 olması nedeniyle, yaklaşık %60 olarak belirlenen prim oranlarındaki artışın %25 oranına indirilmesi zorunluluğunun doğduğu ve 1479 sayılı Yasa'da gerekli düzenlemenin yapıldığı belirtilmiştir.

Yasakoyucu, sigortalıların ödeyecekleri primlerin ve bağlanacak aylıklarının hesabında esas alınan gelir basamaklarındaki artış konusunda Anayasa'da belirtilen ilkelere ve sosyal sigorta gereklerine uygun olarak adil ölçüler içinde düzenlemeler yapmak yetkisine sahiptir.

Gelir basamaklarının 1479 sayılı Yasa'nın 50. maddesinde öngörülen şekilde artırılarak belirlenmesinin, sigortalıların ödeyecekleri prim yükünü fazla artırması ve bunun da enflasyonun yüksek olduğu dönemlerde ekonomik ve sosyal yaşamı olumsuz yönde etkileyecek olması gözetilmek suretiyle, gelir basamaklarındaki artışın 1.4.2000 ile 31.3.2001 tarihleri arasında geçerli olmak üzere %25 oranının uygulanması, ekonomik istikrarın sağlanması ve sigortalıların ödeyecekleri prim yükünün azaltılması amacına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Yapılan bu düzenleme, sosyal güvenlik hakkını ortadan kaldıran ya da kullanılamaz hale getiren nitelik de taşımamaktadır.

İtiraz konusu fıkranın ikinci tümcesine göre, Bakanlar Kurulu 1.4.2001 ile 31.3.2002 dönemi için bu artışı yeniden belirleme yetkisini, hedeflenen enflasyon oranını dikkate alarak kullanacağından "hedeflenen enflasyon" kavramının belirsizliğinden söz edilemez.

Öte yandan, farklı tarihlerde emekli olan sigortalıların, emekli aylığı bağlama tarihlerinde yürürlükte bulunan farklı kurallara tabi olmaları nedeniyle aralarında eşitlik karşılaştırması yapılamaz.

Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural, Anayasa'nın 2., 5., 10. ve 60. maddelerine aykırı değildir, iptal isteminin reddi gerekir.

Kuralın, Anayasa'nın 40. maddesi ile ilgisi görülmemiştir.

B- Yasa'nın 4747 Sayılı Yasa'yla Eklenen Geçici 17. Maddesinin İncelenmesi

Başvuru kararlarında itiraz konusu kuralın, 1.4.2002 ile 31.3.2003 tarihleri arasında gelir basamaklarını ve buna ilişkin usul ve esasları belirleme konusunda Bakanlar Kurulu'na geniş ve belirsiz yetki verdiği, bu artışın Bakanlar Kurulu'nun takdirine bırakılmasının Anayasa'nın 2., 5., 10., 40. ve 60. maddelerine aykırı olduğu ve kuralın iptali gerektiği ileri sürülmüştür.

1479 sayılı Yasa'nın 4747 sayılı Yasa'yla eklenen itiraz konusu Geçici 17. maddesinde, "Bu Kanunun 50 nci maddesine göre belirlenmesi gereken, 1.4.2002 ile 31.3.2003 tarihleri arasında sigortalıların ödeyecekleri primler ve bağlanacak aylıkların hesabına esas gelir basamaklarını ve buna ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir."denilmiştir.

2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 29. maddesine göre, Anayasa Mahkemesi yasaların, kanun hükmünde kararnamelelerin ve TBMM İçtüzüğü'nün Anayasa'ya aykırılığı konusunda ilgililer tarafından ileri sürülen gerekçelere dayanmak zorunda değildir. İstemle bağlı kalmak koşuluyla başka

gerekçe ile de Anayasa'ya aykırılık incelemesi yapabileceğinden, iptali istenen kuralla ilgisi nedeniyle Anayasa'nın 7. maddesi yönünden de inceleme yapılmıştır.

Anayasa'nın 7. maddesinde, yasama yetkisinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne ait olduğu ve bu yetkinin devredilemeyeceği öngörülmüştür. Buna göre, yürütme organına genel ve sınırları belirsiz bir düzenleme yetkisinin verilmesi olanaklı değildir. Yürütmenin düzenleme yetkisi, sınırlı, tamamlayıcı ve bağımlı bir yetkidir. Bu nedenle, Anayasa'da öngörülen ayırık durumlar dışında, yasalarla düzenlenmemiş bir alanda, yasa ile yürütmeye genel nitelikte kural koyma yetkisi verilemez. Yürütme organına düzenleme yetkisi veren bir yasa kuralının Anayasa'nın 7. maddesine uygun olabilmesi için, temel ilkeleri koyması, çerçeveyi çizmesi, sınırsız, belirsiz, geniş bir alanı yönetimin düzenlemesine bırakmaması gerekir. Temel kuralları koymadan, ölçüsünü belirlemeden ve sınırı çizmeden yürütmeye düzenleme yetkisi veren kural, Anayasa'nın 7. maddesine aykırı düşer.

İtiraz konusu kuralla, 50. maddeye göre belirlenmesi gereken, 1.4.2002 ile 31.3.2003 tarihleri arasında sigortalıların ödeyecekleri primler ve bağlanacak aylıkların hesabına esas gelir basamaklarını ve buna ilişkin usul ve esasları belirleme yetkisi Bakanlar Kurulu'na verilirken, hiçbir objektif ölçüt ve sınıra yer verilmemiş ve yetkinin çerçevesi yasayla çizilmemiştir. Bakanlar Kurulu'na geniş ve belirsiz yetki veren bu düzenleme, yasama yetkisinin devri niteliğinde olduğundan, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2. ve 7. maddelerine aykırıdır, iptali gerekir.

Kural iptal edildiğinden ayrıca Anayasa'nın 5., 10. ve 60. maddeleri yönünden incelenmemiş, kuralın Anayasa'nın 40. maddesi ile de ilgisi görülmemiştir.

VII- İPTAL KARARININ YÜRÜRLÜĞE GİRECEĞİ GÜN SORUNU

Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasında, "*Kanun, kanun hükmünde kararname veya Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü ya da bunların hükümleri, iptal kararlarının Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Gereken hallerde Anayasa Mahkemesi iptal hükmünün yürürlüğe gireceği tarihi ayrıca kararlaştırabilir. Bu tarih, kararın Resmî Gazetede yayımlandığı günden başlayarak bir yılı geçemez*" denilmekte, 2949 sayılı Yasa'nın 53. maddesinin dördüncü fıkrasında da bu kural tekrarlanmaktadır. Maddenin beşinci fıkrasında ise, Anayasa Mahkemesi'nin, iptal sonucunda meydana gelecek hukuksal boşluğu kamu düzenini tehdit veya kamu yararını ihlal edici nitelikte görmesi halinde yukarıdaki fıkra hükmünü uygulayacağı belirtilmektedir.

1479 sayılı Yasa'nın, 20.3.2002 günlü, 4747 sayılı Yasa'nın 4. maddesiyle eklenen Geçici 17. maddesinin iptaline karar verilmesinin doğuracağı hukuksal boşluk, kamu yararını ihlal edici nitelikte olduğundan gerekli düzenlemenin yapılması amacıyla iptal kararının, Resmî Gazete'de yayımlanmasından başlayarak bir yıl sonra yürürlüğe girmesi uygun görülmüştür.

VIII- SONUÇ

2.9.1971 günlü, 1479 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu Kanunu'nun;

A- Geçici 12. maddesinin 31.5.2000 günlü, 4571 sayılı Yasa'nın 2. maddesiyle değiştirilen ikinci fıkrasının Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE,

B- 20.3.2002 günlü, 4747 sayılı Yasa'nın 4. maddesiyle eklenen Geçici 17. maddesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE,

C- İptal edilen maddenin doğuracağı hukuksal boşluk kamu yararını ihlal edici nitelikte görüldüğünden, Anayasa'nın 153. maddesinin üçüncü fıkrasıyla 2949 sayılı Yasa'nın 53. maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları gereğince İPTAL HÜKMÜNÜN, KARARIN RESMÎ GAZETE'DE YAYIMLANMASINDAN BAŞLAYARAK BİR YIL SONRA YÜRÜRLÜĞE GİRMESİNE,

5.2.2009 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Haşim KILIÇ

Başkanvekili
Osman

Üye
Sacit ADALI

Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Fulya
KANTARCIOĞLU

Üye
Ahmet AKYALÇIN

Üye
Mehmet
ERTEN

Üye
Mustafa
YILDIRIM

Üye
A. Necmi
ÖZLER

Üye
Serdar
ÖZGÜLDÜR

Üye
Şevket
APALAK

Üye
Zehra Ayla PERKTAŞ

[R.G. 10 Kasım 2009 – 27402]

 İçindekilere dön

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2006/94

Karar Sayısı : 2009/92

Karar Günü : 25.6.2009

İPTAL DAVASINI AÇAN : Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri Kemal ANADOL, Kemal KILIÇDAROĞLU ve 113 milletvekili

İPTAL DAVASININ KONUSU : 21.3.2006 günlü, 5473 sayılı Değişik Adlar Altında İlave Ödemesi Bulunmayan Memurlara ve Sözleşmeli Personele Ek Ödeme Yapılması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un 1. maddesiyle 27.6.1989 günlü, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen Ek Madde 4'ün birinci fıkrasının Anayasa'nın 2., 10., 11. ve 90. maddelerine aykırılığı savıyla iptali ve yürürlüğünün durdurulması istemidir.

I- İPTAL ve YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMLERİNİN GEREKÇESİ

Dava dilekçesinin gerekçe bölümü şöyledir:

“III. GEREKÇE

21.03.2006 tarih ve 5473 sayılı Değişik Adlar Altında İlave Ödemesi Bulunmayan Memurlara ve Sözleşmeli Personele Ek Ödeme Yapılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 1 inci Maddesi ile 27.6.1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye Eklenen Ek madde 4'ün Birinci Fıkrasının Anayasa'ya Aykırılığı

375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye Eklenen söz konusu Ek Madde 4 ile, 44688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu hükümleri uyarınca kamu görevlileri sendikasına üye olup, kendisinden üyelik ödentisi kesilen kamu görevlilerine, anılan kesintinin yapıldığı her ay için 5 YTL tutarında sendika ödeneği verileceği öngörülmüştür.

TBMM Plan ve Bütçe Komisyonun 1/1171 sayılı Raporunda iptali istenen bu hüküm ile ilgili ayrışık oy gerekçesinde aynen şöyle denilmiştir:

“6. Tasarıda, sendika üyesi olan personele, sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla, aylık 5 YTL ilave ödeme yapılması öngörülmüştür. Demokrasiyi içine sindirmiş, demokrasiyi bir yaşam biçimi olarak benimsemiş hiçbir ülkede bu tür

düzenlemelere yer verilmez, yer verilmemelidir de. Çünkü sendikaya üye olmak bir gönüllülük işidir. İşverenin primini ödediği bir sendika, çağdaş anlamda sendika olamaz. Diyet borcu olan bir sendika türü yaratmak, toplu görüşme masasına otururken, “fazla talepte bulunmayın yoksa sizin sendika aidatlarınızı ödemem” diyebilecek bir ortamı oluşturmak sendikacılıkla bağdaşmaz... Sivil toplum anlayışı ile bağdaşmaz... Bunu yapan iktidarın da demokrasi anlayışı doğal olarak sorgulanır... Tıpkı AKP’nin demokrasi anlayışının sorgulandığı gibi... Burada yapılması gereken tüm kamu çalışanlarına 5 YTL zam yapılmasıdır...”

Gerçekten iptali istenen bu hüküm ile; demokratik ilkelere aykırı, kamu işverenin sendikalara müdahalesinin önünü açan, Uluslar arası Çalışma Örgütü İLO’nun 98 ve 151 sayılı Sözleşmelerine ve dolayısıyla Anayasa’nın 90 ıncı maddesine açıkça aykırı, sendika üyesi olan kamu görevlileri arasında da eşitlik ilkesi ile bağdaşmayan bir düzenleme yapılmıştır.

8.8.1951 tarih ve 5834 sayılı Kanun ile onaylanan 18.6.1949 tarihli Teşkilatlanma ve Kolektif Müzakere Hakkı Prensiplerinin Uygulanmasına Müteallik 98 Nolu İLO Sözleşmesinin 2 nci maddesinde,

“1. İşçi ve işveren teşekkülleri, gerek doğrudan doğruya, gerek mümessilleri veya üyeleri vasıtasıyla birbirlerinin kuruluşları, işleyişleri ve idarelerini müdahalede bulunmalarına karşı gerekli surette himaye edileceklerdir.

2. Bilhassa işçi teşekküllerini bir işverenin veya bir işveren teşekkülünün kontrolüne tabi kılmaya, bir işverenin veya bir işveren teşekkülünün kendi nüfuzu altına alınmış işçi teşekkülleri ihdasını tahrik etmeye veya işçi teşekküllerinin mali yollarla veya başka bir şekilde desteklemeye matuf tedbirler, bu maddedeki manası ile müdahale hareketlerinden sayılır.”

denilmiş ve 25.12.1992 tarih ve 3848 sayılı Kanun ile onaylanan 7.6.1978 tarihli Kamu Hizmetinde Örgütlenme Hakkının Korunması ve İstihdam Koşullarının Belirlenmesi Yöntemlerine İlişkin 151 Nolu İLO Sözleşmesinin 5 inci maddesinde de,

“1. Kamu görevlileri örgütleri, kamu makamlarından tamamen bağımsız olacaklardır.

2. Kamu görevlileri örgütleri kuruluş, işleyiş veya yönetimlerinde kamu makamlarının her türlü müdahalesine karşı yeterli korumadan yararlanacaklardır.

3. Bir kamu makamının tahakkümü altında kamu görevlileri örgütlerinin kuruluşunu geliştirmeye veya kamu görevlileri örgütlerini bir kamu makamının kontrolü altında tutmak amacıyla mali veya diğer biçimlerde desteklemeye yönelik önlemler bu madde bakımından müdahaleci faaliyetler olarak kabul edilecektir.”

hükümüne yer verilmiştir.

Bu hükümler çerçevesinde, kamu görevlileri sendikası üyesi olan personele, sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla, aylık 5 YTL ilave ödeme yapılmasının; kamu işverenin mali yolla sendikalara müdahalesinin önünü açan, kamu görevlileri örgütlerinin, kamu makamlarından tamamen bağımsız kalması gerekliliğini zedeleyen bir düzenleme olduğu çok açıktır.

Anayasanın 90 ıncı maddesinde insan haklarına ilişkin andlaşmalarla kanunların aynı konuda farklı hükümler taşımaları halinde andlaşmaya uyulacağı ifade edildiği göz önünde tutulduğunda, uluslararası andlaşmaya aykırı bir düzenlemenin Anayasanın 90 ıncı maddesi ile çeliştiğini de söylemek gerekmektedir. Bu nedenle, 21.03.2006 tarih ve 5473 sayılı Kanun ile 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye Eklenen söz konusu Ek Madde 4’ün birinci fıkrası, Uluslar arası Çalışma Örgütü İLO’nun yukarıda açıklanan 98 ve 151 sayılı uluslararası sözleşmelerine aykırı olduğundan Anayasa’nın 90 ıncı maddesine de aykırı düşmektedir.

Diğer taraftan iptali istenen kural, “kanun önünde eşitlik ilkesi” ile de bağdaşmamaktadır. Şöyle ki;

2821 sayılı Sendikalar Kanununun 23 üncü maddesinde, faaliyeti durdurulmayan sendika ve konfederasyonlara üyelerince ödenecek aidatın miktarının tüzüklerinde belirtileceği hükme bağlanmıştır. Sendika üyeleri aylıklarının belli bir bindesini aidat olarak

sendikaya vermektedirler. Halen en yüksek sendika aidatı kamu görevlisi maaşının damga vergisi matrahının binde beşidir. Örneğin, bir uzman doktor 6,50 YTL aidat öderken, bir hizmetli 3,00 YTL aidat ödemektedir. Bu durumda hizmetliye 2,00 YTL fazladan ücret verilirken, uzman doktora 1,50 YTL eksik ödeme yapılarak, aynı sendikaya üye olanlar arasında avantaj ve dezavantaj yaratılarak, eşitlik ilkesine aykırı bir durum yaratılmış olmaktadır.

Anayasa Mahkemesinin 15.01.2003 tarih ve 24994 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 17.11.1998 tarihli 1998/35-70 sayılı kararında, “kanun önünde eşitlik ilkesinin düzenlendiği Anayasanın 10. maddesinde herkesin ayırım gözetilmeksizin yasa önünde eşit olduğu belirtilmiş, devlet organları ile idare makamlarına bütün işlemlerinde yasa önünde eşitlik ilkesine uygun hareket etme zorunluluğu yüklenmiştir. Eşitlik ilkesi, hukuksal durumları benzer olanlar için söz konusudur. Bu ilke ile yasa önünde hukuksal eşitlik öngörülmektedir. Eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin yasalarca aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak ve kişilere yasa karşısında ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlenektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak yasa karşısında eşitliğin çığnenmesi yasaklanmıştır. Durum ve konularındaki özellikle kimi kişiler yada topluluklar için değişik kuralları gerekli kılabilir. Anayasanın amaçladığı, eylemleri değil hukuksal eşitliktir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar ayrı kullularla bağlı tutulursa Anayasanın öngördüğü eşitlik ilkesine uyulmuş olur. Kişisel nitelikleri ve durumları özdeş olanlar için yasalarla değişik kurallar konulamaz. Ancak durumlarındaki değişikliğin doğurduğu zorunluluklara, kamu yararı yada başka haklı nedenlere dayanılarak yasalarla farklı uygulamalar getirilmesi eşitlik ilkesinin ihlali sonucunu doğurmaz.” tespiti ile 10. maddedeki eşitlik ilkesine açıklık getirmiştir. Kamu görevlileri sendikasına üye olanların bu üyelikleri nedeniyle tümüyle aynı hukuki durumdadırlar. Bu nedenle iptali istenen kural, bu yönüyle de Anayasa'nın 10 uncu maddesine aykırıdır.

Anayasaya aykırı bir hükmün hukuk devleti, Anayasanın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkeleri ve dolayısıyla Anayasanın 2 ve 11 inci maddeleriyle bağdaşmayacağı da açıktır.

Açıklanan nedenlerle 21.03.2006 tarih ve 5473 sayılı Değişik Adlar Altında İlave Ödemesi Bulunmayan Memurlara ve Sözleşmeli Personele Ek Ödeme Yapılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 1 inci maddesi ile 27.6.1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye Eklenen ek madde 4'ün birinci fıkrası, Anayasa'nın 2 nci, 10 uncu, 11 inci ve 90 ıncı maddelerine aykırı olup, iptali gerekmektedir.

IV. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

İptali istenen kural; demokratik ilkelere aykırı, kamu işverenin sendikalara müdahalesinin önünü açan, Uluslararası Çalışma Örgütü İLO'nun 98 ve 151 sayılı Sözleşmelerine ve dolayısıyla Anayasa'nın 90 ıncı maddesine açıkça aykırı olup, sendika üyesi olan kamu görevlileri arasında da eşitlik ilkesi ile de bağdaşmayan bir düzenleme olduğu için, uygulanması halinde sonradan giderilmesi güç ya da olanaksız durum ve zararların doğabileceği açıktır.

Öte yandan, anayasal düzenin en kısa sürede hukuka aykırı kurallardan arındırılması, hukuk devleti sayılmanın gereğidir. Anayasaya aykırılığın sürdürülmesinin, bir hukuk devletinde subjektif yararların üstünde, özenle korunması gereken hukukun üstünlüğü ilkesini de zedeleyeceği kuşkusuzdur. Hukukun üstünlüğü ilkesinin sağlanamadığı bir düzende, kişi hak ve özgürlükleri güvence altında sayılamayacağından, bu ilkenin zedelenmesinin hukuk devleti yönünden giderilmesi olanaksız durum ve zararlara yol açacağında duraksama bulunmamaktadır.

Arz ve izah olunan nedenlerle, söz konusu hüküm hakkında yürürlüğünün durdurulması da istenerek iptal davası açılmıştır.

V. SONUÇ VE İSTEM

Yukarıda açıklanan gerekçelerle, 21.03.2006 tarih ve 5473 sayılı Değişik Adlar Altında İlave Ödemesi Bulunmayan Memurlara ve Sözleşmeli Personele Ek Ödeme Yapılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun;

1 inci maddesi ile 27.6.1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye Eklenen ek madde 4'ün birinci fıkrasının, Anayasa'nın 2 nci, 10 uncu, 11 inci ve 90 ıncı maddelerine aykırı olduğundan,

iptaline ve uygulanması halinde sonradan giderilmesi güç yada olanaksız zarar ve durumlar doğacağı için, iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüğünün durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz.”

II- YASA METİNLERİ

A- İptali İstenilen Yasa Kuralı

21.3.2006 günlü, 5473 sayılı Yasa'nın 1. maddesiyle 27.6.1989 günlü, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen iptali istenen fıkranın yer aldığı ek 4. madde şöyledir:

“25/6/2001 tarihli ve 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu hükümleri uyarınca kamu görevlileri sendikasına üye olup, kendisinden üyelik ödentisi kesilen kamu görevlilerine, anılan kesintinin yapıldığı her ay için 5 YTL tutarında sendika ödeneği verilir.

Bu ödeme, damga vergisi hariç herhangi bir vergi ve kesintiye tabi tutulmaz ve ilgili mevzuatı uyarınca ödenmekte olan zam, tazminat, ödenek, döner sermaye payı, ikramiye, ücret ve her ne ad altında olursa olsun benzeri ödemelerin hesabında dikkate alınmaz.”

B- Dayanılan ve İlgili Görülen Anayasa Kuralları

Dava dilekçesinde, Anayasa'nın 2., 10., 11. ve 90. maddelerine dayanılmış, 51. maddesi ise ilgili görülmüştür.

III- İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İctüzüğü'nün 8. maddesi uyarınca, Tülay TUĞCU, Haşim KILIÇ, Fulya KANTARCIOĞLU, Ahmet AKYALÇIN, Mehmet ERTEN, Mustafa YILDIRIM, A. Necmi ÖZLER, Serdar ÖZGÜLDÜR, Şevket APALAK, Serruh KALELİ ve Osman Alifeyyaz PAKSÜT'ün katılımlarıyla 27.6.2006 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine oybirliğiyle karar verilmiştir.

IV- YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİNİN İNCELENMESİ

21.3.2006 günlü, 5473 sayılı Değişik Adlar Altında İlave Ödemesi Bulunmayan Memurlara ve Sözleşmeli Personele Ek Ödeme Yapılması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un 1. maddesiyle 27.6.1989 günlü, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen Ek Madde 4'ün birinci fıkrasının yürürlüğünün durdurulması isteminin, koşulları oluşmadığından reddine 27.6.2006 gününde oybirliğiyle karar verilmiştir.

V- ESASIN İNCELENMESİ

Dava dilekçesi, işin esasına ilişkin rapor, iptali istenilen Yasa kuralı, dayanılan ve ilgili görülen Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

Dava dilekçesinde, kamu görevlileri sendikası üyesi olan personele sendika aidatlarından kaynaklanan kayıplarını telafi amacıyla aylık 5 YTL ek ödeme yapılmasının, demokratik ilkeler ile Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 98 ve 151 sayılı Sözleşmelerine ve dolayısıyla Anayasa'nın 90. maddesine aykırı olduğu, kamu görevlileri örgütlerinin kamu makamlarından tamamen bağımsız olması gerekirken itiraz konusu kuralla kamu işverenin mali yolla sendikalara müdahalesinin önünün açıldığı, sendika üyesi olan kamu görevlilerinin maaşlarındaki farklılığa bağlı olarak ödedikleri üyelik aidat miktarlarının farklı olmasına rağmen sendikalı tüm kamu görevlilerine aynı tutarda sendika ödeneği verilmesinin aynı sendikaya üye olanlar arasında avantaj ve dezavantajlı bir durum ortaya çıkmasına neden olduğu ve eşitlik ilkesiyle bağdaşmadığı, Anayasa'ya aykırı bir hükmün hukuk devleti, Anayasa'nın üstünlüğü ve bağlayıcılığı ilkelerine de aykırılık oluşturacağı belirtilerek, kuralın Anayasa'nın 2., 10., 11. ve 90. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 29. maddesine göre, Anayasa Mahkemesi yasaların, kanun hükmünde kararname ve TBMM İçtüzüğü'nün Anayasa'ya aykırılığı konusunda ilgililer tarafından ileri sürülen gerekçelere dayanmak zorunda değildir. İstemle bağlı kalmak koşuluyla başka gerekçe ile de Anayasa'ya aykırılık incelemesi yapabileceğinden, iptali istenen kuralla ilgili nedeniyle Anayasa'nın 51. maddesi yönünden de inceleme yapılmıştır.

İptali istenilen kuralla, Kamu Görevlileri Sendikaları Kanunu hükümleri uyarınca kamu görevlileri sendikasına üye olan ve kendisinden üyelik ödentisi kesilen kamu görevlilerine, anılan kesintinin yapıldığı her ay için 5 YTL tutarında sendika ödeneği verilmesi öngörülmektedir.

Anayasa'nın "Sendika kurma hakkı" başlıklı 51. maddesinin birinci fıkrasında, *"Çalışanlar ve işverenler, üyelerinin çalışma ilişkilerinde, ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmek için önceden izin almaksızın sendikalar ve üst kuruluşlar kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten serbestçe çekilme haklarına sahiptir. Hiç kimse bir sendikaya üye olmaya ya da üyelikten ayrılmaya zorlanamaz."* hükmüne yer verilmiş, altıncı fıkrasında da *"Sendika ve üst kuruluşlarının tüzükleri, yönetim ve işleyişleri, Cumhuriyetin temel niteliklerine ve demokrasi esaslarına aykırı olamaz."* denilmiştir.

Çalışanların ve işverenlerin, belirli bir işkolunda, ortak ekonomik ve toplumsal çıkarlarını korumak ve geliştirmek amacıyla kurdukları sendikalar, demokratik sosyal hukuk devletinin vazgeçilmez öğelerinden birini oluşturmaktadır.

Sendikaların görevlerini yerine getirmeleri ve sendikal hakların kullanılması, sendikaların bağımsız olmalarını gerekli kılar. Sendikaların bağımsızlıklarını korumaları ve amaçlarını gerçekleştirmeye yönelik eylemlerini sürdürmeleri de temelde üyelik ödentilerinden oluşan yeterli düzeyde gelirlerinin bulunmasına bağlıdır.

Sendikaya üye olan kişiler tarafından ödenen üyelik ödentileri, kollektif haklardan olan sendikal haklara ilişkin faaliyette bulunma konusunda üyelerin iradesini yansıtmakta ve sendikalar ile üyeleri arasındaki ilişkinin temelini oluşturmaktadır. Anayasa'nın 51. maddesinde yer alan hiç kimsenin sendikalara üye olmaya ya da üyelikten ayrılmaya zorlanamayacağı hükmü, sendikalara üyeliğin gönüllülük esasına dayanmasını ifade etmekte ve bu çerçevede üyelik ödentileri de isteğe bağlı bu birlikteliğin demokratik zeminini oluşturmaktadır.

Kamu görevlileri sendikasına üye olan kamu görevlilerine, kendilerinden üyelik ödentisi kesintisi yapılan her ay için belirli bir tutarda sendika ödeneği verilmesini öngören dava konusu kural, sendikalar ile üyeleri arasında olması gereken ilişkinin mahiyetini ve buna bağlı olarak sendikaların faaliyetlerinin demokratikliğini olumsuz etkileyecek niteliktedir. Üyelerin ödemesi gereken ödentilerin, sendika ödeneği adı altında sendika üyesi kamu görevlilerine Devlet tarafından verilmesi ve bu suretle sendikaların gelir elde etmeleri, sendikalara ve üyelerinin gönüllülük esasına dayalı katılımlarına müdahale anlamını taşımakta ve sendikaların bağımsızlığı ilkesine aykırı bulunmaktadır.

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 98 ve 151 sayılı Sözleşmelerinde de sendikalara müdahale yasaklanmıştır.

Teşkilatlanma ve Kollektif Müzakere Hakkı Prensiplerinin Uygulanmasına İlişkin 98 sayılı Uluslararası Çalışma Sözleşmesi'nin 2. maddesinde;

"1- İşçi ve işveren teşekkülleri, gerek doğrudan doğruya, gerek mümesilleri veya üyeleri vasıtasıyla, birbirlerinin kuruluşları, işleyişleri ve idarelerine müdahalede bulunmalarına karşı gerekli surette himaye edileceklerdir.

2- Bilhassa işçi teşekküllerini bir işverenin veya bir işveren teşekkülünün kontrolüne tabi kılmaya, bir işverenin veya bir işveren teşekkülünün kendi nüfuzu altına alınmış işçi teşekkülleri ihdasını tahrik etmeye veya işçi teşekküllerini mali yollarla veya başka bir şekilde desteklemeye matuf tedbirler, bu maddedeki manasıyla müdahale hareketlerinden sayılır."

Kamu Hizmetinde Örgütlenme Hakkının Korunmasına ve İstihdam Koşullarının Belirlenmesi Yöntemlerine İlişkin 151 sayılı Sözleşme'nin 5. maddesinde de;

“1- Kamu görevlileri örgütleri, kamu makamlarından tamamen bağımsız olacaklardır.

2- Kamu görevlileri örgütleri kuruluş, işleyiş veya yönetimlerinde kamu makamlarının her türlü müdahalesine karşı yeterli korumadan yararlanacaklardır.

3- Bir kamu makamının tahakkümü altında kamu görevlileri örgütlerinin kuruluşunu geliştirmeye veya kamu görevlileri örgütlerini bir kamu makamının kontrolü altında tutmak amacıyla mali veya diğer biçimlerde desteklemeye yönelik önlemler bu madde bakımından müdahaleci faaliyetler olarak kabul edilecektir.”

hükümleri yer almaktadır.

TBMM tarafından onaylanmış olan bu uluslararası sözleşmeler ile Anayasa'nın 51. maddesinde benimsenen ilkelerin, öz yönünden bir farklılık içermediği görülmektedir.

Kamu görevlileri sendikasına üye olan kamu görevlilerine, kendilerinden üyelik ödentisi kesintisi yapılan her ay için belirli bir tutarda sendika ödeneği verilmesi, dolaylı yoldan sendikalara ve üyelerinin gönüllülük esasına dayalı katılımlarına müdahale anlamı taşıdığından, Anayasa'nın 51. maddesine aykırıdır. İptali gerekir.

Kural, Anayasa'nın 51. maddesine aykırı görülerek iptal edildiğinden ayrıca Anayasa'nın 2., 10., 11. ve 90. maddeleri yönünden incelenmesine gerek görülmemiştir.

VI- SONUÇ

21.3.2006 günlü, 5473 sayılı Değişik Adlar Altında İlave Ödemesi Bulunmayan Memurlara ve Sözleşmeli Personele Ek Ödeme Yapılması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un 1. maddesiyle 27.6.1989 günlü, 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'ye eklenen Ek Madde 4'ün birinci fıkrasının Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, 25.6.2009 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Haşim KILIÇ

Başkanvekili
Osman Alifeyyaz
PAKSÜT

Üye
Sacit ADALI

Üye
Fulya
KANTARCIOĞLU

Üye
Ahmet
AKYALÇIN

Üye
Mehmet ERTEN

Üye
A. Necmi
ÖZLER

Üye
Serdar
ÖZGÜLDÜR

Üye
Şevket APALAK

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Zehra Ayla PERKTAŞ

[R.G. 10 Kasım 2009 – 27402]

 [İçindekilere dön](#)

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2007/94
Karar Sayısı : 2009/140
Karar Günü : 8.10.2009

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Danıştay Onbirinci Dairesi

İTİRAZIN KONUSU: 29.3.2003 günlü, 4833 sayılı 2003 Malî Yılı Bütçe Kanunu'nun 51. maddesinin (m) fıkrasının, Anayasa'nın 87., 88., 161. ve 162. maddelerine aykırılığı savıyla iptali istemidir.

I- OLAY

Bağ-Kur'dan bağlanan yaşlılık aylığının dayanağını oluşturan Bakanlar Kurulu Kararının iptali istemiyle açılan davada, itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

Başvuru kararının gerekçe bölümü şöyledir:

"Bağ-Kur'dan yaşlılık aylığı alan Ahmet Uğur Gökalp tarafından aylığının eksik hesaplandığından bahisle 23.10.2003 tarihinde yapılan başvurunun reddi üzerine 1479 sayılı Bağ-Kur Kanunu'na 4747 sayılı Kanun'un 4. maddesiyle eklenen Geçici 17. maddeye dayanılarak çıkarılan ve 1.4.2002-31.3.2003 tarihleri arasında bağlanan aylıkların hesabında uygulanacak gelir basamaklarının tespitine ilişkin olan 2002/3930 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 4833 sayılı 2003 yılı Bütçe Uygulama Kanunu'nun 51. maddesinin (m) bendine dayanılarak çıkarılan ve 1.4.2003-31.3.2004 tarihleri arasında bağlanan aylıkların hesabında uygulanacak gelir basamaklarının tespitine ilişkin olan 2003/5471 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının iptali istemiyle Başbakanlık ve Bağ-Kur Genel Müdürlüğü'ne karşı açılan davaya ait dosya incelendi:

Anayasa'nın 87. maddesinde, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin görev ve yetkileri belirtilirken, bütçe kanun tasarısını görüşmek ve kabul etmek dışında diğer kanunları koymak, değiştirmek ve kaldırmak biçiminde bir ayırım yapılmış; 88. maddesinde kanun tasarı ve tekliflerinin Türkiye Büyük Millet Meclisinde görüşülme usul ve esaslarının iç tüzükle düzenleneceği belirtilmişken; bütçenin görüşülme usul ve esasları, Anayasa'nın 162. maddesinde belirtilmiş 89. maddesinde de Cumhurbaşkanı Türkiye Büyük Millet Meclisince kabul edilen diğer yasaların aksine bütçe yasalarını bir daha görüşülmek üzere Meclise geri gönderme yetkisi tanınmamıştır.

Görüldüğü üzere Anayasa'da bütçe yasalarını diğer yasalardan ayrı tutan bir düzenleme yapılmış olup, birbirinden tamamen ayrı ve değişik olarak düzenlenen bu iki yasalaştırma yönteminin doğal sonucu olarak, herhangi bir yasa ile düzenlenmesi gereken bir konunun bütçe yasası ile düzenlenmesine veya herhangi bir yasa da yer alan hükmün bütçe yasası ile değiştirilmesine ve kaldırılmasına olanak bulunmamaktadır.

Nitekim Anayasa'nın 161. maddesinin son fıkrasında "Bütçe kanununa, bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz." kuralı yer almıştır. Maddenin gerekçesinde de belirtildiği üzere, bütçe yasalarının diğer yasalardan ayrı olması sebebiyle, bir yasa kuralı nasıl aynı nitelikteki bir yasa kuralıyla değiştirilebilirse bütçe yasaları da aynı biçimde hazırlanmış ve kabul edilmiş bir bütçe yasası ile değiştirilebilir. "Bütçe ile ilgili hükümler" deyiminin; mali nitelikteki hükümler değil, bütçenin uygulanmasıyla ilgili, uygulamayı kolaylaştırıcı veya yasa konusu olabilecek yeni bir kuralı kapsamamak koşuluyla açıklayıcı hükümler olarak anlaşılması zorunludur.

Bir yasa kuralının bütçeden harcamayı ya da bütçeye gelir sağlamayı gerektirir nitelikte bulunması, onun bütçeyle ilgili hükümlerden sayılmasını gerektirmemektedir. Anayasa'nın 161. maddesindeki, anılan kuralla, bütçe yasalarını kendi yapısına yabancı hükümlerden ayıklamak, bütçe kavramı dışında kalan konulara bütçe yasalarında yer verilmemesini sağlamak amaçlanmıştır.

Dava konusu elde edilen ve 1.4.2003-31.3.2004 tarihleri arasında bağlanan aylıkların hesabında uygulanacak gelir basamaklarının tespitine ilişkin bulunan 2003/5471 sayılı

Bakanlar Kurulu Kararı 2003 Mali Yılı Bütçe Uygulama Kanunu'nun 51. maddesinin (m) bendine dayanılarak hazırlanmış ve yürürlüğe konulmuş bulunmaktadır.

Buna göre, bakılan uyuşmazlıkta uygulanacak kural niteliğinde bulunan 2003 Mali Yılı Bütçe Kanunu'nun 51. maddesinin (m) bendi ile yasa konusu hususlar düzenleme yoluna gidilmiş bulunmaktadır.

Açıklanan nedenlerle, bir davaya bakmakta olan mahkemenin o dava sebebiyle bir Kanunun veya Kanun Hükmünde Kararnamenin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görürse bu yoldaki gerekçeli kararı ile Anayasa Mahkemesi'ne başvurması gerektiğini düzenleyen 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 28. maddesinin 1. fıkrası gereğince 4833 sayılı 2003 Mali Yılı Bütçe Kanunu'nun 51. maddesinin (m) bendinin Anayasa'nın 87., 88., 161. ve 162. maddelerine aykırı olduğu kanısına ulaşılması nedeniyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmasına 25.6.2007 tarihinde oybirliği ile karar verildi."

III- YASA METİNLERİ

A- İtiraz Konusu Yasa Kuralı

29.3.2003 günlü, 4833 sayılı 2003 Malî Yılı Bütçe Kanunu'nun 51. maddesinin (m) fıkrası şöyledir:

"Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığınca, Sosyal Sigortalar Kurumu ve Bağ-Kur'a yapılacak transferlere ait tertiplerden aylık bazda yapılacak harcamalar, 9.12.1994 tarihli ve 4059 sayılı Kanununun 2 nci maddesinin (b) bendinde belirtilen hususlar çerçevesinde Hazine Müsteşarlığınca mutabık kalınacak aylık nakit projeksiyonu ile belirlenecek limitler dahilinde gerçekleştirilir.

2.9.1971 tarihli ve 1479 sayılı Kanununun 50 nci maddesine göre belirlenmesi gereken 1.4.2003 ile 31.3.2004 tarihleri arasında sigortalıların ödeyecekleri primler ve bağlanacak aylıkların hesabına esas gelir basamaklarını ve buna ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

17.7.1964 tarihli ve 506 sayılı Kanuna göre 1.4.2003 ile 31.3.2004 tarihleri arasında alınacak prim ve verilecek ödeneklerin hesabına esas tutulan günlük kazancın alt sınırını ve buna ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Bakanlar Kurulunca belirlenecek alt sınır 1.4.2004 tarihinden itibaren 506 sayılı Kanununun 78 inci maddesinin birinci fıkrasına göre artırılır.

Bu Kanunun yayımı tarihini takip eden ödeme dönemi başından itibaren 506 sayılı Kanunun 96 ncı maddesi uyarınca bağlanmış gelir ve aylıklar yukarıdaki fıkraya göre belirlenen alt sınır üzerinden hesaplanır."

B- Dayanılan ve İlgili Görülen Anayasa Kuralları

Başvuru kararında, Anayasa'nın 87., 88., 161. ve 162. maddelerine dayanılmış, 89. maddesi ilgili görülmüştür.

IV- İLK İNCELEME

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi uyarınca, Haşim KILIÇ, Sacit ADALI, Fulya KANTARCIOĞLU, Ahmet AKYALÇIN, Mehmet ERTEN, A.Necmi ÖZLER, Serdar ÖZGÜLDÜR, Şevket APALAK, Serruh KALELİ, Osman Alifeyyaz PAKSÜT ve Zehra Ayla PERKTAŞ'ın katılımlarıyla 18.10.2007 gününde yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine, sınırlama sorununun esas inceleme evresinde ele alınmasına oybirliğiyle karar verilmiştir.

V- ESASIN İNCELENMESİ

Başvuru kararı ve ekleri, işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu Yasa kuralı, dayanılan ve ilgili görülen Anayasa kuralları ile bunların gerekçeleri ve diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A- Davada Uygulanacak Kural Sorunu

Anayasa'nın 152. ve 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 28. maddesine göre mahkemeler, bakmakta oldukları davalarda uygulayacakları kanun ya da kanun hükmünde kararname kurallarını Anayasa'ya aykırı

görürler veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık savının ciddi olduğu kanısına varırlarsa, o hükmün iptali için Anayasa Mahkemesi'ne başvurmaya yetkilidirler. Ancak, bu kurallar uyarınca bir mahkemenin Anayasa Mahkemesi'ne başvurabilmesi için elinde yöntemince açılmış ve görevine giren bir davanın bulunması ve iptali istenilen kuralların da o davada uygulanacak olması gerekmektedir. Uygulanacak yasa kuralları, davanın değişik evrelerinde ortaya çıkan sorunların çözümünde ve davayı sonuçlandırmada olumlu ya da olumsuz yönde etki yapacak nitelikte bulunan kurallardır.

Başvuru kararında 29.3.2003 günlü, 4833 sayılı 2003 Malî Yılı Bütçe Kanunu'nun 51. maddesinin (m) fıkrasının tamamının iptali istenmişse de, itiraz başvurusuna konu davada 1479 sayılı Kanun'un 50. maddesine göre belirlenmesi gereken 1.4.2003 ile 31.3.2004 tarihleri arasında sigortalıların ödeyecekleri primler ve bağlanacak aylıkların hesabına esas gelir basamaklarını ve buna ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu'nu yetkili kılan kural fıkranın ikinci paragrafı olup, bunun dışında kalan kuralların uygulanma olanağı bulunmamaktadır. Bu nedenle, (m) fıkrasının ikinci paragrafı dışında kalan bölümlerine ilişkin başvurunun Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle REDDİNE 8.10.2009 gününde OYBİRLİĞİ ile karar verilmiştir.

B- Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

Başvuru kararında, bütçe yasalarının görüşülme usul ve esaslarının diğer yasalardan ayrı olarak Anayasa'da gösterildiği, bütçe yasalarına bütçeyle ilgili hükümler dışında hiçbir hükmün konulamayacağı, bu nedenle ayrı bir yasayla düzenlenmesi gereken itiraz konusu kuralın Anayasa'nın 87., 88., 161. ve 162. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

İtiraz yoluna başvuran Danıştay Onbirinci Dairesi Anayasa'ya aykırılık gerekçesini Anayasa'nın 87., 88., 161. ve 162. maddelerine dayandırmakla birlikte, 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 29. maddesinde Anayasa Mahkemesi'nin kanunların, kanun hükmünde kararnamelerin ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün Anayasa'ya aykırılığı hususunda ilgililer tarafından ileri sürülen gerekçelere dayanmaya mecbur olmadığı, taleple bağlı kalmak kaydıyla başka gerekçe ile de Anayasa'ya aykırılık kararı verebileceği hükme bağlandığından, itiraz konusu kural belirtilen maddelerle birlikte Anayasa'nın 89. maddesi yönünden de incelenmiştir.

4833 sayılı 2003 Malî Yılı Bütçe Kanunu'nun 51. maddesinin itiraz konusu (m) fıkrasının ikinci paragrafında, 1479 sayılı Yasa'nın 50. maddesine göre belirlenmesi gereken 1.4.2003 ile 31.3.2004 tarihleri arasında sigortalıların ödeyecekleri primler ve bağlanacak aylıkların hesabına esas gelir basamaklarını ve buna ilişkin usul ve esasları belirlemeye Bakanlar Kurulu'nun yetkili olduğu öngörülmüştür.

Anayasa'nın 87. maddesinde, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin görev ve yetkileri yasa koymak, değiştirmek ve kaldırmak yanında bütçe yasa tasarısını görüşmek ve kabul etmek olarak belirtilmiştir. Bütçe yasalarıyla diğer yasalar arasında yapılan bu ayırım karşısında, herhangi bir yasa ile düzenlenmesi gereken bir konunun bütçe yasası ile düzenlenmesine veya herhangi bir yada yer alan hükmün bütçe yasaları ile değiştirilmesine ve kaldırılmasına imkan bulunmamaktadır.

Anayasa'nın 88. ve 89. maddelerinde yasa tasarı ve tekliflerinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce görüşülmesi usul ve esasları ile yayımlanması düzenlenirken, bütçe yasa tasarılarının görüşülme usul ve esasları 162. maddede ayrıca belirtilmiştir. Bu maddeye göre, bütçe yasa tasarılarının görüşülmesinde ayrı bir yöntem kabul edilmiş, Genel Kurul'da üyelerin gider artırıcı veya gelir azaltıcı tekliflerde bulunmaları önlenmiştir. Anayasa'nın 89. maddesinde de, Cumhurbaşkanı'na bütçe yasalarını bir daha görüşülmek üzere TBMM'ne geri gönderme yetkisi tanınmamıştır. Öte yandan, Anayasa'nın 163. maddesinde, bütçelerde değişiklik yapılabilmesi esasları ayrıca düzenlenmiş, Bakanlar Kurulu'na Kanun Hükmünde Kararname ile bütçede değişiklik yapma yetkisi verilmemiştir.

Anayasa'da birbirinden tamamen ayrı ve değişik biçimde düzenlenen bu iki yasalastırma yönteminin doğal sonucu olarak birinin konusuna giren bir işin, ötekiyle ilgili

yöntemin uygulanması ile düzenlenmesi, değiştirilmesi veya kaldırılması mümkün bulunmamaktadır.

Anayasa'nın 161. maddesinin son fıkrasında, "Bütçe kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz" denilmektedir. Yasa konusu olabilecek bir kuralı kapsamaması koşuluyla "bütçe ile ilgili hükümler" ifadesi de bütçeyi açıklayıcı, uygulanmasını kolaylaştırıcı nitelikte düzenlemeler olarak değerlendirilmelidir.

Bir yasa kuralının bütçeden gider yapmayı ya da bütçeye gelir sağlamayı gerektirir nitelikte bulunması, mutlak biçimde "bütçe ile ilgili hükümlerden" sayılmasına yetmez. Her yasada gidere neden olabilecek değişik türde kurallar bulunabilir. Böyle kuralların bulunmasıyla örneğin, yargı, savunma, eğitim, sağlık, tarım, ulaşım ve benzeri kamu hizmeti alanlarına ilişkin yasaların bütçeyle ilgili hükümler içerdiği kabul edilirse, bu konulardaki yasaların değiştirilip kaldırılması için de bütçe yasalarına hükümler koymak yoluna gidilebilir. Oysa, bu tür yasa düzenlemeleri, bütçenin yapılması ve uygulanması yöntemiyle ilişkisi bulunmayan, yasakoyucunun başka amaçla ve bütçe yasalarından tümüyle değişik yöntemlerle gerçekleştirilmesi gereken yasama işlemleridir. 161. maddedeki "bütçe ile ilgili hüküm" ibaresine dayanılarak, gider ya da gelirle ilgili bir konuyu olağan bir yasa yerine bütçe yasası ile düzenlemek, Anayasa'nın 88. ve 89. maddelerini bu tür yasalar bakımından uygulanamaz duruma düşürür.

Anayasa'nın 161. ve 162. maddelerinin getiriliş amacı, bütçe yasalarında yıllık bütçe kavramı dışındaki konulara yer vermemek, böylece bütçe yasalarını ilgisiz kurallardan uzak tutarak kendi yapısı içinde bütünleştirmektir.

1479 sayılı Yasa'ya tabi sigortalıların ödeyecekleri primler ile bağlanacak aylıkların hesabına esas gelir basamakları 1479 sayılı Yasa konusu olup, olağan yasada düzenlenmesi gereken bir konudur. İtiraz konusu (m) fıkrasının ikinci paragrafı ile olağan yasalarla düzenlenmesi gereken bir kurala, yasalaşma yöntemi ve niteliği farklı olan Bütçe Kanunu'nda yer verilmiş olmaktadır.

Yukarıda açıklanan nedenlerle bütçeyi açıklayıcı, tamamlayıcı ve uygulanmasını kolaylaştırıcı nitelikte olmayan ve olağan yasa konusunu içeren 4833 sayılı 2003 Malî Yılı Bütçe Kanunu'nun 51. maddesinin (m) fıkrasının ikinci paragrafı, Anayasa'nın 87., 88., 89., 161. ve 162. maddelerine aykırı olduğundan iptali gerekir.

VI- SONUÇ

29.3.2003 günlü, 4833 sayılı 2003 Malî Yılı Bütçe Kanunu'nun 51. maddesinin (m) fıkrasının ikinci paragrafının Anayasa'ya aykırı olduğuna ve İPTALİNE, 8.10.2009 gününde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Haşim KILIÇ

Başkanvekili
Osman
Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Sacit ADALI

Üye
Fulya
KANTARCIOĞLU

Üye
Ahmet
AKYALÇIN

Üye
Mehmet
ERTEN

Üye
Mustafa
YILDIRIM

Üye
Serdar
ÖZGÜLDÜR

Üye
Şevket
APALAK

Üye

Üye

[R.G. 10 Kasım 2009 – 27402]

 [İçindekilere dön](#)

Esas Sayısı : 2006/79

Karar Sayısı : 2009/97

Karar Günü : 25.6.2009

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN : Elazığ İdare Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU : 17.7.2004 günlü 5233 sayılı Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılanması Hakkında Kanunu'nun;

1.) 1. maddesinde yer alan "...**maddi**..." sözcüğünün,

2.) 2. maddesinin birinci fıkrasında yer alan "...**maddi**..." sözcüğünün,

3.) 7. maddesinin c. bendinde yer alan "...**maddi**..." sözcüğünün,

4.) 9. maddesinin,

a) Birinci fıkrasında yer alan "**Yaralanma, sakatlanma ve ölüm hallerinde (7000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucunda bulunan miktarın**" biçimindeki ilk paragrafı ile (e) bendinin,

b) İkinci fıkrasının,

5.) Geçici 1. maddesinde yer alan "...**maddi**..." sözcüğünün,

Anayasa'nın 2., 5., 11., 36., 90. ve 125. maddelerine aykırılığı savıyla iptali ve yürürlüğünün durdurulması istemidir.

I- OLAY

5233 sayılı Yasa gereğince Zarar Tespit Komisyonu tarafından terör saldırısı sonucu ölenin yakınlarına yapılan sulhname teklifinin kabul edilmemesi nedeniyle açılan maddi ve manevi tazminat davasında, itiraz konusu kuralların Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptal ve yürürlüklerinin durdurulması istemiyle başvurmuştur.

.....

IV- İLK İNCELEME VE YÜRÜRLÜĞÜN DURDURULMASI İSTEMİ

Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 8. maddesi gereğince Tülay TUĞCU, Haşim KILIÇ, Sacit ADALI, Ahmet AKYALÇIN, Mehmet ERTEN, Mustafa YILDIRIM, Cafer ŞAT, A. Necmi ÖZLER, Serdar ÖZGÜLDÜR, Şevket APALAK ve Osman Alifeyyaz PAKSÜT'ün katılımlarıyla 30.5.2006 günü yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün "başvurunun, başvuran mahkemenin yetkisizliği nedeniyle reddine karar verilmesi gerektiği" yönündeki karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA, yürürlüğünün durdurulması isteminin de koşulları oluşmadığından REDDİNE OYBİRLİĞİYLE, karar verilmiştir.

V- ESASIN İNCELENMESİ

Başvuru kararı ve ekleri, işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kurallar, dayanılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A- Yasa'nın 1., 2., 7. ve Geçici 1. Maddelerinde Geçen "Maddi" Sözcüğünün İncelenmesi

Başvuru kararında, Anayasa'nın 2. maddesinde Türkiye Cumhuriyetinin bir hukuk devleti olduğu, devletin bu niteliğinin gereği olarak idarenin tüm eylem ve işlemlerinin yargı denetimine tabi olması gerektiği, ancak 5233 sayılı Terör ve Terörle Mücadeleden Doğan Zararların Karşılansması Hakkında Kanununun 1. maddesi, 2. maddesinin birinci fıkrası, 7. maddenin (c) bendi ve geçici 1. maddesinin birinci fıkrasındaki düzenleme nedeniyle terör ve terörle mücadeleden doğan manevi zararların yargı denetimi dışında kaldığı, bu nedenle itiraz konusu "maddi" ibaresinin hukuk devleti ilkesine; devletin önlemekle yükümlü olduğu terör olaylarından, toplumun sadece belli bir kesiminin etkilenmesinin sosyal adaletsizliğe yol açtığı bu nedenle devletin, zarara uğrayanların maddi zararlarının yanında manevi zararlarını da karşılamasının, Anayasa'nın 5. maddesinde yer alan hükmün gereği olduğu; herkesin yargı mercileri önünde hak arama özgürlüğü ile davacı veya davalı olmak suretiyle adil yargılanma hakkı bulunduğu, ancak itiraz konusu kuralların, terör ve terörle mücadeleden dolayı manevi zarara uğrayanların dava açma hakkını, dolayısıyla hak arama hürriyetini engellediği; idarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararları ödemekle yükümlü olduğu, bu konuda manevi zararlarla ilgili Anayasa'da bir sınırlamanın bulunmadığı, bu nedenle kuralın Anayasa'nın 2., 5., 36. ve 125. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti; temel hak ve özgürlüklere dayanan, bu hakların korunup güçlenmelerine olanak sağlayan, adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açık olan devlettir.

Devletin temel amaç ve görevlerini belirleyen, Anayasa'nın 5. maddesinde, devlete, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve özgürlüklerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak biçimde sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmak, insanın maddî ve manevî varlığının gelişmesi için gerekli koşulları hazırlamak görevi verilmiştir.

Anayasa'nın "Hak arama hürriyeti" başlıklı 36. maddesinde ise herkesin meşru vasıta ve yollardan yararlanmak suretiyle yargı organları önünde davacı ya da davalı olarak sav ve savunma hakkına sahip olduğu belirtilmiştir.

Anayasa'nın 125. maddesinin birinci fıkrasında "*idarenin her türlü eylem ve işlemine karşı yargı yolu açıktır*" son fıkrasında ise "*idare kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlüdür*" kuralı yer almaktadır.

5233 sayılı Yasa, terör eylemleri veya terörle mücadele kapsamında yürütülen faaliyetler nedeniyle zarar gören kişilerin maddî zararlarının özellikle yargı yoluna gitmelerine gerek kalmadan, idarece en kısa süre içinde ve sulh yoluyla karşılanması amacıyla hazırlanmış bir yasadır. Yasa bu yönüyle zarara uğrayan vatandaş ile devlet arasındaki uyuşmazlıkta yargı yoluna gidilmeden alternatif bir çözüm yöntemi getirmiştir. Yasakoyucu bu amaca uygun olarak yargılama hukuku kurallarından farklı hükümler öngörerek buna ilişkin esasları Yasa'da ayrıntılı olarak kurala bağlamıştır.

İdare, yürüttüğü hizmetin doğrudan sonucu olan, nedensellik bağı kurulabilen zararları kusur sorumluluğu ilkesi uyarınca tazminle yükümlüdür. Ancak bazen idare, kusur koşulu ve nedensellik bağı aranmadan da meydana gelen bazı zararlardan sorumlu olabilmektedir. Bunlar, idarenin kendi faaliyet alanıyla ilgili önlemekle yükümlü olduğu halde önleyemediği zararlardır. 5233 sayılı Yasa'da yer alan sorumluluğun dayanağını da kusursuz sorumluluğun bir türü olan ve bilimsel ve yargısal içtihatlarla geliştirilen "sosyal risk ilkesi" oluşturmaktadır.

Terör ve terörle mücadeleden doğan ancak idari bir eylem veya işlemle nedensellik bağı bulunmayan maddi zararların karşılanmasına ilişkin 5233 sayılı Yasa'daki düzenlemeler, yasakoyucunun sosyal hukuk devletinin gereği olarak sorumluluk hukukunun genel ilkelerine yasayla getirdiği bir istisnadır. İdarenin kusurunun bulunmadığı ancak "sosyal risk ilkesi" gereği sulh yoluyla karşılanması gereken zararların nelerden ibaret olduğunun tespiti, yasakoyucunun takdir yetkisi içindedir. İtiraz konusu kurallarda yer alan maddi zararların öncelikle sulh yoluyla karşılanmasına ilişkin hükümlerin bulunmasını bu kapsamda değerlendirmek gerekir.

[R.G. 13 Kasım 2009 – 27405]

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay Kararları

Yargıtay 15. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2004/3394

Karar No : 2004/3758

YARGITAY İLAMI

İncelenen Kararın

Mahkemesi : Gebze 3. Asliye Hukuk Hakimliği

Tarihi : 15/3/2002

Numarası : 2000/214-2002/152

Davacılar : 1 - Ayşe Fıçıcılar, 2 - Nurşen Şahin, 3 - Ayşen Kesimli, 4- Ruhşen Yenigün

Davalı : Abdullah Kara

Dava Türü : Eser Sözleşmesi

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonucunda yerel mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığı'nın yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenmekle, dosya okunarak gereği görüşülüp düşünüldü:

KARAR

Bilirkişi raporu ve yetkili mercii olan Belediye Başkanlığı'nın yazısına göre binanın dördüncü normal katı tasdikli projesine aykırı, uygulamadaki deyimle kaçaktır. Bu nedenle de yıkımına karar verilmiştir. 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 32. maddesi gereğince bu gibi yerler yıktırılarak ilgilileri hakkında 42. madde uyarınca cezai yaptırım uygulanacağından ekonomik bir değerinin varlığından söz edilemez. Mahkemeler tarafından da kamu düzeni ile ilgili olan ve emredici nitelik taşıyan İmar Kanunu'na aykırılığın korunması sonucunu doğuracak şekilde karar verilemez. Yıkımı gereken ve esasen yıkım kararı da bulunan bu yerle ilgili mülkiyet tesbitine ilişkin istemin reddedilmesi yerine bu bölüm talebin de kabulü Yasaya aykırı olduğundan karar bozulmalıdır.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın HUMK.nun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan nedenlerle kabulüyle hükmün kesinleşen sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA, 6/7/2004 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 30 Ekim 2009 – 27391]

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 7635

Karar No : 9285

YARGITAY İLAMI

İncelenen Kararın

Mahkemesi : Ankara 24. A.H.

Tarihi : 1/11/1996

Numarası : 1996/225-788

Davacı : Rifat BEZENK

Davalı : Nüfus Müdürlüğü ve Şemsi BEZENK

Dava Türü: Kayıt İptali ve Nüfusa Tescil

Temyiz Eden : Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığının yazısı üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından istenilmekle evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü.

Davacı Rıfat BEZENK'in 19/3/1996 tarihli dava dilekçesi ile anne adının Fatma olarak düzeltilmesini istediği, mahkemece davanın kabulüne karar verildiği, hükmün temyiz edilmeksizin kesinleştiği anlaşılmaktadır.

Dava irs ve nesebe ilişkin bir kayıt düzeltme davası olduğundan kayden sağ görünen Fatma BİKE'nin davaya dahil edilerek bir karar verilmesi gerekirken taraf teşkili tamamlanmadan davanın kabulüne karar verilmesi usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

SONUÇ: Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan sebeple kabulü ile hükmün sonuca etkili olmamak üzere BOZULMASINA oybirliğiyle karar verildi. 20/9/1999

[R.G. 12 Kasım 2009 – 27404]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 1999/3806

Karar No : 1999/4080

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : Antalya 2. Sulh Hukuk Hakimliği

Tarihi : 18/8/1997

Nosu : 97/1264-1652

Davacı : Şerif DİNÇER

Davalı : Ahmet ERKEK

Üçüncü Şahıs :

Antalya 2. Sulh Hukuk Mahkemesinin 97/1264 Esas 1997/1652 Karar sayılı 18/8/1997 tarihli kararı temyiz edilmeyerek kesinleşmesi nedeniyle ve yürürlükteki kanuna aykırı olduğu iddiasıyla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 2/4/1999 gün HUKUK 27355 sayılı yazılarıyla kamu yararına temyiz edilerek bozulmasının istenilmesi üzere gereği düşünüldü:

YARGITAY KARARI

Davacı Şerif DİNÇER vekili dava dilekçesinde, davacının aracını davalıya noter senedi ile sattığını ve mülkiyeti devrettiğini davalının aracı üzerine tescil ettirmemesi nedeniyle vergi ve cezaların davacı adına tahakkuk ettirildiğini, davacı üzerindeki araç kaydının trafik şube müdürlüğünden silinerek davalı adına tescilini talep etmiştir.

Mahkemece davalının davacı aracını satın aldığı, ancak trafik kaydını adına tescil ettirmediği tesbit edilerek davacı adına olan kaydının silinmesi ile (trafik kaydındaki şerhler baki kalmak üzere) davalı adına tesciline karar verilmiş, hüküm temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Davacının 07 AF 993 plakalı aracını Antalya 3. Noterliğinin 18/8/1988 tarih, 2808/yevmiye numaralı sözleşme ile davalı Ahmet ERKEK'e sattığı ve mülkiyetin devredildiği ancak, davalı alıcı adına tescil işlemlerinin yapılmadığı anlaşılmaktadır.

Trafik sicil kayıtlarının tutulması idari nitelik taşımakta olup, davada, adli yargı tarafından idareyi belli biçimde işlem yapmaya zorlayıcı nitelikte karar verilmesi doğru değildir.

Bu itibarla Cumhuriyet Başsavcılığının temyiz itirazlarının kabulü ile hüküm sonuca etkili olmamak kaydı ile HUMK.nun 427/6. maddesi uyarınca kanun yararına

BOZULMASINA, ve gereği yapılmak üzere kararın bir örneği ile dosyanın Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine, 22/4/1999 gününde oybirliğiyle karar verildi.

[R.G. 12 Kasım 2009 – 27404]

 İçindekilere dön

Yargıtay 4. Hukuk Dairesinden:

Esas No : 2002/7548

Karar No : 2002/8095

YARGITAY İLAMI

Mahkemesi : Nizip Asliye Hukuk Hakimliği (Hakem Sıfatıyla)

Tarihi : 8/2/2001

Numarası : 1998/244-2001/88

Davacı : Türk Telekomünikasyon A.Ş. Halefi TRT Genel Müdürlüğü adına Avukat Haluk Atalan

Davalı : Nizip Belediye Başkanlığı adına Avukat Hamza Yıldırım

Kanun Yararına

Bozma İsteyen : Cumhuriyet Başsavcısı

Davacı Türk Telekomünikasyon A.Ş. Halefi Genel Müdürlüğü vekili Avukat Haluk Atalan tarafından, davalı Nizip Belediye Başkanlığı aleyhine 13.3.1998 gününde verilen dilekçe ile tazminat istenmesi üzerine mahkemece hakem sıfatıyla yapılan yargılama sonunda; davanın kabulüne dair verilen 8.2.2001 günlü kesin kararın Adalet Bakanlığının 23.5.2002 tarihli gereklilik yazısı üzerine Cumhuriyet Başsavcılığınca 17.6.2002 günlü istekli kanun yararına temyizi üzerine kanun yararına bozma istemi içeren dilekçenin kabulüne karar verildikten sonra tetkik hakimi tarafından hazırlanan rapor ile dosya içerisindeki kağıtlar incelenerek gereği görüldü.

1 - Öncelikle işin esası ile ilgili olarak inceleme yapılıp-yapılmaması konusunun açıklığa kavuşturulması gerekmektedir. Daha önce, aynı konuda Dairemiz Kurulu'nun 7.2.1993 gün 1993/11368-1994/760 ve 13.11.1995 gün 1995/8550-1995/8603 sayılı ve benzeri kararlarında olduğu gibi bu yolun olanaklı bulunması dolayısıyla önsorunun, bir üyenin karşı düşünmesi ve oyçokluğuyla karara bağlandıktan sonra işin esasının incelemesine geçilmiştir.

2 - Dava, haksız eylem nedeniyle tazminat istemine ilişkindir. Davacı, davalının kullandığı elektrik karşılığı ödemesi gereken yıllık yatırım katkı payı ve bakım işletme masrafının tahsilini talep etmiştir. Hakem sıfatıyla görülerek sonuçlandırılan davada davanın kabulüne karar verilmiştir.

3353 sayılı Yasanın 1. maddesindeki düzenlemeye göre genel, katma ve özel bütçelerle yönetilen daireler ve belediyelerle sermayesinin tamamı Devlete veya belediyelere yahut özel idarelere ait daire ve müesseseler arasında çıkan uyuşmazlıklardan adalet mahkemelerinin görevi içinde bulunanlar o yasada yazılı tahkim usulüne göre çözümlenir. Davacının statüsü gereğince dava dilekçesinin mahkeme esas defterine kaydı ile mahkeme olarak bakılıp sonuçlandırılması gerekirken hakem sıfatıyla karar verilmiş olması bozmayı gerektirir.

SONUÇ. Açıklanan nedenlerle hukuksal sonuçlarını etkilemek üzere HUMK.nun 427/6 ve 7. maddesi uyarınca hakem kararının önsorun bakımından (ilk bentte) oyçokluğuyla, işin esası bakımından oybirliğiyle BOZULMASINA, bozma kararının HUMK. 427/8. maddesi uyarınca Adalet Bakanlığınca Resmî Gazete'de yayınlanmasının sağlanmasına 27.6.2002 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY AÇIKLAMASI

Dava hakemde açılmış, hakem sıfatıyla karar verilmiş, temyiz üzerine dairemizce yukardaki gibi karar verilmiştir.

Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun yürürlüğünden 10 yıl kadar sonra kabul edilen 3533 sayılı Kanunla (Umumi Mülhak ve Hususi Bütçelerle İdare Edilen Daireler ve Belediyelerle Sermayesinin Tamamı Devlete veya Belediye veya Hususi İdarelere Aid Daire ve Müesseseler Arasındaki İhtilafların Tahkim Yoluyla Halli Hakkında Kanun) "Mecburi Tahkim Usulü" getirilmiş, kamu kuruluşları arasındaki uyuşmazlıkların ortadan kaldırılması adli yargının görev alanından çıkarılarak bu kanunda belirlenen hakemlere verilmiştir. Kanun'un 2. maddesinde belirlediği kamu kuruluşları arasındaki uyuşmazlıklarda hakemin bir bakan olacağı belirlenmiş iken, 4. maddesindeki uyuşmazlıklarda o yerin en kıdemli hukuk hakiminin hakemlik görevini yapacağı kararlaştırılmış bulunmaktadır. Aynı Kanun'un 6. maddesine göre hakemlerce verilen kararlar kesin olup bu kararlar için hiçbir makam ve mercie başvurulamaz. Ancak kararı uygun bulmayan taraf hakeme itiraz edebilir. Bu düzenlemede hakemin hakim olması kanun koyucunun bir tercihi olup verilen kararların kesinliği ve niteliği bakımından önemli değildir. Başka bir deyişle bu yargı yerini (Mecburi Hakem) yargının bir şubesi olarak değerlendirmek mümkün değildir. Aksi halde 2. maddedeki bakanın hakem olarak baktığı işlerle ilgili kararlar kesin olduğu halde 4. maddedeki hakemin hakim olduğu işlerin kesin olmadığı gibi farklılık yaratılmış olur ki, bu şekilde ikilik yaratmak Kanun'un düzenleme amacına ters düşer.

Tüm mahkemelerin bu arada doğal olarak Yargıtay'ın da görevi kanunla belirlenmiştir. Yargıtay'ın görevleri adli yargıdaki ilk derece mahkemelerinin görevlerine giren işlerde verdikleri kararları temyiz mercii olarak incelemek, istisnai hallerde de ilk derece mahkemesi görevini yapmaktır. Yargıtay'ın görevini belirleyen düzenlemede 3533 sayılı Yasa gereği hakemlerce verilen kararların üst mahkeme olarak Yargıtay'ca inceleneneğine dair hüküm bulunmadığı gibi, özel yasada da Yargıtay'a bir görev verilmemiş, aksine hakem kararları aleyhine hiçbir yere başvurulamayacağı belirlenmiş bulunmaktadır. Bu kurallara rağmen temyiz incelemesi yapılabilmesinin gerekçesi kararın hakim tarafından verilmiş olması ise, hakimlerce verilen her kararın temyiz edilebileceği sonucuna varılır ki o takdirde ilçe seçim kurulu başkanı olan hakimin, seçimle ilgili verdiği kararın da, sırf hakim tarafından verilmiş olması nedeniyle temyiz edilebileceği sonucuna varılır ki bu sonuç mevzuata ve tatbikata aykırı olur.

Özel kanununda da belirtildiği üzere 3533 sayılı Kanun gereğince hakem tarafından verilen kararlar aleyhine hiçbir mercie başvurulamayacağı belirlenmiş olan işte Yargıtay'ın her ne suretle olursa olsun inceleme yetkisi yoktur. İşin yazılı emir yolu ile dairemize gelmiş olması yukardaki olanaksızlığı tersine çevirmediği gibi, önceki kararların Yargıtay aşamasından geçmiş olması nedeniyle HUMK.nun 25/son maddesi uygulamasının da adalet mahkemesi kararlarında uygulanması gerekmesine göre burada uygulama olanağının bulunmaması nedeniyle inceleme yetkimiz bulunmamaktadır. Bu nedenle işin dairemizce incelenmiş olmasına katılamıyorum. 27.6.2002

[R.G. 17 Kasım 2009 – 27409]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İnsan Hakları Mahkemesi Kararı

DEĞERLİ VE DİĞERLERİ/Türkiye Davası*

Başvuru No: 18242/02

Strazburg

5 Şubat 2008

OLAYLAR

25 Aralık 2000 tarihinde Üsküdar Ağır Ceza Mahkemesi, Ümraniye E tipi cezaevinde bulunan mahkumların başlattığı isyana katılmakla suçlanan ve aralarında başvuranların da yer aldığı birçok kişi hakkında tutuklama kararı almıştır.

Başvuranların avukatı 3 Ocak 2001 tarihinde bu karara itirazda bulunarak müvekkillerinin tahliyesini talep etmiştir. Aynı gün, Ağır Ceza Mahkemesi dava dosyasının durumu, suçların niteliği ve bütün delil unsurlarının bir araya getirilmediği gerekçesiyle bu talebi reddetmiştir.

19 Ocak 2001 tarihinde başvuranlar Kandıra Cumhuriyet Savcısı tarafından kendilerine isnat edilen suçlar hakkında sorgulanmışlardır.

23 Mart 2001 tarihinde Üsküdar Cumhuriyet Savcılığı Ağır Ceza Mahkemesi önünde başvuranları cinayet, bilerek kamu mallarına zarar vermek ve cezaevi idaresine karşı silahlı ayaklanmaya katılmakla itham etmiştir.

Ağır Ceza Mahkemesi *ratione materiae* bakımından İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) yetkili olduğuna karar vermiştir. DGM 30 Nisan 2001 tarihinde başvuranların serbest bırakılma taleplerini reddettikten sonra bu davada yetkisiz olduğu kararını vermiştir. Yetki konusunda ihtilaf bulunan dosya Yargıtay'a gönderilmiştir. Yargıtay bu davada Ağır Ceza Mahkemesi'nin yetkili olduğuna karar vermiştir.

Başvuranların avukatı 28 Haziran 2001 tarihinde ilgililerin tahliye talebini yinelemiştir.

Ağır Ceza Mahkemesi 3 Temmuz 2001 tarihli bir karar ile bu talebi yerinde bulmuş ve başvuranların tahliyelerine karar vermiştir. Aynı gün saat 17.10'da tahliye kararı düzenlenerek Üsküdar Cumhuriyet Savcısı'na gönderilmiştir. Saat 17.50'de karar başvuranların tutuklu bulunduğu cezaevinden sorumlu ilgili savcılığa faks yoluyla iletilmiştir.

4 Temmuz 2001 tarihinde saat 15.00 sularında A. Değerli ve Y. Yağan Kandıra Cezaevinden tahliye edilerek jandarma karakoluna götürülmüşlerdir. Bu iki başvuran ancak saat 16.45'e doğru serbest kalmıştır.

Yine Kandıra Cezaevinde tutuklu bulunan E. Yıldız ve N. Işık 4 Temmuz 2001'de sırasıyla öğlen ve saat 16.30'da doğrudan serbest bırakılmışlardır.

* Dışişleri Bakanlığı Çok Taraflı Siyasî İşler Genel Müdürlüğü tarafından Türkçe'ye çevrilmiş olup, gayriresmî tercümedir.

Hükümet başvuranların dile getirdiği tahliye saatlerine itiraz etmemektedir. Buna karşın, dört başvuranın cezaevinden çıkma saatlerinin cezaevi personeli tarafından kaydının yapılmadığı anlaşılmaktadır.

HUKUK

Başvuranlar Ağır Ceza Mahkemesi'nin almış olduğu tahliye kararının savcılığa intikal ettiği 3 Temmuz 2001 saat 17.10'dan başlayarak on sekiz saat ve elli dakika ve yirmi üç saat ve otuz beş dakika arasında değişen sürelerde yasadışı ve keyfi olarak tutuklu kaldıklarından şikayetçi olmaktadır. Başvuranlar bu doğrultuda AİHS'nin 5/1 maddesini öne sürmektedir.

I. HÜKÜMETİN ÖN İTİRAZI HAKKINDA

Hükümet iç hukuk yollarının tüketilmediği itirazında bulunmaktadır. Hükümete göre başvuranlar Anayasa'nın 125. ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü hakkındaki Kanun'un 13. maddesine uygun olarak idari mahkemeler önünde tazminat elde edebilecekleri başvuru yolunu kullanmamışlardır.

Başvuranlar Hükümetin sözünü ettiği başvuru yolunun mevcut koşullarda etkili olarak nitelendirilemeyeceği karşılığını vermektedir.

AİHM «yasalara uygun olan» durumlar hariç tutulu bulundurulmama hakkının, tutukluluk nedeniyle tazminat alma hakkından farklı olduğunu hatırlatır. AİHS'nin 5. maddesinin 1. paragrafı sözü edilen ilk hakka, 5. maddenin 5. paragrafı ikinci hakka dairdir (Bkz. Öcalan-Türkiye kararı, no: 46221/99, 12 Mart 2003 ve Yağcı ve Sargın-Türkiye kararı, 8 Haziran 1995). Hükümet tarafından ileri sürülen tazminat yolu konusunda, AİHM, mahkemenin sözkonusu olayların vuku bulmasından sonra tutukluluğun yasallığı konusunda karar vermesi gerektiğinden ve bu çerçevede de 5/4'ün zorunlu kıldığı şekilde yasadışı tutukluluk hallerinde tahliyeye karar verme yetkisi olmadığından, bu yöntemin AİHS'nin 5/4. maddesinde belirtilen şartları karşılayan tatmin edici bir başvuru olarak sayılamayacağına itibar etmektedir.

Sonuç olarak AİHM, Hükümetin iç hukuk yollarının tüketilmediği itirazını reddetmektedir.

II. AİHS'NİN 5/1. MADDESİ'NİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Hükümet, Ağır Ceza Mahkemesi'nin aralarında başvuranların da yer aldığı Kandıra Cezaevinde bulunan kırk tutuklunun serbest bırakılması kararını cezaevi yetkililerinin 3 Temmuz 2001 tarihinde saat 17.50 sularında mesai saatleri dışında aldıklarını savunmaktadır. Cezaevi nöbetçi memurları hemen gerekli işlemlerin yerine getirilmesi için harekete geçmiştir. Bununla birlikte, bu tutuklular başka cezaevlerinde meydana gelen olaylara da karışmış eski hükümlüler olduklarından, aralarında bu kişiler hakkında başka tevkif müzekkeresi olup olmadığı gibi başka birçok hususun araştırılması gerekmiş olup, bunlar belli bir süre almıştır. Başvuranların tahliyelerindeki gecikme cezaevi yetkililerinin ihmalden veya eksikliğinden değil, sözü edilen olayların koşullarında yerine getirilmesi gereken idari formalitelerin cinsinden ve sayıca fazla olmasından ileri gelmektedir.

Başvuranlar Hükümetin savına karşı çıkmaktadır.

AİHM, 5/1. maddede yer alan özgürlük hakkına yönelik istisnai durumların eksiksiz bir liste olduğunu ve yalnızca dar yorumun bu hükmün, kimsenin keyfi olarak özgürlüğünden mahrum bırakılmamasının sağlanması olan amacına uygun olacağını hatırlatır. (Bkz. özellikle Giulia Manzoni-İtalya kararı, 1 Temmuz 1997).

Tahliye kararının ifası için belirli bir sürenin genellikle kaçınılmaz olduğunun hakkını veren AİHM, bu sürenin minimum düzeye indirgenmesi gerektiğini belirtmektedir (Bkz. sözü edilen Giulia Manzoni kararı). Tahliyeyle ilgili idari işlemlerin birkaç saatten daha uzun sürmesi kabul edilemez. (Bkz. Nikolov-Bulgaristan kararı no: 38884/97, 30 Ocak 2003). AİHM, özellikle tahliye kararının uygulanmasındaki gecikmelere ilişkin şikayetleri titizlikle inceleyecektir. (Bkz. Bojinov-Bulgaristan kararı no: 47799/99, 28 Ekim 2004). Bu bağlamda konuyla ilgili olayların ayrıntılı dökümünü yapmak yükümlülüğü Hükümete aittir. (sözü edilen Nikolov kararı).

AİHM mevcut başvuruda tahliye kararının 3 Temmuz 2001 tarihinde verildiğini ve aynı gün saat 17.50’de başvuranların bulunduğu cezaevi kurumuna iletildiğini not etmektedir. Oysa adı geçenler ertesi gün on sekiz saat elli dakika ila yirmi üç saat otuz beş dakika sonra tahliye edilmişlerdir. AİHM cezaevi yetkililerinin yerine getirdikleri formalitelerin ve işlerin saat bazında dökümü olmadığı takdirde, Hükümetin başvuranların tahliyelerinde hiçbir gecikme olmadığı tezi kabul edilemez (Bkz. sözü edilen Nikolov ve Bojinov kararları).

AİHM, ayrıca, tahliye edilecek mahkum sayısının çokluğunun bu gecikmeyi haklı gösteremeyeceğine itibar etmektedir. Sözleşmeciler Devletler kendi yargılarına tabii kişilerin özgürlük hakkına saygı gösterilmesini sağlamak üzere, çok sayıda tutuklunun tahliyesini sözkonusu olduğu durumlar da dahil, cezaevi ve tevkif evleri personelinin tahliye tezkerelerinin gereklerini vakit kaybetmeden yerine getirmelerine imkan sağlamak için gerekli tedbirleri almalıdırlar.

Bu gerekçeler çerçevesinde AİHM, başvuranların tahliye tezkeresini takip eden saatlerde tutukluluklarının devamının, 5/1’de izin verilen amaçlardan birine dayanmadığından, AİHS’nin 5. maddesinde yer alan esaslara aykırı olduğu sonucuna varmaktadır.

Bu nedenle bu hüküm ihlal edilmiştir.

II. AİHS’NİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI

AİHS’nin 41. maddesine göre “Mahkeme işbu Sözleşme ve Protokollerinin ihlal edildiğine karar verirse ve ilgili Yüksek Sözleşmeciler Tarafın iç hukuku bu ihlali ancak kısmen telafi edebiliyorsa, AİHM, gerektiği takdirde, hakkaniyete uygun surette, zarar gören tarafın adil tatminine hükmeder.”

A. Tazminat

Başvuranların her biri uzun tutukluluk süresine maruz kalmaları nedeniyle 5.000 Euro manevi tazminat talep etmektedir.

Hükümet bu miktarları aşırı olduğunu söylemektedir.

AİHM’ye göre tutukluluk süresinin uzaması nedeniyle başvuranların bazı sıkıntılar yaşadığına şüphe yoktur. AİHM bu nedenle başvuranlara manevi tazminat ödenmesine itibar ederek, 41. madde uyarınca hakkaniyete uygun şekilde başvuranların her birine 1.000 Euro ödenmesini kararlaştırmıştır.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuranlar yargı giderleri için 260 YTL (yaklaşık 145 Euro) ve avukatlık masrafı için 12.200 YTL. (yaklaşık 7.094 Euro) talep etmektedir.

Hükümet bu miktarların aşırı ve kanıtlayıcı belgelere dayanmadığı itirazını yapmaktadır.

Başvuranlar A. Değerli ve Y. Yağan’ın geçerli bir belge sunmamışlardır. AİHM sonuç olarak bu talepleri reddetmektedir (Bkz. mutatis mutandis Pressos Compania Naviera S.A. vd.- Belçika kararı, 3 Temmuz 1997).

E.Yıldız ve N. Işık'ın sunmuş oldukları kanıtlayıcı belgeler dikkate alındığında, AİHM makul olarak başvurulara ortak 1.500 Euro ödenmesine karar vermiştir.

C. Gecikme Faizi

Gecikme faizi Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi faizlerine uyguladığı orana üç puanlık bir artış eklenerek belirlenecektir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, MAHKEME, OYBİRLİĞİYLE,

1. Başvurunun kalan kısmının kabuledilebilir olduğuna;
2. AİHS'nin 5/1. maddesinin ihlal edildiğine;
3. a) AİHS'nin 44 / 2. maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, miktara yansıtılabilecek her türlü vergi ve masraflarla birlikte, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden Y.T.L.'ye çevrilmek üzere Savunmacı Hükümetin:
 - i) başvuruların her birine 1.000 (bin) Euro manevi tazminat ödemesine,
 - ii) başvurular Erdal Yıldız ve Nurettin Işık'a yargılama masraf ve giderleri için ortak 1.500 (bin beş yüz) Euro ödemesine;
- b) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapıldığı tarihe kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz uygulanmasına;
4. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin reddine;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77 §§ 2. ve 3. maddelerine uygun olarak 5 Şubat 2008 tarihinde yazıyla bildirilmiştir.

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Tebliğler

Maliye – Bayındırlık ve İskan Bakanlıklarından:

EMLAK VERGİSİ KANUNU GENEL TEBLİĞİ (SERİ NO: 55)

1. Kapsam

2010 yılına ait emlak (bina) vergi değerinin hesabında esas alınacak bina metrekare normal inşaat maliyet bedelini gösterir cetvelin ilanı ve buna ilişkin sürenin kısaltılması bu Tebliğin konusunu oluşturmaktadır.

2. 2010 Yılı İçin Binaların Metrekare Normal İnşaat Maliyet Bedellerini Gösterir Cetvel

1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun¹ 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde, binalar için vergi değerinin, Maliye ve Bayındırlık ve İskan Bakanlıklarınca müştereken tespit ve ilan edilecek bina metrekare normal inşaat maliyetleri ile aynı maddenin

(a) bendinde belirtilen esaslara göre bulunacak arsa veya arsa payı değeri esas alınarak 31 inci madde uyarınca hazırlanmış bulunan tüzük² hükümlerinden yararlanmak suretiyle hesaplanan bedel olduğu hükme bağlanmıştır.

Öte yandan, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun³ mükerrer 49 uncu maddesinin (a) fıkrasında, “Maliye ve Bayındırlık ve İskan bakanlıkları 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun 29 uncu maddesi hükmü ile aynı Kanunun 31 inci maddesi uyarınca hazırlanan tüzük hükümlerine göre bina metrekare normal inşaat maliyet bedellerini, uygulanacağı yıldan dört ay önce müştereken tespit ve Resmî Gazete ile ilân eder.” (d) fıkrasında da, “(a) ve (b) fıkralarındaki bina metrekare normal inşaat maliyet bedelleri ile arsalara ve araziye ait asgari ölçüde birim değer tespitlerine ilişkin süreleri gerektiği ölçüde kısaltmaya Maliye Bakanlığı yetkilidir.” hükmü yer almaktadır.

Buna göre, “2010 Yılı İçin Binaların Metrekare Normal İnşaat Maliyet Bedellerini Gösterir Cetvel”in söz konusu madde hükmünün tespit süresinin kısaltılmasına ilişkin Bakanlığımıza verdiği yetki doğrultusunda Bakanlığımız ile Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca müştereken tespit edilerek yayımlanması uygun bulunmuştur.

Bu itibarla, “2010 Yılı İçin Binaların Metrekare Normal İnşaat Maliyet Bedellerini Gösterir Cetvel” bu Tebliğ ekinde yer almaktadır.

Tebliğ olunur.

¹11/8/1970 tarihli ve 13576 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

²15/3/1972 tarihli ve 14129 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

³10/1/1961 tarihli ve 10703 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

SMAJALAP	CEBIRI KARKASINA BANA		BETONARMANIE PANKAJAS		Y. KAGORU BANA		YUZMA Y. KAGORU BANA		AUSHAP BIRALAN		TAMU DUMARU BANA		GURONDU TARKU BANA		BERKURE DOKU BASTI		
	ARG.	AZA.	ORT.	AJLA.	AJLA.	ORT.	ARG.	AJLA.	ORT.	ARG.	AJLA.	ORT.	ARG.	AJLA.	ORT.	ARG.	AJLA.

103 NUKRET BIRALANLARI																			
A1. LONCE BAK.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
B1.1. SHAP BAK.	497.87	469.26	424.87	263.18	311.78	258.08	220.74	287.86	330.76	283.74	287.25	-	-	-	-	-	-	-	
C1.2. SHAP BAK.	377.72	398.53	384.87	203.48	234.84	338.79	178.37	203.88	184.78	163.88	202.84	823.48	-	-	-	-	-	-	
D1.3. SHAP BAK.	138.86	165.83	188.88	82.28	74.77	86.82	42.82	88.85	48.82	58.88	42.82	28.11	18.12	28.18	11.74	48.82	38.84	88.28	
E1. SHAPIT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22.72	20.71

101 ONKUR BIRALANLARI																			
A2. LONCE BAK.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
B1.1. SHAP BAK.	478.27	370.83	444.88	296.87	287.83	288.88	205.74	254.78	344.78	244.78	247.20	224.82	179.28	189.78	184.28	144.78	138.88	-	
C1.2. SHAP BAK.	188.88	144.88	244.88	244.88	244.88	244.88	188.21	202.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	
D1.3. SHAP BAK.	138.88	144.88	144.88	82.28	74.77	86.82	42.82	88.85	48.82	58.88	42.82	28.11	18.12	28.18	11.74	48.82	38.84	88.28	
E1. SHAPIT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22.72	20.71

104 PÖZME HANDELANI																			
A1. LONCE BAK.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
B1.1. SHAP BAK.	884.88	774.88	774.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	
C1.2. SHAP BAK.	392.88	444.88	444.88	274.88	274.88	274.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	
D1.3. SHAP BAK.	387.88	322.88	384.88	174.88	174.88	174.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	
E1. SHAPIT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22.72	20.71

108 BARIYO ve HANDELANI																			
A1. LONCE BAK.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
B1.1. SHAP BAK.	884.88	774.88	774.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	
C1.2. SHAP BAK.	392.88	444.88	444.88	274.88	274.88	274.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	
D1.3. SHAP BAK.	387.88	322.88	384.88	174.88	174.88	174.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	
E1. SHAPIT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22.72	20.71

109 FAKAZI ve FUKAR YAKILANINDA YAPILAN																			
A1. LONCE BAK.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
B1.1. SHAP BAK.	884.88	774.88	774.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	
C1.2. SHAP BAK.	392.88	444.88	444.88	274.88	274.88	274.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	
D1.3. SHAP BAK.	387.88	322.88	384.88	174.88	174.88	174.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	
E1. SHAPIT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22.72	20.71

111 KOBURLIK HANDELANI																			
A1. LONCE BAK.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
B1.1. SHAP BAK.	884.88	774.88	774.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	444.88	
C1.2. SHAP BAK.	392.88	444.88	444.88	274.88	274.88	274.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	188.88	
D1.3. SHAP BAK.	387.88	322.88	384.88	174.88	174.88	174.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	82.88	
E1. SHAPIT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	22.72	20.71

(1) 13/12/1983 tarihli ve 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Geçici 9 uncu maddesi uyarınca çıkarılan 18/9/2009 tarihli ve 27353 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Tedavi Katılım Payının Uygulanması Hakkında Tebliğde (Sıra No: 12) belirtilen esaslar çerçevesinde ayakta tedavi şeklinde sunulan hekim ve diş hekimi muayene hizmeti, vücut dışı protez ve ortez kullanımları ile yardımcı üreme yöntemi tedavi hizmeti alanlardan katılım payının tahsil edilmesine ve muhasebeleştirilmesine ilişkin olarak kamu idareleri, sağlık kurum ve kuruluşları ile muhasebe birimlerince yapılacak işlemler aşağıda açıklanmıştır.

2. Kamu görevlilerinin muayene katılım payının tahsiline ilişkin işlemler

(1) Katılım payları harcama birimleri tarafından;

a) Sağlık kurum ve kuruluşlarından gelen faturalardaki muayene bilgileri esas alınarak Tedavi Katılım Payının Uygulanması Hakkında Tebliğ (Sıra No: 12) ekinde yer alan muayene katılım payı kesinti listesi düzenlenerek,

b) Bu payın eczanelerden gelen reçeteler esas alınmak suretiyle hesaplanacak kısmı da gerekli tahakkuk işlemleri yapılarak,

kamu görevlilerinin takip eden aydaki aylık veya ücretlerinden kesilmek üzere aylıklara ait ödeme belgesi üzerinde gösterilecektir.

(2) Harcama birimlerinde aylıkların tahakkukunu yapmakla görevli birimlerce katılım payı tutarları, bordronun “Kesintiler” sütununda gösterilecek ve düzenlenen muayene katılım payı kesinti listesi, aylıklara ilişkin ödeme belgeleriyle birlikte muhasebe birimine gönderilecektir.

(3) Kamu görevlisinin tayin olması halinde eski görev yerinde kesinti yapılamayacağından, sağlık kurum ve kuruluşlarınca düzenlenen fatura ile muayene katılım payı kesinti listesi ve varsa eczanelerden gelen reçetelerin birer örneği, kamu görevlisinin yeni görev yerine gönderilerek kesintinin yapılması sağlanacaktır. Yeni görev yerinin farklı bütçeli bir idare olması durumunda, genel bütçe kapsamındaki kamu idareleri için yapılan kesinti, Maliye Bakanlığı Merkez Muhasebe Birimine, diğer idareler için ise tedavi giderinin karşılandığı idareye gönderilecektir.

(4) Aylıksız izne ayrılıp ilgili mevzuatı gereğince tedavi yardımı hakkı devam eden kamu görevlisi ve kanunen bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerine ilişkin katılım payları, kamu görevlisinin tekrar göreve başlayacağı aydan itibaren aylık veya ücretinden kesilecektir.

(5) Kendisi ya da kanunen bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerinin ayakta muayene hizmeti almasından sonra kamu görevlisinin;

a) İstifa etmesi halinde, katılım payı tutarı kişi adına borç kaydedilerek tahsili sağlanacaktır. Ancak kişiden tahsil edilmesi gereken toplam katılım payı tutarının, yılları merkezi yönetim bütçe kanunlarında muhasebe kayıtlarından çıkarılması uygun görülen miktardan az olması halinde, katılım payı kayıtlara alınmayacak ve takip edilmeyecektir.

b) Emekli olması halinde, fatura, muayene katılım payı kesinti listesi ve varsa eczanelerden gelen reçetelerin birer örneği Sosyal Güvenlik Kurumuna gönderilecek, Kurumca emekli aylığından yapılan kesinti bu maddenin üçüncü fıkrası uyarınca ilgili yere gönderilecektir.

c) Ölümü halinde, katılım payı kayıtlara alınmayacak ve takip edilmeyecektir.

(6) Aylıklardan her ay için yapılacak kesinti miktarı, onaltı yaşından büyükler için tespit edilen asgari ücretin bir aylık brüt tutarının yüzde yirmisini geçmeyecektir. Katılım payının bu miktardan fazla olması halinde, aşan tutar kamu görevlisinin sonraki aylıklarından kesilmeye devam edilecektir.

(7) Katılım paylarına ilişkin yersiz bir kesintinin yapıp yapılmadığının tespiti gerektiğinde talep üzerine maaş mutemetliklerince kamu görevlisine gerekli bilgi verilecektir. Yersiz kesintinin tespiti halinde, iade ve düzeltmeye ilişkin gerekli işlemler idaresi tarafından yapılacaktır.

3. Yeşil kart verilenlerin muayene katılım payının tahsiline ilişkin işlemler

(1) Yeşil kart sahiplerinin katılım payları, reçete ile eczaneye müracaat esnasında kurumla anlaşması bulunan eczanelerce, göz muayenelerine ilişkin katılım payları ise müracaat esnasında gözlükçü/optisyenler tarafından tahsil edilecek ve bunlar tarafından düzenlenecek ve faturaya eklenecek döküm listelerinde gösterilecektir. Tahsil edilen muayene katılım payları için eczanelerce Tedavi Katılım Payının Uygulanması Hakkında Tebliğ (Sıra No: 12) ekinde yer alan yeşil kart muayene katılım payı tahsilat listesi düzenlenerek fatura ile birlikte harcama birimine gönderilecektir. Bu belgeler harcama birimlerince düzenlenen ödeme belgelerine eklenecek, ödemeler muayene katılım payı tutarı düşülerek yapılacaktır.

4. Vücut dışı protez ve ortezler ile yardımcı üreme yöntemi için alınacak katılım payının tahsiline ilişkin işlemler

(1) Vücut dışı protez ve ortez bedelinin sağlık kurum ve kuruluşları veya hak sahiplerine ödenmesinde; kamu idaresince karşılanacak tutardan katılım payı düşüldükten sonra kalan tutar esas alınacak ve katılım payı ödeme belgesi üzerinde gösterilecektir.

(2) Gözlük cam ve çerçeve bedeline ilişkin katılım payı gözlükçü/optisyenler tarafından tahsil edilecek ve düzenlenen faturada katılım payına yer verilmeyecektir. Gözlükçü/optisyenler bu durumda, tahsil etmiş oldukları katılım paylarını gösteren döküm listesini kamu idareleri adına düzenleyecekleri faturalara ekleyeceklerdir. Bu ödemelerde, katılım payı tutarı ödeme belgesi üzerinde gösterilmeyecek ve söz konusu tutara muhasebeleştirme işleminde yer verilmeyecektir.

(3) Yardımcı üreme yöntemi için alınacak katılım payı, bu tedavinin yapıldığı sağlık kurum veya kuruluşu tarafından ilgililerden tahsil edileceğinden bu kurum veya kuruluşa katılım payı kadar eksik ödeme yapılacak ve katılım payı ödeme belgesi üzerinde gösterilecektir.

5. Muhasebe işlemleri

(1) Ödeme belgeleri muhasebe birimine geldiğinde aşağıda açıklandığı şekilde muhasebe kayıtları yapılacaktır.

a) Kamu personeli ve kanunen bakmakla yükümlü olduğu aile fertlerinin muayene katılım payı tutarı, ilgililerin aylıklarının ödenmesine ilişkin düzenlenen ödeme belgesinde gösterilecektir.

b) Yeşil kart verilerek tedavileri sağlananların muayene katılım paylarının;

1) Eczanelerce tahsil edilmesi halinde, eczanelerin hakediş tutarının tamamı 630-Giderler Hesabına borç, katılım payı olarak eczanelerce tahsil edilen tutarlar ile yapılması gereken diğer yasal kesintiler 600-Gelirler Hesabına, ilgiliye ödenmesi gereken tutar ise 103-Verilen Çekler ve Gönderme Emirleri Hesabı, 325-Nakit Talep ve Tahsisleri Hesabı veya ilgili diğer hesaplara alacak kaydedilecektir.

2) Gözlükçü/optisyenlerce tahsil edilmesi halinde, bu tutar gözlükçü/optisyenin alacağından mahsup edileceğinden yukarıda açıklandığı şekilde muhasebe kaydı yapılacaktır.

c) Vücut dışı protez ve ortez ile yardımcı üreme yöntemi tedavi bedelinin sağlık kurum ve kuruluşu veya hak sahibine ödenmesinde; harcama birimince karşılanması gereken tutarın tamamı 630-Giderler Hesabına borç, alınması gereken katılım payı ve yapılması gereken diğer yasal kesintiler 600-Gelirler Hesabına, ilgiliye ödenmesi gereken tutar ise 103-Verilen Çekler ve Gönderme Emirleri Hesabı, 325-Nakit Talep ve Tahsisleri Hesabı veya ilgili diğer hesaplara alacak kaydedilecektir.

ç) Yukarıdaki işlemlere ilişkin bütçe hesaplarına yansıtma kayıtları ayrıca yapılacaktır.

d) Genel bütçe kapsamındaki kamu idarelerinin harcama birimlerince, 323-Bütçeleştirilmiş Borçlar Hesabına alınması gereken işlemlerde, ödeme emri belgesinin fazla olarak düzenlenen nüshası ile ekindeki ilgili kesinti listesi, ödemeye ilişkin muhasebe işlem fişine eklenmek üzere muhasebe birimine gönderilecektir.

e) Genel bütçe kapsamı dışındaki kamu idarelerinin harcama birimlerince, 322-Bütçeleştirilecek Borçlar Hesabına alınmış tutarlara ilişkin olarak, katılım payı tutarları bu hesaptaki borçların ödenmesi sırasında düzenlenen ödeme emri belgesi üzerinde gösterilecek ve muhasebeleştirilecektir.

6. Yürürlükten kaldırılan hükümler ve yürürlük

(1) 31/12/2008 tarihli ve 27097 sayılı Yedinci Mükerrer Resmî Gazete’de yayımlanan Tedavi Katılım Paylarının Tahsiline İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Tebliğ (Sayı: 2009-1) yürürlükten kaldırılmıştır.

(2) Bu Tebliğ 1/10/2009 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

[R.G. 31 Ekim 2009 – 27392]

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığında:

TÜTÜN MAMULLERİ VE ALKOLLÜ İÇKİLERDE BANDROLLÜ ÜRÜN İZLEME SİSTEMİ GENEL TEBLİĞİ SERİ NO: 6

1- Giriş

213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 257 nci maddesinin 6 numaralı bendinde yer alan yetkiye istinaden Bakanlığımızca uygulamaya konulan Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkilerde Bandrollü Ürün İzleme Sistemi (ÜİS) ile ilgili olarak, (1)¹ Seri No’lu Genel Tebliğde değişiklikler yapan (ÜİS) Genel Tebliğleri ile ilave düzenlemeler içeren (5)² Seri No’lu Genel Tebliğ bugüne kadar yayımlanmış durumdadır.

Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkilerde Bandrollü Ürün İzleme Sistemi ile ilgili olarak; 5.000 cl ve 5.000 cl’den küçük ambalajlı bira (şişe ve kutu ambalajlı bira hariç) üretim ve ithalatında fermente alkollü içki bandrolü uygulamasına geçiş, yıllandırma amacıyla üretilen ve bekletilen şaraplarda bandrol uygulaması ile Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu (TAPDK) tarafından verilen izin, satış ve/veya yetki belgelerinin; üretici ve ithalatçıların işi bırakmaları veya mevzuat ihlali nedeniyle TAPDK’ca iptali suretiyle faaliyetlerinin sonlanması üzerine geri alınmasını takiben, kullanılmamış bandrollerin geri alınmasına ilişkin düzenlemeler, bu Tebliğin konusunu oluşturmaktadır.

Bu kapsamda; (1) Seri No’lu Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkilerde Bandrollü Ürün İzleme Sistemi Genel Tebliği ile (5) Seri No’lu Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkilerde Bandrollü Ürün İzleme Sistemi Genel Tebliğinin bazı bölümlerinde aşağıdaki değişiklikler yapılmıştır.

2- (1) Seri No’lu ÜİS Genel Tebliğinde Aşağıdaki Değişiklikler Yapılmıştır

2.1. Tebliğin (1) numaralı “Giriş” bölümünün 3 üncü paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

— Seri üretim yapan tütün mamulleri üretim tesisleri ile seri üretim yapan alkollü içki üretim tesislerinde üretilen ürünlere (şişe ve kutu ambalajlı bira hariç) bandrol yapıştırılması, bandrolün ürün üzerinde varlığının ve güvenlik unsurlarının kontrol edilmesi, bandrolün aktive edilmesi,

2.2. Tebliğin (1) numaralı “Giriş” bölümünün 4 üncü paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

— Bira üretim tesislerinde üretilen şişe ve kutu ambalajlı bira ürünlerine kod, 5.000 cl ve 5.000 cl’den küçük ambalajlı biraya (şişe ve kutu ambalajlı bira hariç) bandrol uygulanması,

2.3. Tebliğin (1) numaralı “Giriş” bölümünün 7 nci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

— İthal edilecek alkollü içkiler (şişe ve kutu ambalajlı bira hariç) ve tütün mamullerinde yurt dışı üretim mahallinde bandrol uygulanması, ithal edilecek şişe ve kutu ambalajlı birada yurtdışı üretim mahallinde kodlanmış etiket yapıştırılması,

2.4. Tebliğin (1) numaralı “Giriş” bölümünün 10 uncu paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraflar eklenmiştir.

1/1/2010 tarihinden itibaren yıllandırma işlemi için bekletilecek şişelenmiş şaraplarda, bekletilme süresince bandrol kullanılmaz. Söz konusu ürünlerin sayımları seri üreticilerde ürün izleme sistemi vasıtasıyla yapılır. Üreticiler tarafından yıllandırma için bekletilen ürünlere ilişkin bilgiler üçer aylık dönemleri izleyen ayın 20 nci gününe kadar Tebliğ ekinde yer alan EK-III.A “Yıllandırma İşlemi İçin Bekletilen Şaraplara İlişkin Bildirim Formu” ile TAPDK’ya bir dilekçe ekinde bildirilir. Ocak-Mart 2010 dönemine ilişkin olarak yapılacak ilk bildirim 20/4/2010 tarihine kadar yapılacaktır.

TAPDK’dan onay almak koşulu ile şarap üreticisi firmalar, şişeli yıllandırma işlemi için uygun şartlara sahip ve üretim yeri ve müstemilatı içerisinde sınırları belirli bir yıllandırma alanında; etiket, kapışon v.b. ambalaj malzemesi kullanmaksızın bandrolsüz şişeli ürün bulundurabilirler. Bu ürünlere, üreticiler tarafından piyasaya arz edilmek üzere etiketlenip kapışonlandıkları anda bandrol uygulanacaktır.

Şarap üreticisi firmalar 31/12/2009 tarihine kadar TAPDK’ya başvurarak şişeli yıllandırma işleminin gerçekleştirileceği alanı ve bu alanın şişeli yıllandırmaya uygun olduğunu belirtir, içeriği TAPDK tarafından belirlenmiş taahhütname ile onay almak zorundadırlar. Bu onayı almayan firmalar şişeli yıllandırma işlemini yapamazlar. Bu onay alınmaksızın, yıllandırma işlemi amacıyla bandrolsüz alkollü içki bulundurulması, “ambalajlarında bandrol bulunmayan alkollü içki” kapsamında değerlendirilecektir.

Şarap üreticileri tarafından 31/12/2009 tarihi itibarıyla yıllandırma işlemi için yıllandırma alanında bekletilen ürünlerin bekletilme yeri, marka ve adet bilgileri TAPDK’ya bir kereye mahsus olmak üzere Tebliğ ekinde yer verilen EK-III.B “31/12/2009 tarihi itibarıyla Yıllandırma İşlemi İçin Bekletilen Şaraplara İlişkin Bildirim Formu” ile bir dilekçe ekinde 20/1/2010 tarihine kadar bildirilecektir.

2.5. Tebliğin (3) numaralı “Uygulamanın Usul ve Esasları” bölümünün “3.1.2. Sistemin Devreye Alınması ve İşletilmesi ” alt bölümünün 12 nci paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraflar eklenmiştir.

1/1/2010 tarihinden itibaren 5.000 cl ve 5.000 cl’den küçük ambalajlı biraların (şişe ve kutu ambalajlı bira hariç) üretim ve ithalatında aktive edilmiş fermente alkollü içki bandrol uygulaması başlatılacaktır.

1/1/2010 tarihinden önce bandrolsüz olarak üretilmiş veya ithal edilmiş olan 5.000 cl ve 5.000 cl’den küçük ambalajlı biraların (şişe ve kutu ambalajlı bira hariç), üreticileri ve ithalatçıları tarafından bu tarihten (1/1/2010) itibaren teslimi, toptan ve perakende satıcıları ve açık alkollü içki satışı yapanlar tarafından da 16/2/2010 tarihinden itibaren satışı yapılamayacaktır.

Bu nedenle, üretici, ithalatçı, toptan satıcı, perakende satıcı ve açık içki satıcılarının stoklarında bulunan 1/1/2010 tarihinden önce üretilmiş ve/veya ithal edilmiş 5.000 cl ve 5.000 cl’den küçük ambalajlı biralara (şişe ve kutu ambalajlı bira hariç) 16/2/2010 tarihine kadar bandrol (aktive edilmiş bandrol) uygulanması gerekmektedir.

Bu kapsamda, uygulamanın başlangıç tarihi olan 1/1/2010’dan, 16/2/2010’a kadar olan dönemde, stoklarında bandrolsüz 5.000 cl ve 5.000 cl’den küçük ambalajlı bira (şişe ve kutu ambalajlı bira hariç) bulunduranlar, bandrol taleplerini, söz konusu ürünlerini teslim aldıkları tedarikçisine, 3 Seri No’lu Tebliğ ekinde yer alan EK-I ÜİS Stok Bandrol Bildirim Formu ile bildireceklerdir. TAPDK üretim iznine haiz üreticiler ve TAPDK ithalat iznine haiz ithalatçılar;

- kendilerine iletilen EK-I ÜİS Stok Bandrol Bildirim Formunu,
 - kendi stoklarına ilişkin EK-I ÜİS Stok Bandrol Bildirim Formunu,
- yetkili firmaya ibraz ederek bandrol talebinde bulunacaklardır.

Stoklarında bandrolsüz olarak üretilmiş veya ithal edilmiş olan 5.000 cl ve 5.000 cl’den küçük ambalajlı bira (şişe ve kutu ambalajlı bira hariç) bulunduran tedarikçi, perakendeci ve

açık içki satış noktaları tarafından, bu ürünler ile ilgili olarak (1), (2)³ ve (3)⁴ Seri No'lu Tebliğlerde yer alan hususlar çerçevesinde bandrol uygulaması yapılacaktır.

Ancak, stoklarında bandrolsüz olarak üretilmiş veya ithal edilmiş olan 5.000 cl ve 5.000 cl'den küçük ambalajlı bira (şişe ve kutu ambalajlı bira hariç) bulunduranların, bu ürünlerin tedarikçilerinin faaliyeti terk etmiş olması, ithalat veya üretim izninin ortadan kalkmış olması gibi nedenlerle tedarikçileri aracılığı ile bandrol talep edilmesinin mümkün olmadığı durumlarda, (1), (2) ve (3) Seri No'lu Tebliğlerde belirtilen usul ve esaslar çerçevesinde, durumlarını ispatlayıcı belgelerle birlikte 1/2/2010 tarihine kadar Gelir İdaresi Başkanlığına ve yetkili firmaya başvurmaları halinde, söz konusu talepler Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından değerlendirilecektir.

2.6. Tebliğin (3.2.5) numaralı “Bandrol ve Kodların Kullanılması” bölümünün 4 üncü paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Alkollü içki işletmelerinde üretim hattında, şişe ve kutu ambalajlı bira hariç her bir şişe veya diğer iç ambalajların kapağı üzerine kapak açıldığında yırtılacak şekilde,

2.7. Tebliğin “8. İşi Bırakan Üreticiler” bölümü “8. Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu (TAPDK) Tarafından Verilen İzin, Satış ve/veya Yetki Belgelerinin; Üretici ve İthalatçıların İşi Bırakmaları veya Mevzuat İhlali Nedeniyle TAPDK’ca İptali Suretiyle Faaliyetlerinin Sonlanması” şeklinde aşağıdaki gibi yeniden düzenlenmiştir.

TAPDK tarafından verilen izin, satış ve/veya yetki belgelerinin; üretici ve ithalatçıların işi bırakmaları veya mevzuat ihlali nedeniyle TAPDK’ca iptali suretiyle faaliyetlerinin sonlanması durumunda; üretici ve ithalatçılar, izin, satış ve/veya yetki belgesinin iptal tarihini takip eden 30 gün içerisinde;

— Fire bandrollerini (kullanılmamış bandroller dahil) tespit ve imha için; Gelir İdaresi Başkanlığı, Tütün ve Alkol Piyasası Düzenleme Kurumu, yetkili firma ve üretici/ithalatçı firma temsilcilerinin katılımı ile firma adresinde oluşturulacak “Fire Bandrolü Tespit ve İmha Komisyonu”na,

— Güvenlikli kartuşlar ve yetkili firmaya ait sistem bileşenlerini müştereken tanzim edilecek bir tutanak ile yetkili firmaya,

teslim edeceklerdir.

3- (5) Seri No’lu ÜİS Genel Tebliğinde Aşağıdaki Değişiklikler Yapılmıştır

3.1. Tebliğin (1) numaralı “Alkollü İçki Bandrollerinde Ürün Hacim ve GTİP Grup Bilgisi Uygulaması” bölümünün “A- Uygulamanın Başlangıcı” alt bölümünün 1 inci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

15 Ocak 2009 tarihinden itibaren bira hariç olmak üzere alkollü içki üretim ve ithalatında başlayan; mevcut diğer güvenlik özelliklerinin yanı sıra gözle görünür ürün ambalaj hacmi ve GTİP grup bilgisi üzerine eklenmiş bandrol uygulaması, 1 Ocak 2010 tarihinden itibaren 5.000 cl ve 5.000 cl’den küçük ambalajlı biraları (şişe ve kutu ambalajlı bira hariç) da kapsayacak şekilde genişletilmiştir.

3.2. Tebliğin (1) numaralı “Alkollü İçki Bandrollerinde Ürün Hacim ve GTİP Grup Bilgisi Uygulaması” bölümünün “B- Uygulamanın İçeriği ve Sipariş Esasları ” alt bölümünün 1 inci paragrafı ile “GTİP Grup Bilgileri Tablosu” aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

5.000 cl ve 5.000 cl’den küçük ambalajlı bira (şişe ve kutu ambalajlı bira hariç) üretici ve ithalatçıları dahil olmak üzere alkollü içki üreticileri ile ithalatçıları 1/1/2010 tarihinden itibaren ilgili GTİP grup bilgileri yanında ürün ambalaj hacmi yazılı fermente ve distile alkollü içki bandrollerini kullanacaklardır.

Sıra	GTİP GRUBU	GTİP NUMARASI
1	2203	2203.00
2	2204	22.04
	2204/10	2204.10

3	2205	22.05
	2205/10	2205.10.10.00.00
	2205/90	2205.10.90.00.12
4	2206	2206.00
5	2208	22.08
	2208/20	2208.20
	2208/50	2208.50
	2208/60	2208.60
	2208/6	2208.60.91.00.00
		2208.60.99.00.00
	2208/70	2208.70
	2208/90	2208.90
2208/9	2208.90.48.00.11	
	2208.90.71.00.11	

3.3. Tebliğin (1) numaralı “Alkollü İçki Bandrollerinde Ürün Hacim ve GTİP Grup Bilgisi Uygulaması” bölümünün “B- Uygulamanın İçeriği ve Sipariş Esasları” alt bölümünün 4 üncü ve 5 inci paragrafları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve 5 inci paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

a) Fermente Alkollü İçki Bandrol Siparişi: Seri üretim yapan alkollü içki üreticileri, seri üretim yapmayan alkollü içki üreticileri ve alkollü içki ithalatçıları; siparişlerini üretimi/ithalatı yapılacak ürün hacmine ve yukarıdaki tabloda belirtilen GTİP grup bilgilerine göre ayrı ayrı adet olarak bildireceklerdir.

b) Distile Alkollü İçki Bandrol Siparişi: Seri üretim yapan alkollü içki üreticileri ve alkollü içki ithalatçıları; siparişlerini üretimi/ithalatı yapılacak ürün hacmine ve yukarıdaki tabloda belirtilen GTİP grup bilgilerine göre ayrı ayrı adet olarak bildireceklerdir.

c) Alkollü içki ithalatçılarının fermente ve/veya distile alkollü içki bandrolü siparişi bildirim öncesinde; yetkili firmaca, “bandrol talep edilen ürün” ve “talep edilen bandrol miktarı” na ilişkin olarak TAPDK’ dan alınacak uygunluk onayı aranır. Uygunluk onayına ilişkin başvuru, alkollü içki ithalatçıları tarafından TAPDK’ya bir dilekçe ekinde “EK-I İthalatçılar İçin Alkollü İçki Bandrol Talep Formu” ile yapılır.

Tebliğ olunur.

¹17/3/2007 tarih ve 26465 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

²23/12/2008 tarih ve 27089 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

³15/6/2007 tarih ve 26553 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

⁴18/8/2007 tarih ve 26617 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanmıştır.

EK-III.A

YILLANDIRMA İŞLEMİ İÇİN BEKLETİLEN ŞARAPLARA İLİŞKİN BİLDİRİM FORMU

Adı-Soyadı/ Ünvanı :
TAPDK Kurum Sicil :
No
Vergi Dairesi :
Vergi Kimlik :

Numarası
Firma Adresi :
Telefon/Faks :
E-posta Adresi :

...../...../..... -/...../..... tarihleri arasında alkollü içki üretiminden sonra yıllandırma amacıyla bekletilmek üzere bandrol uygulaması yapılmadan yıllandırma alanına alınan şarap miktarı ile satışa sunulmak amacıyla yıllandırma alanından çıkarılan ve bandrol uygulanan şarap miktarına ilişkin sayım tarafımızdan yapılmış olup aşağıdaki gibidir...../...../.....

Firma Kaşesi
Yetkili imza

	Marka	Ambalaj Hacmi (cl)	Dönem Başı Bulunan Miktar (Adet)	Bandrol Uygulaması Yapılmadan Yıllandırma Alanına Alınan Miktar (Adet)	Yıllandırma Alanından Çıkarılarak Bandrol Uygulanan Miktar (Adet)	Dönem Sonu Kalan Miktar (Adet)
1						
2						
3						
4						
5						
TOPLAM:						
Şarapların Yıllandırma Amacıyla Bekletildiği Adres:						

EK-III.B

31.12.2009 TARİHİ İTİBARIYLA YILLANDIRMA İŞLEMİ İÇİN BEKLETİLEN ŞARAPLARA İLİŞKİN BİLDİRİM FORMU

Adı-Soyadı/ Unvanı :
TAPDK Kurum :
Sicil No
Vergi Dairesi :
Vergi Kimlik :
Numarası
Firma Adresi :

Telefon/Faks :
E-posta Adresi :

31/12/2009 tarihi itibariyle yıllandırmak amacıyla bekletilmek üzere bandrol uygulaması yapılmadan yıllandırma alanında bekletilen şarap miktarına ilişkin sayım tarafımızdan yapılmış olup, aşağıdaki gibidir./...../.....

Firma Kaşesi
Yetkili imza

	Marka	Ambalaj Hacmi (cl)	Şarap Miktarı (Adet)
1			
2			
3			
4			
5			
TOPLAM:			
Şarapların Yıllandırma Amacıyla Bekletildiği Adres:			

EK-I

İTHALATÇILAR İÇİN ALKOLLÜ İÇKİ BANDROL TALEP FORMU

TÜTÜN VE ALKOL PİYASASI DÜZENLEME KURUMU
Alkollü İçkiler Piyasası Daire Başkanlığına
Söğütözü Cad. No:31 06520 Söğütözü-Çankaya/ANKARA

Kurumunuz Dağıtım Yetki Belgesini haiz alkollü içki ithalatçısı olarak ithalatını yapmak istediğimiz ürün/ürünlerin bandrollenmesinde kullanılmak üzere yetkili firmadan bandrol temin edilmesi gerekmektedir.

Aşağıda yer alan tabloda bilgileri bulunan “bandrol talep edilen ürün/ürünler” ve “talep edilen bandrol miktarı” kapsamındaki başvurumuzun onaylanması hususunda bilgilerinizi ve gereğini arz ederim. ... /.... /....

**Firma Kaşesi
Yetkili
imza**

Adı-Soyadı / Unvanı :
TAPDK Kurum Sicil :
No :
Vergi Dairesi :
Vergi Kimlik :
Numarası :
Firma Adresi :
Telefon/Faks :
E-posta Adresi :

Bandrol Talep Edilen Ürün ve Talep Edilen Bandrol Miktarı Bilgileri							
GTİP	Ana Kategori (Fermente / Distile)	Kategori	Alt Kategori	Marka	Ambalaj Hacmi (cl)	Alkol Miktarı (Hacmen %)	Miktarı (Adet)

İçişleri Bakanlığından:

**KİMLİK PAYLAŞIMI VE ADRES KAYIT SİSTEMİ ÜZERİNDEN ALINAN
BİLGİLER KARŞILIĞINDA KATILMA PAYI ÖDENMESİNE İLİŞKİN
USUL VE ESASLAR HAKKINDA TEBLİĞ**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Dayanak

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Tebliğin amacı, Kimlik Paylaşımı Sistemi Uygulama Yönetmeliği çerçevesinde, Kimlik Paylaşımı Sistemi ve Adres Paylaşımı Sisteminde yer alan bilgilerin genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri ile köy ve mahalle muhtarlıkları dışındaki kamu kurum ve kuruluşları ve diğer kişilerle paylaşılması karşılığında katılma payı ödenmesine ilişkin esas ve usulleri düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununda tanımlanan genel yönetim kapsamındaki kamu idareleri ile köy ve mahalle muhtarlıkları dışındaki kamu kurum ve kuruluşları ile diğer kişileri kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Tebliğ, 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 45 ile 10/7/2009 tarihli ve 27284 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 5917 sayılı Kanun ile değiştirilen 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 65 inci maddesine dayanılarak İçişleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı tarafından hazırlanmıştır.

İKİNCİ BÖLÜM

Katılma Payı Ödenmesine İlişkin Esas ve Usuller

Katılma payı esasları

MADDE 4 – (1) Katılma payı ödemekle yükümlü olan kamu kurum ve kuruluşları ile diğer kişilerin Kimlik Paylaşımı Sistemi ve Adres Paylaşım Sisteminden alacakları her türlü kayıttan katılma payı alınır.

Katılma payı hesaplanması

MADDE 5 – (1) Katılma Payı hesaplanmasında Kimlik Paylaşımı Sistemi ve Adres Paylaşım Sisteminden yapılan her bir sorgu bir birim kabul edilir. Her birim sorgu 2 kuruş olarak ve İçişleri Bakanlığı kayıtları esas alınmak suretiyle hesaplanır. Bakanlar Kurulu bu tutarı elli katına kadar artırmaya, yarısına kadar indirmeye ve yeniden kanuni tutarına getirmeye yetkilidir.

Tahakkuk ve bildirim

MADDE 6 – (1) Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğünce, katılma payları takvim yılının üçer aylık dönemleri itibariyle her bir dönemde yapılan sorgulamalar üzerinden kurumsal bazda hazırlanan ve sorgu miktarları ile tahakkuk ettirilen katılma paylarını gösteren çizelgeler ödeme yükümlülüğü bulunanlara dönemi takip eden ayın 15’inci günü akşamına kadar iadeli-taahhütlü posta ile bildirilir. Söz konusu çizelgeler bildirim müteakip, tebliğ tarihini de gösterir şekilde İçişleri Bakanlığının muhasebe hizmetlerini yürüten Merkez Saymanlık Müdürlüğüne gönderilir.

Ödeme

MADDE 7 – (1) Çizelgelerde gösterilen katılma payları, bildirim yapıldığı ayın sonuna kadar, İçişleri Bakanlığının muhasebe hizmetlerini yürüten Merkez Saymanlık Müdürlüğüne ödenir.

(2) Süresi içinde ödeme yapmayan kamu kurum ve kuruluşları ile diğer kişilere yeniden bir bildirimde bulunulmaz. İçişleri Bakanlığının muhasebe hizmetlerini yürüten Merkez Saymanlık Müdürlüğüne ödeme yapmayan kurumların listesi sistemle bağlantısının kesilmesi amacıyla Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne bildirilir.

(3) Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü sistemle bağlantısı kesilen kamu kurum ve kuruluşları ile diğer kişilerin bağlantısının kesildiği tarihe kadar ayrıca tahakkuk eden katılma payları, ödeme yükümlülüğü bulunanlara iadeli-taahhütlü posta ile bildirilir. Söz konusu çizelgeler bildirim müteakip, tebliğ tarihini de gösterir şekilde İçişleri Bakanlığının muhasebe hizmetlerini yürüten Merkez Saymanlık Müdürlüğüne gönderilir. Ayrıca tahakkuk eden tutarlar bildirim yapıldığı ayın sonuna kadar ödenir.

(4) İçişleri Bakanlığının muhasebe hizmetlerini yürüten Merkez Saymanlık Müdürlüğüne sistemle bağlantısı kesilen kurumların süresinde ödemedikleri katılma payları ve ayrıca tahakkuk ettirilen katılma payları tutarlarını ve vade tarihlerini gösterir bir liste ile ayrıca tahakkuk eden katılma payının vadesini takip eden 5 iş günü içerisinde 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümlerine göre takip ve tahsili için yükümlülerin bağlı olduğu Vergi Dairesine gönderir.

(5) Tahsil edilen katılma payları Genel Bütçeye gelir kaydedilir. Bu gelirlere iadesi gereken tutarlar, ilgili muhasebe birimince, 810-Bütçe Gelirlerinden Red ve İadeler Hesabından usulüne uygun olarak iade edilir.

İtiraz

MADDE 8 – (1) Katılma Payı ödemekle yükümlü kamu kurum ve kuruluşları ile diğer kişilerin katılma payına dava açmaları tahsilâtı durdurmaz.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Diğer Hususlar

MADDE 9 – (1) 5490 sayılı Nüfus Hizmetleri Kanununun 65 inci maddesinde, 10/7/2009 tarihli ve 27284 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 5917 sayılı Kanun ile yapılan değişiklik, yayımı tarihinde yürürlüğe girmiş olup 2009 yılının üçüncü üç aylık dönemine ilişkin yapılan sorgulamalar (10/7/2009 ila 30/9/2009) hakkında katılma payı hesaplanacak ve bu Tebliğde belirtilen şekilde ilgili kuruluşlara duyurulacaktır. 5917 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılmış sorgulamalar ise değişiklik öncesi hükümlere göre ücretlendirilecektir.

(2) Tebliğin 7 nci maddesine göre sistemle bağlantısı kesilen kamu kurum ve kuruluşları ile diğer kişiler borçlarını tamamen ödediklerini belgeleyip başvurmaları halinde yeni protokol imzalamaya gerek olmaksızın sistemden yararlanmaya devam edip edemeyeceklerine İçişleri Bakanlığı karar verir.

Yürürlük

MADDE 10 – (1) Bu Tebliğ, Resmî Gazete’de yayımlandığı tarihte yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 11 – (1) Bu Tebliğ hükümlerini İçişleri Bakanı ve Maliye Bakanı birlikte yürütür.

[R.G. 7 Kasım 2009 – 27399]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından:

İŞKOLU TESPİT KARARI

Karar Tarihi : 3/11/2009

Karar No : 2009/55

İşyeri : İlkim Organizasyon Nakliyat Reklamcılık
ve Tic. Ltd. Şti.

Petrol İş Mah. Üsküdar Cad.
No: 86 Kat:1 D:5 Kartal/İSTANBUL (Merkez)

Tespiti İsteyen : Nakliyat-İş Sendikası

İnceleme : İlkim Organizasyon Nakliyat Reklamcılık ve Tic. Ltd. Şti.'de Bakanlığımızca yapılan incelemede;

İşverenliğin, irtibat bürosu olarak faaliyet gösteren merkez işyeri ile Gebze Halk Eğitim Merkezi işyerinde; eğitim programları için yürütülen organizasyon işlerinin “İşkolları Tüzüğü”nün 17 sıra numaralı “Ticaret, Büro, Eğitim ve Güzel Sanatlar” işkolunda,

Posta Dağıtım Merkezi ANKARA adresinde 3, Posta Dağıtım Merkezi İZMİR adresinde 2 olmak üzere toplam 5 işyerinde ihale usulü ile üstlenilen, posta dağıtımı, ayırımı ve motorlu kurye işlerinin “İşkolları Tüzüğü”nün 23 sıra numaralı “Haberleşme” işkolunda,

Rize İli Fındıklı Guatr Bölge Araştırma Hastanesi işyerinde yürütülen temizlik işlerinin “İşkolları Tüzüğü”nün 28 sıra numaralı “Genel İşler” işkolunda, yer aldıkları tespit edilmiştir.

Karar: Yapılan bu tespitlerin Resmî Gazete’de yayımlanmasına 2821 sayılı Sendikalar Kanununun 4 üncü maddesi gereğince karar verilmiştir.

[R.G. 8 Kasım 2009 – 27400]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Maliye Bakanlığından:

VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ (SIRA NO: 392)

Bilindiği üzere, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesinin (B) fıkrasında “Yeniden değerlendirme oranı, yeniden değerlendirme yapılacak yılın Ekim ayında (Ekim ayı dahil) bir önceki yılın aynı dönemine göre Türkiye İstatistik Kurumunun Üretici Fiyatları Genel Endeksinde meydana gelen ortalama fiyat artış oranıdır. Bu oran Maliye Bakanlığınca Resmî Gazete ile ilan edilir.” hükmü yer almaktadır.

Bu hüküm uyarınca yeniden değerlendirme oranı 2009 yılı için % 2,2 (iki virgöl iki) olarak tespit edilmiştir.

Öte yandan, bu konuda daha önce yayımlanmış olan tebliğler de yürürlükte bulunmaktadır.

Tebliğ olunur.

[R.G. 14 Kasım 2009 – 27406]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Kurul Kararı

Kamu Görevlileri Etik Kurulundan:

KAMU GÖREVLİLERİ ETİK KURULU KARARI

Dosya Numarası

: 2009/62

Başvuru Tarihi : 24.08.2009

Karar Tarihi : 09.10.2009

Karar Numarası

: 2009/38

A. BAŞVURAN

İhbar Üzerine Resen İnceleme

B. HAKKINDA İNCELEME YAPILAN KAMU GÖREVLİSİ

Veysel UYAR, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı

C. RAPORTÖR

Dr. Yılmaz AYDIN

D. İDDİALARIN ÖZETİ

Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı Veysel UYAR'ın 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun yürürlüğe girmesinden önce 5 ve 13 yaşlarındaki iki çocuğunu erken emeklilik ve diğer avantajlardan yararlanabilmeleri için bir matbaada sigortalı olarak çalışıyor gösterdiği iddiasıyla Kurulumuza ihbarda bulunulmuştur.

E. İNCELEME

Raportör tarafından hazırlanan raporda, başvurunun görev, konu ve kabul edilebilirlik yönünden ilgili Kanun ve Yönetmeliğe uygun olduğuna ilişkin görüş değerlendirilerek konunun esastan incelenmesine geçilmiştir.

Dosyasındaki bilgi ve belgeler çerçevesinde; basın yayın organlarında ileri sürülen 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun yürürlüğe girmesinden önce 5 ve 13 yaşlarındaki iki çocuğunu erken emeklilik ve diğer avantajlardan yararlanabilmeleri için bir matbaada sigortalı olarak çalışıyor gösterdiği iddiasıyla ilgili Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığınca Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı Veysel UYAR hakkında soruşturma başlatıldığı,

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı müfettişince düzenlenen 30.07.2009 tarih ve (14) sayılı Soruşturma Raporunda; Toprak Matbaa Reklam ve Grafik Ambalaj İnş. San. Tic. Ltd. Şti.'inde 2008 yılı Nisan döneminde işe giriş yapılarak sigortalı gösterilen ve prim yatırılan toplam 59 kişi arasında Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı Veysel UYAR'ın çocuklarının da yer aldığı, 22.10.2008 tarihinde adı geçen işyerinde Sosyal Güvenlik Kontrol Memurlarınca yapılan denetimde işyerinde sadece iki kişinin çalıştığının tespit edildiği, 22.10.2008 tarih ve SA/1496 sayılı durum tespit raporunda işyeri tarafından 2008 yılı 4 ve 5. aylarında bildirim yapılan bir kişi dışındaki diğer kişilerin sigortalı işe giriş bildirelerinin gerçeğe dayanmadığı nedeniyle iptal edilmesi gerektiğinin belirtildiği, buna istinaden Veysel UYAR'ın çocuklarının sigortalılıklarının iptal edildiği;

Müfettiş raporunda ayrıca, hayatın olağan akışı içinde herhangi bir kanun değişikliği söz konusu olmasa idi Veysel UYAR'ın 5 ve 13 yaşlarındaki çocuklarının sigortalı olmalarını sağlama yoluna gitmeyeceği, yürürlüğe girecek olan 5510 sayılı Kanun'un hükümlerine tabi olmamalarını ve ileride daha uygun koşullarda emekli olmasının sağlanması niyeti ve amacıyla sigortalı olmalarının sağlandığı, dolayısıyla adı geçen şahsın davranışının görevinin gerektirdiği dikkat, özen ve itibar duygusunu zedeler nitelikte olduğu, nitekim kamuoyu nezdinde bu durumun yadırganarak tartışma yarattığı, kurum ve yöneticileri hakkında olumsuz intibaa neden olduğu, ifadelerine yer verildiği anlaşılmıştır.

21.08.2009 tarihli TKB/871 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı oluruyla Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı Veysel UYAR'ın 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 125-A/e fıkrası gereğince "Uyarma" cezası ile tecziyesine karar verilmiştir.

Söz konusu iddianın, bilgi ve belgelere dayanılarak yapılan inceleme ve değerlendirilmesi sonucunda, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı Veysel UYAR'ın savunmasının istenmesine karar verilmiştir.

F. SAVUNMA

Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı Veysel UYAR, Kurulumuza gönderdiği 11.09.2009 tarihli savunma yazısında özetle;

Çocuklarının ortak velayetine sahip annelerine bir katalog çekiminde model olarak çocukların çalışmasının teklif edildiğini, çocukların bireysel gelişimlerine ve özgüvenlerine katkı yapması düşüncesiyle annelerince teklif kabul edilerek müteaddit kez yapılan provalar

sonucu çekimler yapılarak söz konusu iş ilişkisinin kurulduğunu, bu konuyu basma yansımasından sonra öğrendiğini, önceden bilgisi olsaydı bu duruma kesinlikle engel olacağını, zamanlama konusunun kendisi için şanssız ve üzüntü verici olmakla birlikte bilgisi dışında annelerinin tercihi olduğunu, örtülü veya açık rıza göstermesinin veya yönlendirmesinin söz konusu olmadığını, sorumluluğun şahsi olduğunu, başkasının fiilinden dolayı sorumlu tutulmaması gerektiğini, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı olarak birçok toplantıda ve basına verdiği demeçlerde yasanın hemen yürürlüğünden önce yaptırılan sigortalılıkların mutlaka inceleneceğini ve gerçeğe dayanmayan sigortalılıkların iptal edileceğini müteaddit defalar deklare ettiğini, eşinin yaptığı işin hukuka ve etiğe uygun olmadığını düşünmediğini, 18 yıllık meslek hayatının etik ilkelerine (kanun çıkmadan öncesi dâhil) her alanda uyararak ve etik ilkelerini yaşayarak geçtiğini ifade etmiştir.

KARAR

Dosyadaki bilgi ve belgeler birlikte değerlendirildiğinde; Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı Veysel UYAR'ın; 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun yürürlüğe girmesinden önce erken emeklilik ve diğer avantajlardan yararlanabilmeleri için 5 ve 13 yaşlarındaki çocuklarını, Ankara'da faaliyet gösteren Toprak Matbaa Reklam ve Grafik Ambalaj İnş. San. Tic. Ltd. Şti.'inde 2008 yılı Nisan döneminde işe giriş yaptırarak sigortalı gösterdiği, Nisan ve Mayıs dönemi için 3 ve 7 gün prim ödemesi yapıldığı, Sosyal Güvenlik Kontrol Memurlarınca yapılan denetleme neticesi çocuklara ait işe giriş bildirgelerinin gerçeğe dayanmadığı gerekçesiyle iptal edildiği anlaşılmıştır.

Hakkında inceleme yapılan Veysel UYAR, konuyla doğrudan ilgili, sigorta işlemlerinin yürütülmesi ve denetlenmesinden sorumlu olan bir kurumun en üst yöneticilerindedir. Dolayısıyla, görevi gereği bahse konu olan yeni Kanun'un gerek kurum içindeki taslaklarının hazırlanması ve gerek Parlamentoda görüşülmesi sürecinde aktif olarak yer aldığı ve bu nedenle, yeni Kanun'un getireceği imkân ve yükümlülükleri bilebilecek en uygun konumda olan kişilerden biri olduğu anlaşılmaktadır. Bu durumda görevi, konumu ve sorumluluğu nedeniyle çocuklarının sigorta işlemlerinin eşi tarafından yapıldığı, kendisinin bundan haberdar olmadığı yolundaki iddiası da; aile birliğinin devam etmesi, aynı konutta ikamet edilmesi ve doğrudan kendi kurumu ile ilgili bir işleme konu olan çocuklarının erken yaşta sigorta yaptırılmasından bilgisinin olmaması hayatın normal akışına aykırıdır. Sigortalı olarak çalışıyor gösterilen işyerinin, ilgili Kurumun Kontrol Memurlarınca yapılan incelemesinde de, bu işyerinde daha önce sadece bir kişinin sigortalı olarak çalıştığı, ancak yeni Kanun'un yürürlüğe girmesinden hemen önce birdenbire 59 kişinin sigortalı olarak gösterildiği de dikkate alındığında, normal koşullarda sigortalı olması düşünülemeyecek 5 ve 13 yaşındaki çocuklarının 5510 sayılı yeni Kanun'un bazı hükümlerinden kaçınmak amacıyla sigorta yaptırılmış olduğu açıkça görülmektedir.

5176 sayılı Kanun'un 5. maddesine istinaden çıkarılan Kamu Görevlileri Etik Davranış İlkeleri ile Başvuru Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik'in 8. maddesinde, "Kamu görevlileri, çalıştıkları kurum veya kuruluşun amaçlarına ve misyonuna uygun davranırlar", 10. maddesinde, "Kamu görevlileri, kamu yönetimine güveni sağlayacak şekilde davranırlar ve görevin gerektirdiği itibar ve güvene layık olduklarını davranışlarıyla gösterirler. Halkın kamu hizmetine güven duygusunu zedeleyen, şüphe yaratan ve adalet ilkesine zarar veren davranışlarda bulunmaktan kaçınırlar", 13. maddesinde, "Çıkar çatışması; kamu görevlilerinin görevlerini tarafsız ve objektif şekilde icra etmelerini etkileyen ya da etkiliyormuş gibi gözüken ve kendilerine, yakınlarına, arkadaşlarına ya da ilişkide bulunduğu kişi ya da kuruluşlara sağlanan her türlü menfaati ve onlarla ilgili mali ya da diğer yükümlülükleri ve benzeri şahsi çıkarılara sahip olmaları halini ifade eder, " hükümlerine yer verilmiştir. Ayrıca Yönetmelik'in "Yöneticilerin hesap verme sorumluluğu" başlığını taşıyan 20. maddesinin ikinci fıkrasının da; yönetici konumunda olan kamu görevlilerine, kurumlarının amaç ve politikalarına uygun olmayan işlem ve eylemleri engellemek için görev ve yetkilerinin gerektirdiği önlemleri zamanında almayı, bir sorumluluk olarak yüklediği görülmektedir.

Yukarıda belirtilen nedenlerle hakkında inceleme yapılan Sosyal Güvenlik Kurumu Başkan Yardımcısı Veysel UYAR'ın, Yönetmelik'in "Amaç ve Misyonu Bağlılık" başlığını taşıyan 8. maddesinde, "Saygınlık ve Güven" başlığını taşıyan 10. maddesinde, "Çıkar Çatışmasından Kaçınma" başlığını taşıyan 13. maddesinde ve "Yöneticilerin Hesap Verme Sorumluluğu" başlığını taşıyan 20. maddesinde düzenlenen etik davranış ilkelerine aykırı davrandığı sonucuna varılmış, kararın taraflara tebliğine ve Resmî Gazete'de yayımlanmasına, tebliğden itibaren altmış gün içinde idari yargıya itiraz yolu açık olmak üzere, 09.10.2009 tarihinde oybirliği ile karar verilmiştir.

Prof. Dr. Bilal ERYILMAZ
Başkan

Teoman ÜNÜSAN
Üye

Talip KABAN
Üye

Dr. E. Aydın ÖZKUL
Üye

Selçuk HONDU
Üye

Erdoğan KESİM
Üye

Metin İlyas AKSOY
Üye

Filiz DİNÇMEN
Üye

Muharrem GÖKTAYOĞLU
Üye

Prof. Dr. Salih AYNURAL
Üye

Gülsüm AZERİ
Üye

[R.G. 2 Kasım 2009 – 27394]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

İlânlar

Adalet Bakanlığında:

MÜNHAL NOTERLİK

2008 yılı gayri safi geliri 334.768,19,-TL. olan ikinci sınıf Batman Üçüncü Noterliği 12 Aralık 2009 tarihinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF VE İKİNCİ SINIF NOTERLERDEN bu noterliğe atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

Keyfiyet Noterlik Kanununun 22 nci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

MÜNHAL NOTERLİK

2008 yılı gayri safi geliri 786.183,61,-TL. olan birinci sınıf İzmir Ondördüncü Noterliği 12 Aralık 2009 tarihinde yaş tahdidi nedeniyle boşalacaktır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF NOTERLERDEN bu noterliğe atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

Keyfiyet Noterlik Kanununun 22 nci maddesinin 2 nci fıkrası uyarınca ilan olunur.

 İçindekilere dön

Adalet Bakanlığından :

MÜNHAL NOTERLİKLER

Aşağıda 2008 yılı gayrisafı gelirleri ve isimleri yazılı bulunan İKİNCİ SINIF noterlikler münhaldır.

1512 sayılı Noterlik Kanununun 22 ve müteakip maddeleri gereğince BİRİNCİ SINIF VE İKİNCİ SINIF noterlerden bu noterliklere atanmaya istekli olanların ilan tarihinden itibaren bir ay içinde Bakanlığımıza veya buldukları yer Cumhuriyet Başsavcılıklarına başvurmaları gerekmektedir.

Posta ile doğrudan doğruya Bakanlığa gönderilmiş olan dilekçeler başvurma süresi içinde Bakanlığa gelmediği takdirde atama işleminde nazara alınmaz.

İlan olunur.

SIRA NO	NOTERLİĞİN ADI	2008 YILI GAYRİSAFİ GELİRLERİ
1-	AKŞEHİR İKİNCİ NOTERLİĞİ	286.816,60.-TL.
2-	BANDIRMA BİRİNCİ NOTERLİĞİ	337.149,65.-TL.
3-	BODRUM İKİNCİ NOTERLİĞİ	569.390,69.-TL.
4-	BOĞAZLIYAN NOTERLİĞİ	188.709,10.-TL.
5-	(ZONGULDAK) EREĞLİ BİRİNCİ NOTERLİĞİ	490.324,57.-TL.
6-	GEDİZ NOTERLİĞİ	361.693,85.-TL.
7-	IĞDIR BİRİNCİ NOTERLİĞİ	360.026,04.-TL.
8-	KASTAMONU İKİNCİ NOTERLİĞİ	346.005,11.-TL.
9-	KESTEL NOTERLİĞİ	463.501,85.-TL.
10-	KEŞAN İKİNCİ NOTERLİĞİ	420.931,84.-TL.
11-	LÜLEBURGAZ ÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ	304.264,04.-TL.
12-	MENDERES BİRİNCİ NOTERLİĞİ	325.432,03.-TL.
13-	NİĞDE ÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ	317.778,67.-TL.
14-	OSMANİYE DÖRDÜNCÜ NOTERLİĞİ	297.955,29.-TL.
15-	SAFRANBOLU NOTERLİĞİ	243.340,52.-TL.
16-	SEFERİHİSAR NOTERLİĞİ	248.869,29.-TL.
17-	ŞİLE NOTERLİĞİ	294.915,76.-TL.
18-	UŞAK ÜÇÜNCÜ NOTERLİĞİ	507.171,56.TL.
19-	UŞAK ALTINCI NOTERLİĞİ	226.901,13.-TL.
20-	TEKİRDAĞ İKİNCİ NOTERLİĞİ	415.839,87.-TL.

 İçindekilere dön

Adalet Bakanlığından :

Beykoz İcra Müdürlüğü'nün 2009/1298 sayılı dosyasının kalbolduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylap veya Heyelan Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına adı geçen Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 30 Ekim 2009 – 27391]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Adalet Bakanlığında :

Alaşehir İcra Müdürlüğü'nün 2005/3188 Esas sayılı takip dosyasının zayi olduğu anlaşıldığından, 4473 sayılı Yangın, Yersarsıntısı, Seylâp veya Heyelân Sebebiyle Mahkeme ve Adliye Dairelerinde Ziyaa Uğrayan Dosyalar Hakkında Yapılacak Muamelelere Dair Kanun hükümlerinin söz konusu dosya için uygulanmasına ve anılan Kanun hükümleri gereğince işlem yapılmasına karar verildiği ilan olunur.

[R.G. 6 Kasım 2009 – 27398]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından:

**AVUKATLIK ASGARİ ÜCRET TARİFESİNDE DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR TARİFE**

MADDE 1 – 19/12/2008 tarihli ve 27085 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin ikinci kısım birinci bölümüne (4) numaralı bend eklenmiştir.

“4. Vergi Mahkemelerinde takip edilen dava ve işler için

a) Duruşmasız ise 500,00-TL.

b) Duruşmalı ise 750,00-TL.”

MADDE 2 – Bu Tarife yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

[R.G. 28 Ekim 2009 – 27390]

— • —

 [İçindekilere dön](#)

Duyurular

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığından :

Antalya Barosu Başkanlığı'ndan alınan 20/10/2009 gün ve 7662 sayılı yazıda; Durmuş ve Fatma oğlu, 1969 doğumlu, Antalya İli, Finike İlçesi; Kızılca Mah; Cilt No: 004/01, Aile Sıra No: 11, Sıra No: 4'de kayıtlı Mehmet Fatih TEZCAN'ın, Baro Yönetim Kurulu'nun 25/6/2008 gün ve 101/14 sayılı kararıyla; Avukatlık Yasası'nın 74. maddesi gereğince, adının bir daha yazılmamak üzere Baro Levhasından silinerek RUHSATNAMESİNİN İPTALİNE karar verildiği ve bu kararın kesinleştiği bildirilmiştir.

Adı geçen avukatlık yapma hakkının söz konusu kararla kaldırıldığı ve bundan sonra avukatlara ait hak ve yetkileri kullanamayacağı hususu, Avukatlık Kanunu Yönetmeliği'nin 27. maddesinin son fıkrası uyarınca duyurulur.

 İçindekilere dön

Duyuru

— 2009 — Sayı : 428

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü

Sayı : R.03.0.CTE.0.00.01.929/
Konu : Maddî yardım toplanması

BAKANLIĞA

Muş Cumhuriyet Başsavcılığının 13.10.2009 tarih ve 2009/2155 sayılı yazısı ile, 09.05.2009 tarihinde görevi başındayken geçirdiği kaza sonucu yaralanan Muş E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu İkinci Müdürü (27206) Ahmet Zeki HÖRPAŒ'a maddî destek amacıyla 15.09.2009-15.03.2010 tarihleri arasında altı ay süreyle yardım toplama izninin Yargı Mevzuat Bülteninde yayımlanması talebinde bulunulmuş olup, söz konusu talep yerinde görüldüğünden Teşkilât mensuplarımızın yapacakları nakdî yardım ve destek kampanyası ile ilgili olarak gerekli duyurunun yapılmasına izin verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

Bu itibarla;

Görevi başındayken geçirdiği kaza sonucu yaralanan Muş E Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu İkinci Müdürü Ahmet Zeki HÖRPAŒ'a maddî destek sağlanması için 15.09.2009-15.03.2010 tarihleri arasında altı ay süreyle yardım toplama amacıyla ilke genelinde, 5253 Sayılı Dernekler Kanununun 38'inci maddesinin (g) bendi ile, 2860 Sayılı Yardım Toplama Kanununun 7'nci maddesi doğrultusunda, Muş Valiliğinin 10.09.2009 tarihli ve B54VT.K4490800477-210 sayılı yazısı ekindeki II Dernekler Müdürlüğünün 07.09.2009 tarihli ve B54VLK4490800/207 sayılı Ofur ile yardım toplanmasına izin verildiği anlaşıldığından, söz konusu yardım kampanyasının başlatılması hususundaki bildirimim Yargı Mevzuatı Bülteni aracılığıyla tüm Teşkilâta duyurulmasını,

Gerekti işlem ve tebligatın bu yolda ifasına izin verilmesini yüksek lakûplerinize arz ederim,

Hesap Numarası _____ :

Türkiye Vakıflar Bankası Muş Şubesi
0015800729 6013050

Nizamettin KALAMAN
Hâkim
Genel Müdür

Uygun görüşle arz ederim.

02.11/2009

İbrahim OKUR

Hâkim

Müsteşar Yardımcısı

OLUR
02.11/2009

Ahmet KAIRAMAN

Hâkim

Bakan a.

Müsteşar

 İçindekilere dön

Duyuru

T.C.
ADALET BAKANLIĞI
Yayın İşleri Dairesi Başkanlığı

SAYI : B.030.YDB.0.00.00.01/
KONU : Adalet Dergisi

.../.../2009

DUYURU

Adalet Dergisi'nin 2010 yılı Ocak ayına ait 36'ncı sayısında, hukukî konulara ilişkin çeşitli araştırma, inceleme yazıları yayınlanacaktır.

Yayınlanacak araştırma ve inceleme yazılarının:

1. Daha önce hiçbir yerde yayımlanmadığı, başka kurum ve kuruluşlar ile kişilerin haklarının bulunmadığı ve bu husustaki tüm sorumluluğun üstlenildiğinin yazılı olarak beyan edilmesi,

2. Yazıların 20 sayfaı geçmemesi, içeriğinde dipnotların sayısal olarak gereğinden çok ve uzun olmaması, tekrarlardan kaçınılması, bilgisayar ortamında hazırlanarak bir örneğinin yazılı imzalı dilekçe ekinde 18.12.2009 tarihine kadar Yayın İşleri Dairesi Başkanlığına ve bir örneğinin de aşağıda elektronik posta adresi yazılı şahsın adresine gönderilmesi,

gerekmektedir.

Adalet Dergisi'nin 2010 yılı Ocak ayı 36'ncı sayısında yayınlanmaması yönünde karar verilen araştırma ve inceleme yazıları için ayrıca sahiplerine yazılı cevap verilmeyecektir.

Duyurulur.

Zeki YİĞİT
Hâkim
Müsteşar Yardımcısı

Elektronik posta adresi:
cedime@adalet.gov.tr.

 [İçindekilere dön](#)

EYLÜL - EKİM / 2009

A) İSTİFA EDEN VEYA MESLEKTEN AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	97908	Hasan Fatih EKİZ	Derik Cumhuriyet Savcısı	09.09.2009
2-	104900	Mustafa AŞLAMACI	Zonguldak Cumhuriyet Savcısı	09.10.2009

B) İSTEĞİ ÜZERİNE EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	23760	Ramazan KAYA	Kayseri Hâkimi	02.09.2009
2-	28146	Enver DİKİLİTAŞ	Giresun Cumhuriyet Savcısı	02.09.2009
3-	21818	Ömer GÜNEŞ	Konya Cumhuriyet Savcısı	09.09.2009
4-	30202	Fatma Nesrin İŞÇİ	Üsküdar Hâkimi	11.09.2009
5-	18338	Fuat KÖYLÜOĞLU	Üsküdar Hâkimi	01.10.2009
6-	25710	Ali ÇAKIR	Bakırköy Cumhuriyet Savcısı	01.10.2009
7-	27480	Osman Ali İNCEKARA	Zonguldak Bölge İdare Mahkemesi Üyesi	01.10.2009
8-	28329	Yalçın GÜLTEKİN	Kahramanmaraş Cumhuriyet Savcısı	01.10.2009

C) YAŞ HADDİNDEN EMEKLİYE AYRILAN HÂKİM VE SAVCILAR

1-	18376	Ali GÜNEREN	Yargıtay Yirmibirinci Hukuk Dairesi Başkanı	09.09.2009
2-	19285	Refik DİZDAROĞLU	Yargıtay Onuncu Ceza Dairesi Başkanı	18.09.2009
3-	26652	Nihat DİNGİL	Ankara Bölge İdare Mahkemesi Üyesi	19.09.2009
4-	20968	Halit Fahri GÜLTEKİN	Beyoğlu Hâkimi	25.09.2009
5-	18678	Zeki DENİZ	Ankara Hâkimi	01.10.2009
6-	18952	Orhan ÖZGÜREL	Yargıtay Beşinci Hukuk Dairesi Başkanı	02.10.2009
7-	18606	Ali Nasuhi KURDOĞLU	Yargıtay Dördüncü Ceza Dairesi Üyesi	03.10.2009
8-	18751	Özgen ÖZALP	Ankara Cumhuriyet Savcısı	03.10.2009
9-	18544	Ahmet Abdullah ÇELİKSULAR	Adalet Başmüfettişi	13.10.2009
10-	19724	Faruk DERTLİ	Yargıtay Yirmibirinci Hukuk Dairesi Üyesi	27.10.2009